

8(155)

ZIELONA GÓRA LISTOPAD 2007

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 1644-7867

W dniu 22 czerwca 2007 roku,
na specjalnym, uroczystym
posiedzeniu Senatu
Uniwersytetu Zielonogórskiego,

Profesor Henryk Tunia

został uhonorowany
godnością *doctora honoris causa*
Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Promotorem
doktoratu honorowego
był profesor Marian Milek.

UNIwersytet Zielonogórski

REDAKCJA

ul. Podgórna 50
65-246 Zielona Góra
tel. (0-68) 328 2593,
~2592, ~2354, ~2479

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA

Krzysztof Białas-Heltowski, Joanna Borgensztajn, Marek Dankowski,
Agnieszka Gąsiorowska, Paulina Komorowska-Birger,
Lidia Najder-Kozłowska, Dorota Krassowska, Pola Kuleczka,
Barbara Literska, Andrzej Obuchowicz, Agnieszka Rożewska,
Magdalena Steciąg, Anna Urbańska,
Natalia Walewska-Wojciechowska, Janina Wallis, Joanna Wyrwa

PROJEKT GRAFICZNY
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku 6 listopada 2007 r.

Nakład: 850 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego
Okładka: Zakład Poligraficzny „Filip” w Zielonej Górze

....w numerze:

Profesor Henryk Tunia Doktorem Honorowym Uniwersytetu Zielonogórskiego	4
XL-lecie Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.....	5
Z obrad Senatu.....	12
Zarządzenia JM Rektora	13
Nagrody JM Rektora	15
Debata <i>Perspektywy współpracy miasta i uniwersytetu</i>	18
Magna Carta Universitatum.....	23
Otwarcie Zielonogórskiego Ogrodu Botanicznego.	24
Wiadomości wydziałowe	26
Wydział Artystyczny.....	26
Wydział Ekonomii i Zarządzania.....	29
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.....	32
Wydział Humanistyczny.....	33
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska	34
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii ...	36
Wydział Mechaniczny	39
Wydział Nauk Biologicznych.....	41
Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych.....	41
Serwis informacyjny pionu Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą	43
Reklama na UZ	44
Nowości wydawnicze	45

Obiecanki cacanki...

Niezależnie od tego czy zbliżają się wybory parlamentarne czy samorządowe, wszyscy kandydaci prześcigają się w obietnicach, czego to oni nie załatwią dla Uniwersytetu Zielonogórskiego kiedy już zostaną wybrani. Taki festiwal obietnic miał również miejsce w ostatnich tygodniach. Tym razem gra toczyła się o większą stawkę - fotele sejmowe, więc i obietnice były jakby z wyższej półki. Chodzi oczywiście o nowelizację ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, a w szczególności o przedłużenie do 2015 roku terminu uzyskania przez uniwersytety 12 uprawnień do doktoryzowania w ściśle określonych dyscyplinach. Był to jeden z priorytetów np. kandydatów Platformy Obywatelskiej, wielokrotnie publicznie przez nich wypowiedzany na łamach prasy i telewizji. Trudno się dziwić, że lubuscy kandydaci za cel obietnic wybierają sobie akurat Uniwersytet – tutaj przecież znajduje się prawie 20 tys. potencjalnych wyborców. Wybory już za nami, zwycięzcy przy mierzają się do swoich nowych, ważnych społecznie ról i mówią. Dużo mówią o tym czym zajmą się w pierwszej kolejności po objęciu poselskich synekur. I o dziwo, nie ma tam już ani słowa o Uniwersytecie, ani słowa o nowelizacji ustawy! Przyzwyczailiśmy się do tego, że kandydaci obiecują. Zwykle też po zakończeniu kadencji nikogo nie rozliczamy z obietnic, ale tym razem sytuacja jest poważna. Redakcja Miesięcznika proponuje więc powołanie Samozwańczego Komitetu Rozliczenia Kandydatów. Obiecycwali kandydaci – posłowie już nabrali wody w usta! SKRK powinna rozpocząć działalność już teraz. Powinna dopilnować zrealizowania obietnicy wyborczej. Pytanie o niespełnione obietnice po zakończeniu kadencji może być działaniem cokolwiek spóźnionym. Ze swojej strony obiecujemy z dużą częstotliwością pytać naszych parlamentarzystów o prace nad nowelizacją ustawy, a każda taka informacja zostanie opublikowana na naszych łamach. A będzie kogo pytać. PO w naszym regionie ma 6 mandatów.

Ewa Sapeńko

Profesor Henryk Tunia

Doktorem Honorowym Uniwersytetu Zielonogórskiego

W dniu 22 czerwca 2007 roku, na specjalnym uroczystym posiedzeniu Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego, Profesor Henryk Tunia został uhonorowany godnością *doctor honoris causa* Uniwersytetu Zielonogórskiego. Promotorem doktoratu honorowego był profesor Marian Miłek.

Profesor Henryk Tunia po studiach rozpoczął pracę zawodową w biurach projektowych pracując kolejno, jako projektant w Gliwicach i główny projektant w Warszawie. Pracę naukową rozpoczął w Instytucie Elektrotechniki w Warszawie-Międzylesiu, a następnie przez wiele lat kontynuował na Politechnice Warszawskiej. Tytuł profesora zwyczajnego nauk technicznych uzyskał w 1981 roku. Aktualnie pracuje na Politechnice Świętokrzyskiej. Profesor jest dobrym przykładem pracownika nauki wdrażającego swoje wyniki do przemysłu.

Profesor Henryk Tunia jest uczonym o międzynarodowym autorytecie. Jego prace naukowe w zakresie energoelektroniki stanowią źródło inspiracji badawczej dla wielu osób z kraju i z zagranicy. Pan Profesor współpracował naukowo z europejskimi i amerykańskimi ośrodkami naukowymi, między innymi z Uniwersytetem Technicznym w Aachen (Niemcy) i Uniwersytetem w Guanajuato (Meksyk). Posiada bogaty dorobek naukowy w dziedzinie energoelektroniki zawierający ponad 200 prac naukowych, w tym: 20 publikacji książkowych wydanych w kraju i za granicą oraz 35 patentów. Jego opracowania naukowe znalazły liczne zastosowania w przemyśle.

Przez swoją niezwykle otwartość, bezpośredniość i głębokie zaufanie, jakim obdarza ludzi, pan Profesor Henryk Tunia stworzył niepowtarzalną atmosferę i prawdziwą Szkołę Naukową Energoelektroniki w Politechnice Warszawskiej. Wypromował 50 doktorów, recenzował 20 prac doktorskich i 11 habilitacyjnych. W roku 1999 Profesor Henryk Tunia został wybrany na członka zwyczajnego Międzynarodowej Akademii Nauk Elektrotechnicznych w Rosji. Był wybierany lub mianowany członkiem wielu zespołów i komisji opiniotwórczych. Był, między innymi, członkiem Komitetu Badań Naukowych, członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułu (funkcję tę pełnił nieprzerwanie od 1994 roku), członkiem honorowym Polskiego

Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, członkiem Zespołu T10 Elektrotechniki, Energetyki i Miernictwa KBN. Na Politechnice Warszawskiej pełnił funkcję dziekana i prodziekana Wydziału Elektrycznego. To tylko przykładowe wybrane stanowiska i członkostwa z długiej listy aktywności zawodowej Pana Profesora.

Związki Profesora Henryka Tunia z Uniwersytetem Zielonogórskim, a przede wszystkim z Wydziałem Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, trwają od wielu lat. Współpraca naukowo-badawcza Profesora, trwa od 1992 roku, i przyczyniła się do rozwoju naukowego zespołu badawczego Instytutu Inżynierii Elektrycznej w zakresie energoelektroniki oraz do powstania wspólnych publikacji w czasopiśmie i na konferencjach międzynarodowych i krajowych. Jednym z wyników tej współpracy było opracowanie, w ramach realizowanego w latach 1998-2000 projektu badawczego, energoelektronicznych systemów poprawy jakości mocy w trójfazowych sieciach zasilających. Profesor Henryk Tunia inspirował i wspierał wspólnie organizowane przez Instytuty: Inżynierii Elektrycznej i Metrologii Elektrycznej, konferencje naukowe poruszające problemy związane z występowaniem sygnałów odkształconych w sieciach energetycznych, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień dotyczących jakości energii i kompatybilności elektromagnetycznej. Życzliwość Pana Profesora, ciągła współpraca i udzielony 15 lat temu kredyt zaufania spowodowały, że na Wydziale posiadamy liczący się w kraju zespół badawczy w zakresie energoelektroniki. Mając na uwadze ogromny dorobek naukowy, dydaktyczny, osiągnięcia w zakresie rozwoju kadry oraz zasługi i istotny wkład w rozwój Wydziału, Rada Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji 18 listopada 2006 roku podjęła uchwałę o wystąpieniu z wnioskiem o nadanie Profesorowi Henrykowi Tuni tytułu: *doctor honoris causa* Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego po uzyskaniu pozytywnych opinii senatów: Politechniki Warszawskiej, Politechniki Poznańskiej i Politechniki Białostockiej, 23 maja 2007 roku podjął uchwałę o nadaniu tytułu *doctora honoris causa* Profesorowi Henrykowi Tuni.

Andrzej Pieczyński
Dziekan WEIT UZ

XL-lecie Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Dni od 21 do 23 czerwca były dniami szczególnymi dla społeczności akademickiej Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. W tych dniach wystąpiła kulminacja wielu uroczystości rocznicowych związanych z działalnością Wydziału. Centralnym elementem obchodów była **uroczystość nadania godności doktora honorowego Uniwersytetu Zielonogórskiego wielkiemu Przyjacielowi Wydziału Profesorowi Henrykowi Tuni**. Ta wielka uroczystość została „otoczona” sympozjami z okazji:

- **XL-lecia Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji;**
- **XL-lecia działalności Instytutów Inżynierii Elektrycznej i Metrologii Elektrycznej;**
- **X-lecia współpracy Uniwersytetu Zielonogórskiego, a w szczególności Wydziału EliT, i Fachhochschule Giessen-Friedberg.**

W tym samym okresie na naszej uczelni, na zaproszenie JM Rektora prof. Czesława Osękowskiego i władz Wydziału, zwołała swoje posiedzenie **Komisja Akredytacyjna Uczelni Technicznych**. Elementem kończącym tę serię uroczystości i wydarzeniem szczególnie emocjonalnym był **Zjazd Absolwentów Wydziału**.

Niezależnie od „Wielkich Dni WEIT” odbyła się jeszcze jedna uroczystość rocznicowa. W ramach organizowanej przez siebie, konferencji *Diagnostyka Procesów i Systemów DPS'07* w Słubicach, **Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych** świętował w gronie przyjaciół „badawczych” (i nie tylko) swoje **XV-lecie**. Pełnię jubileusz na Wydziale EIT uzupełnia zeszłoroczna rocznica XV-lecia czwartego z instytutów wydziału: Instytutu Informatyki i Elektroniki.

Krótkie notki z każdej z uroczystości zamieszczamy na kolejnych kartach miesięcznika. Dziękuję autorom tekstów i autorom zdjęć, a w szczególności dr Krzysztofowi Sozańskiemu.

Andrzej Obuchowicz
Prodziekan ds. Rozwoju WEIT

Sympozjum z okazji XL-lecia Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji „40 lat Wydziału - Historia, stan aktualny i perspektywy rozwoju”

Centralną uroczystością Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji z okazji jego 40-lecia było Sympozjum rocznicowe *40 lat Wydziału – Historia, stan aktualny i perspektywy rozwoju*. Uroczystość tę zaszczylił JM Rektor prof. Czesław Osękowski, prezydent FH Giessen-Friebberg prof. Günter Grabatin, prezydent

miasta Zielona Góra Janusz Kubicki, wielu dziekanów, prodziekanów i przyjaciół z zaprzyjaźnionych wydziałów elektrycznych, elektrotechnicznych, informatycznych, telekomunikacji oraz automatyki i robotyki uczelni polskich. Nie brakowało byłych i obecnych pracowników naszego Wydziału.

Dziekan prof. Andrzej Pieczyński, po powitaniu gości, poprosił JM Rektora prof. Czesława Osękowskiego o zabranie głosu. Rektor wskazał na istotną rolę pracowników Wydziału w kształtowaniu technicznego środowiska akademickiego w Zielonej Górze, na pozycję Wydziału na Uniwersytecie Zielonogórskim, w regionie, kraju i zagranicą. Podkreślił również znaczenie jego badań i kształcenia kadr dla przemysłu i gospodarki Środkowego Nadodrza. Wypowiedź swoją zakończył gratulacjami i życzeniami dalszego szybkiego rozwoju.

PAN DZIEKAN ANTONI WYSOCKI, NIEZMORDOWANY ORGANIZATOR WYDZIAŁU I OPIEKUN POKOLEN INŻYNIERÓW

OWACJA DLA DZIEKANA ANTONIEGO WYSOCKIEGO

GRATULACJE JM REKTORA PROF. CZ. OSĘKOWSKIEGO PRZYJMUJE DZIEKAN PROF. A. PIECZYŃSKI

GRATULACJE OD JANUSZA KUBICKIEGO PREZYDENTA ZIELONEJ GÓRY

PROF. TOMASZ SZMUC Z AGH PRZEKAZUJE PRZECHODNI PUCHAR ZJAZDU DZIEKANÓW WYDZIAŁÓW ELEKTRYCZNYCH, ELEKTRONICZNYCH I INFORMATYCZNYCH

WYRÓŻNIENI ZŁOTĄ ODZNAKĄ WEIT

JM REKTOR I WŁADZE WYDZIAŁU

WYRÓŻNIENI ZŁOTĄ ODZNAKĄ WEIT

Prof. Andrzej Pieczyński wygłosił, w kolejnym punkcie spotkania, referat na temat historii Wydziału, jego stanu aktualnego i najbliższych perspektyw rozwoju kadrowego, oferty dydaktycznej i badawczej. Założnikiem Wydziału na powołanej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1965 roku Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze był Zespół Podstaw Elektrotechniki i Miernictwa Elektrycznego pod kierownictwem doc. dr. inż. Antoniego Wysockiego. Na tej bazie w 1967 r. powstał Wydział Elektryczny, który, obok Wydziału Mechanicznego, po raz pierwszy witał swoich studentów na inauguracji roku akademickiego 1967/1968. Pierwszym dziekanem nowopowstałego wydziału został, oddany mu na kilkadziesiąt lat organizator jego życia naukowego i dydaktycznego, doc. dr inż. Antoni Wysocki. Wydział opierał się na nielicznej kadrze własnej wspomaganej pracownikami Politechniki Wrocławskiej. Dzisiaj, po czterdziestu latach istnienia Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji (zmiana nazwy nastąpiła wraz z powołaniem Uniwersytetu Zielonogórskiego) osiągnął wysoki poziom naukowy i dydaktyczny. W ocenie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego wydział ma aktualnie kategorię pierwszą. Posiada prawa habilitacyjne na kierunku *elektrotechnika*, prawa doktorowania na kierunkach *elektrotechnika* i *informatyka*. W ramach tych uprawnień nadano 45 stopni doktora nauk technicznych i 5 stopni doktora habilitowanego. Wydział prowadzi kształcenie trójstopniowe na dwóch kierunkach oraz dodatkowo na dwóch kierunkach na poziomie inżynierskim. O uznaniu dorobku naukowego wielu pracowników świadczą liczne przeprowadzone projekty naukowo-badawcze i celowe, finansowane z funduszy krajowych jak i Unii Europejskiej. Do grona absolwentów Wydziału zalicza się 6550 inżynierów i magistrów inżynierów w systemie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych.

W imieniu społeczności akademickiej Wydziału wyróżniono *Złotą Odznaką WEIT* zasłużonych i wieloletnich pracowników Wydziału. W sposób szczególny wyróżniony został **doc. dr inż. Antoni Wysocki**, który w 40 letniej historii wydziału przewodził mu na stanowisku dziekana przez 24 lata. Pan Dziekan Wysocki czuwał nad jego powstaniem, pierwszymi krokami i z prawdziwie ojcowską odpowiedzialnością i oddaniem dbał o jego rozwój. Ponadto do grona wyróżnionych zaliczono: prof. Mariana Adamskiego, mgr. inż. Mirosława Białowąsa, inż. Beatę Bukowiec, prof. Leszka Czarneckiego, Jacka Frymarka, dr. hab. inż. Andrzeja Janczaka, mgr. Izabelę Jasińską, inż. Józefa Jaworskiego, dr. hab. inż. Adama Kempkiego, prof. Józefa Korbicza, dr. inż. Włodzimierza Kujanka, dr. hab. inż. Jadwigę Lal-Jadziak, dr. inż. Emila Michtę, prof. Wiesława Miczulskiego, prof. Mariana Miłka, prof. Andrzeja Pieczyńskiego, dr. inż. Sławomira Piontka, dr. inż. Eugeniusza Rożnowskiego, dr. inż. Ryszarda Rybskiego, dr. hab. inż. Janusza Szajnę, prof. Ferdynanda Wagnera, dr. inż. Jana Wiśniewskiego, Ewę Zaleską.

Pozostałą część uroczystości wypełniły liczne wystąpienia gości zarówno z zagranicznych, jak i z polskich uczelni, władz regionalnych i przedstawicieli regionalnego przemysłu, z których niejeden zaliczał się do grona absolwentów Wydziału. Szczególny dar ofiarował prof. Tomasz Szmuc dziekan Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Jest to przechodni Puchar organizatorów Ogólnopolskich Zjazdów Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektronicznych i Informatycznych. Nasz Wydział będzie gospodarzem XVII Zjazdu w 2008 r.

Andrzej Obuchowicz

PRZEWODNICZĄCY SYMPOZJUM PROF. MARIAN MILEK OTWIERA OBRADY

PROF. FERDYNAND WAGNER WYGLASZA WYKŁAD PT. INFORMATYKA SZTUKA CZY RZEMIOSŁO

40-lecie Instytutu Inżynierii Elektrycznej i Instytutu Metrologii Elektrycznej

23 czerwca 2007 roku odbyło się sympozjum z okazji 40-lecia działalności Instytutu Inżynierii Elektrycznej (IIE) i Instytutu Metrologii Elektrycznej (IME). Celem sympozjum było przedstawienie historii oraz obecnych osiągnięć naukowo-badawczych obu instytutów obchodzących jubileusz 40-lecia działalności.

Obrady sympozjum otworzył prof. Marian Milek, Przewodniczący Sympozjum. Następnie wystąpili Dziekan Wydziału Elektrotechniki Informatyki i Telekomunikacji prof. Andrzej Pieczyński i Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą prof. Józef Korbicz.

Dyrektorzy Instytutów prof. Zbigniew Fedyczak oraz prof. Wiesław Miczulski, w swoich wystąpieniach przedstawili działalność obydwu Instytutów. Prof. Zbigniew Fedyczak przedstawił najpierw aktualny stan kadrowy oraz krótki rys historyczny IIE. Następnie omówił stan aktualny aktywności naukowo-badawczej i dydaktycznej oraz organizacyjnej pracowników IIE. Prof. Wiesław Miczulski po przedstawieniu historii rozwoju kadry, działalności dydaktycznej i naukowej zaprezentował bieżący stan prac badawczych prowadzonych w IME i perspektywy ich rozwoju. Przedstawił również dotychczasowe osiągnięcia instytutu w zakresie współpracy z przemysłem. Szereg opracowanych przyrządów i systemów pomiarowych zostało wdrożonych do produkcji. Niektóre z nich były prezentowane przez producentów na wystawie towarzyszącej sympozjum.

Częścią centralną sympozjum były dwa zaproszone wykłady. Pierwszy wykład pt. *Informatyka - sztuka czy rzemiosło* wygłosił prof. Ferdynand Wagner, twórca pierwszych systemów mikroprocesorowych i promotor informatyki w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze. Wykład został poświęcony problemom profesjonalnego programowania i analizie, dlaczego nieraz wysiłki programistów kończą się klęską. Drugi wykład dotyczył teorii elektrotechniki. Współczesna cywilizacja używa energii elektrycznej już ponad 100 lat, a jeszcze do teraz naukowcy z dziedziny nauk elektrycznych nie

PROF. LESZEK S. CZARNECKI PODCZAS WYKŁADU
PT. MOCE - WSTYDLIWY PROBLEM ELEKTROTECHNIKI

(OD LEWEJ) DYREKTOR IME PROF. WIESŁAW MICZULSKI ORAZ DYREKTOR IIE
PROF. ZBIGNIEW FEDYCZAK ODBIERAJĄ GRATULACJE OD PROF. TADEUSZA SKUBISA
Z POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

opracowali spójnej teorii mocy dla prądu przemiennego. Zagadnieniom tym został poświęcony wykład pt.: *Moce - wstydlivy problem elektrotechniki* prof. Leszka S. Czarneckiego, światowego specjalisty w tej dziedzinie. Prof. Czarnecki opracował własną teorię mocy i polemizuje w tej sprawie z uczonymi z całego świata.

Następnie zabrali głos zaproszeni goście: prof. Tadeusz Skubis i prof. Bogusław Grzesik z Politechniki Śląskiej, prof. Marius Klytta z University of Applied Sciences Giessen, mgr inż. Wiesław Ocytko - Prezes Zarządu LZAE LUMEL i inż. Ireneusz Plewiński z OBR ME Metrol w Zielonej Górze. W bardzo ciepłych słowach skierowanych do wszystkich pracowników obu instytutów dziękowali za lata udanej współpracy i życzyli dalszych sukcesów w realizacji zamierzeń, satysfakcji z dokonań, wiele zdrowia oraz wszelkiej pomyślności w życiu zawodowym i osobistym.

Obradom sympozjum przysłuchiwali się liczni goście z zaprzyjaźnionych instytutów i firm.

Po zakończeniu obrad odbyło się towarzyskie spotkanie, podczas którego już mniej formalnie zostały pogłębione kontakty z naszymi gośćmi. Następnie odbyło się zwiedzanie laboratoriów Instytutów. Tradycyjnie szczególnym zainteresowaniem cieszyły się laboratoria naukowo-badawcze i dydaktyczno-badawcze: Laboratorium Środowiskowe Kompatybilności Elektromagnetycznej, Laboratorium Ergoelektroniki, Laboratorium Cyfrowego Przetwarzania Sygnałów i Procesorów Sygnałowych, Laboratorium Jakości Energii Elektrycznej, Laboratorium Maszyn i Napędu Elektrycznego, Laboratorium Przemysłowych Układów Sterowania, Laboratorium Elektroakustyki w Instytucie Inżynierii Elektrycznej w tzw. Starej Hali oraz laboratorium badawcze Nowoczesnych Metod i Technik Pomiarowych, a także laboratoria dydaktyczno-badawcze Oprogramowania Mikroprocesorowej Aparatury Pomiarowej, Przyrządów Pomiarowych i Miernictwa Telekomunikacyjnego, Przemysłowych Systemów Informatycznych, Przetworników i Systemów Pomiarowych w Instytucie Metrologii Elektrycznej.

Grzegorz Kobyłecki,
Krzysztof Sozański

Do Bolonii przez CUCEE. 10 lat współpracy pomiędzy Uniwersytetem Zielonogórskim i FH Giessen-Friedberg

Tytuł powyżej przytoczony to tytuł książki jaką wydano z okazji 10-lecia współpracy Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji z Fachhochschule Giessen-Friedberg. Tytuł ten uświadamia, że zasady tej współpracy wyprzedziły idee zawarte w porozumieniu bolońskim. Nasze uczelnie znacznie wcześniej wypracowały programy wymiany studentów, wspólnie prowadzonych studiów kończących się dyplomem zarówno polskiej jak i niemieckiej uczelni. W 2000 r. do pary Giessen – Zielona Góra dołączyły Uniwersytet Techniczny w Tallinie oraz Politechnika Lwowska. Powstaje w ten sposób sieć uczelni partnerskich CUCEE (ang. *Cooperation of Universities in Central and Eastern Europe*). Uroczyste podsumowanie dziesięcioletniej współpracy przypadło na 21 czerwca 2007, przeddzień uroczystości 40 lecia WEIT.

Uroczyste sympozjum rozpoczął prof. Andrzej Pieczyński, dziekan WEIT, witając gości z partnerskiej uczelni, studentów i absolwentów wspólnie prowadzonych studiów. Znaczenie współpracy, ocenę jej efektów oraz gratulacje dla inicjatorów i koordynatorów tej współpracy zawarli w swych wystąpieniach JM Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Czesław Osękowski i Prezydent FH Giessen-Friedberg prof. Günter Grabatin.

Niezwykle ciekawym wystąpieniem był referat dwujęzyczny (po polsku i niemiecku) prof. Mariusa Klytty, koordynatora współpracy z FH Giessen-Friedberg, który barwnie przedstawił historię powstawania współpracy, przypomniał pierwsze spotkania, pierwsze uzgodnienia, pierwsze problemy i ich rozwiązania. Uzupełnieniem wystąpienia prof. Klytty był raport dr. Ryszarda Rybskiego, koordynatora współpracy ze strony WEIT UZ, o zintegrowanych studiach Giessen-Zielona Góra, ich zasadach i programie oraz o losach ich absolwentów. Sympozjum wypełniły ponadto referaty i dyskusje na tematy objęte wspólnymi projektami badawczymi. Prof. Andreas Slemeyer przybliżył projekt nt.: *Intelligentne*

czujniki i układy do pomiaru wielkości nieelektrycznych. Raport na temat *Autonomicznych bezprzewodowych systemów pomiarowo-sterujących* przedstawił dr Emil Michta. *Nowoczesne przekształtniki energoelektroniczne w napędach elektrycznych i w elektroenergetyce* były tematem referatu prof. Mariusa Klytty. Sympozjum kończył referat prof. Dariusza Ucińskiego na temat *Zaawansowanych zastosowań informatyki*.

Obchody 10-lecia współpracy UZ – FH Giessen-Friedberg zakończyło spotkanie absolwentów i studentów studiów zintegrowanych z gośćmi z Giessen i władzami WEIT.

Andrzej Obuchowicz

JM REKTOR PROF. CZ. OSEKOWSKIEGO I PREZYDENT FH PROF. G. GRABATIN

DUJĘCZYNY WYKŁAD PROFESORA MARIUSA KLYTTY

SPOTKANIE ABSOLWENTÓW STUDIÓW ZINTEGROWANYCH

Zjazd Absolwentów – wspomnienia absolwenta

Jest sobota, 23 czerwca, imieniny Wandy. Tej, co nie chciała Niemca. Łady dzień, wieczór też, ale to noc będzie ważniejsza. Minęło 40 lat od powstania Wydziału Elektrycznego, dawniej WSInż. potem Politechniki teraz Uniwersytetu. Absolwenci cierpliwie znoszą zmiany i jak zawsze Ci najwierniejsi przyjeżdżają na spotkania. Tym razem pretekstem do zabawy jest okrągła liczba i chęć przypomnienia sobie czasów, w których żyło się swobodniej cokolwiek to oznacza.

Zaczyna się standardowo Aula Uniwersytecka, schodzą się powoli uczestnicy Zjazdu Absolwentów. Siadają w różnych miejscach, powinno być ponad 100 osób. Pojawia się fotograf, są chętni do pamiątkowego zdjęcia. Ustawiają się na scenie w sposób zdyscyplinowany, choć niektórzy jakby nie wierzyli, że organizatorzy zapewnią dobrą atmosferę i na zajęcia z *Obchodów* przyszli już przygotowani. To moi koledzy ze studiów z tego samego roku. Będą się dobrze bawić tak jak inni.

Słowo wstępne wypowiada Dziekan, dla tych, którzy nie wiedzą jak się nazywa to informuję, że nazywa się Andrzej Pieczyński oraz, że jest profesorem. Zdjęcie zdradza, z kim studiował. Za stołem przydzielonym siedzą wszyscy najważniejsi na Wydziale, większość to absolwenci w pełni uprawnieni do dobrej zabawy. Dziekan namawia do wspomnień, zaczyna absolwent z numerem 1 na dyplomie, tak jeszcze żyje i ma się dobrze. Wiem, bo Go znam - to Zygmunt Jankowski. Wśród absolwentów jest wybitny sportowiec Zbigniew Fedyczak też profesor, są szefowie firm własnych oraz cudzych, nie ma Władka Sikory – twórcy Zielonogórskiego Zagłębia Kabaretowego, nie pojawił się, bo zabrakło wyobraźni organizatorowi by wystosować oddzielne zaproszenie, moja wina.

Na scenie pojawia się zespół muzyczny. Solistka Justyna Świrniak nie jest elektrykiem. Ładnie śpiewała repertuar Jerzego Wasowskiego. Nawet raz bisowała. Wystąpili muzycy związani z naszym środowiskiem akademickim i o to chodziło organizatorowi koncertu.

Nareszcie przychodzi czas na spotkanie przy stole. Dyskretna podpowiedź ze sceny i wszyscy wiedzą, z czym przyjść na kolację. Na specjalnie przygotowanej sali w stołówce akademickiej czekają nakryte stoły, jest parkiet, zaczyna grać kolejny zespół muzyczny. Najpierw posiłek. Kilka osób tańczy, innym przeszkadza hałas, jeszcze się nie nacieszyli własnym widokiem, mają tyle do opowiedzenia. Atmosfera dobrej zabawy wisi w powietrzu. Chyba wszyscy przyszli z pozytywnym nastawieniem do zabawy. Niektórzy nawet przyjechali i to kilkaset kilometrów. Dziekan usiadł przy stole z tymi, którzy byli najlepiej przygotowani do zajęć. Wytrzymał tylko do północy. Reszta bawiła się coraz lepiej. Pre-

zes Zarządu oddziału SEP nawet grał na gitarze, elektrycznej oczywiście. Nie dlatego, że mu się zespół nie podobał, tylko dlatego, że miał taką ochotę. Większość bawiła się ze sobą nie pierwszy raz i wie jak to się robi. Na nich można zawsze liczyć. Tańczyli chyba wszyscy. Trwają rozmowy przy wszystkich stołach. Nie sposób przekazać wszystkich zagadnień poruszanych w tym czasie, ale jedna myśl została do dzisiaj. Sporo osób uznało, że warto się zastanowić nad powołaniem stowarzyszenia absolwentów naszego Wydziału. Jest nas już ponad 6000. Nie wiem jak zorganizować Zjazd Absolwentów z taką ilością osób. Tylko stowarzyszenie jest w stanie ogarnąć ogrom pracy przy takiej imprezie. Chciałbym kiedyś zobaczyć zjazd absolwentów na parę tysięcy osób. Z okazji zjazdu, każdy uczestnik dostał pamiątkowy znaczek Wydziału, popularnością cieszyły się materiały drukowane poświęcone historii Wydziału, wszystkie plakaty informujące o terminie Zjazdu zniknęły. Nie wypada pisać pochlebnie o czymś, co robiło się dla innych, więc nie będzie podsumowania. 24 czerwca godzina 3:00 rano, to dobra pora na spacer do domu po wyczerpujących zajęciach z Obchodów 40-lecia Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. Do następnego spotkania!

Sławomir Piontek

15 lat Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych

Początek nowego roku akademickiego pokrywa się z 15-tą rocznicą powstania Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych (ISSI) wchodzącego w skład Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ. Jubileusz powołania Instytutu obchodzono 10-12 września podczas zorganizowanej przez ISSI w słubickim Collegium Polonicum 8 Krajowej Konferencji *Diagnostyka Procesów i Systemów DPS 2007*. Wydarzeniu temu poświęcono specjalną sesję, podczas której założyciel Instytutu i jego obecny dyrektor, prof. Józef Korbicz, wygłosił okolicznościowy referat pt.: *Przeszłość, teraźniejszość i przyszłość Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych od 1992 do 2007r.*

Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych składa się z Zakładu Analizy Systemowej i Obliczeń Inteligentnych, Zakładu Systemów Informatycznych oraz Zakładu Teleinformatyki i Bezpieczeństwa Komputerowego. W chwili obecnej w ISSI pracuje 8 profesorów, 15 doktorów, 6 magistrów oraz 6 pracowników administracyjnych i technicznych. Działalność naukowa pracowników ISSI koncentruje się na następujących obszarach badawczych:

- inteligentne systemy obliczeniowe i obliczenia ewolucyjne;
- diagnostyka techniczna i medyczna, modelowanie i identyfikacja systemów, systemy sterowania;
- układy wielowymiarowe (ND) i procesy powtarzalne;
- układy o parametrach rozproszonych - teoria i zastosowania;
- teoretyczne podstawy informatyki kwantowej;
- grafika komputerowa i systemy rzeczywistości wirtualnej;
- kryptografia stosowana i bezpieczeństwo komputerowe.

Efekt aktywności naukowo-badawczej pracowników ISSI są m.in. liczne publikacje naukowe, których na przełomie 15 lat istnienia Instytutu było aż 1168. Pelen dorobek ISSI jest dostępny w Systemie Komputerowej Ewidencji Publikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego pod adresem <http://publikacje.uz.zgora.pl>. W samym tylko 2006 roku pracownicy Instytutu opublikowali 8 książek i wydań specjalnych czasopism, 7 rozdziałów w książkach, 32 artykuły w czasopismach oraz 58 artykułów w materiałach konferencyjnych. Spośród najciekawszych książek opublikowanych w 2007r należy wymienić: *Modelling and Estimation Strategies for Fault Diagnosis of Non-linear Systems: from Analytical to Soft Computing Approaches* autorstwa dr. Marcina Witczaka, *Iterated Function Systems for Real-Time Image Synthesis* autorstwa dr. Sławomira Nikiela oraz *Control Systems Theory and Applications for Linear Repetitive Processes*, której autorami są profesorowie Eric Rogers, Krzysztof Gałkowski i David H. Owens. Warto podkreślić, iż wszystkie wymienione książki zostały opublikowane w prestiżowym wydawnictwie Springer-Verlag.

Oprócz licznych publikacji, pracownicy ISSI mogą się również poszczycić szeroką współpracą naukową z licznymi ośrodkami badawczymi w Polsce oraz poza granicami naszego kraju. Współpraca ta była i jest realizowana w ramach międzynarodowych projektów badawczych. Przykłady z ostatnich lat to projekt *Development and Application of Methods for Actuator Diagnosis in Industrial Control Systems, DAMADICS* (5 Program Ramowy UE, 2000-2004, koordynator: prof. Józef Korbicz), *Optimal scheduling of mobile sensor networks for*

PROF. JÓZEF KORBICZ PRZYJMUJE GRATULACJE
OD PROF. JANA MACIEJA KOŚCIELNIEGO Z POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ

detection and estimation of moving contamination sources (agencja European Office of Aerospace Research & Development, 2007-2008, koordynator: prof. Dariusz Uciński) oraz *Control of classes of uncertain repetitive processes* (polsko-francuski program POLONIUM, 2005-2006, koordynator: prof. Krzysztof Gałkowski). Współpraca z zagranicznymi ośrodkami badawczymi przejawia się również organizacją licznych międzynarodowych konferencji naukowych, do których ostatnio można zaliczyć 6 sympozjum IFAC pt. *Fault Detection, Supervision and Safety of Technical Processes, SAFE-PROCESS 2006* (Przewodniczący międzynarodowego komitetu naukowego prof. Józef Korbicz, Pekin, Chiny) oraz piątę międzynarodowych warsztatów pt. *Multidimensional (nD) Systems, NDS 2007* (prof. Krzysztof Gałkowski, Aveiro, Portugalia, 2007).

Pracownicy ISSI uczestniczą od lat w licznych krajowych projektach badawczych, wśród których warto wymienić projekty, które uzyskały finansowanie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na lata 2007-2010:

Sterowanie tolerujące uszkodzenia w nieliniowych układach automatyki kierowany przez prof. Józefa Korbicza oraz *Efektywne metody obliczeniowe dużej skali w planowaniu optymalnych strategii obserwacji procesów z czasoprzestrzenną dynamiką z zastosowaniem sieci sensorycznych* kierowany przez prof. Dariusza Ucińskiego.

Wysiłek Pracowników ISSI skupia się nie tylko na rozwoju naukowym, ale również na unowocześnianiu oferty dydaktycznej oraz jej dostosowywaniu do aktualnych potrzeb rynkowych. Pracownicy ISSI mają istotny

wkład w powstanie nowego kierunku studiów *automatyka i robotyka* na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji. Warto podkreślić, iż automatyka i robotyka stanowi obecnie jedną z najbardziej perspektywicznych dziedzin inżynierskich na świecie, co wiąże się z gwałtownie rosnącymi potrzebami przemysłu na dobrych specjalistów potrafiących projektować i eksploatować nowoczesne systemy automatyki oparte o najnowsze osiągnięcia robotyki, mikroelektroniki i informatyki. Pracownicy ISSI posiadają również istotny wkład w powstanie i rozwój studiów doktoranckich na Wydziale Elektrotechniki Informatyki i Telekomunikacji. W chwili obecnej w ramach tej formy nauki uczestniczy 41 studentów.

Zaangażowanie pracowników w pracę naukową i dydaktyczną pozwala oczekiwać utrzymania w kolejnych latach wiodącej pozycji Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych w kraju i na świecie.

Marcin Mrugański

PROF. CZESŁAW OSEKOWSKI REKTOR UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO
ORAZ PROF. JÓZEF KORBICZ DYREKTOR ISSI

Instytut Informatyki i Elektroniki w roku czterdziestolecia Wydziału

Rok temu Instytut obchodził jubileusz piętnastolecia. Obecnie zatrudnia 44 osoby (w tym 7 samodzielnych pracowników naukowych oraz 17 doktorów nauk technicznych). Dyrektorem jest prof. Marian Adamski, zastępcą dr inż. Piotr Mróz. Zadania naukowe i dydaktyczne realizują trzy zakłady:

- Zakład Elektroniki i Układów Mikroprocesorowych, w którym prowadzone są badania naukowe i kształcenie studentów z zakresu elektroniki (elektronika analogowa; analogowo-cyfrowa; mikroprocesory i procesory sygnałowe) stosowanej w pomiarach i telekomunikacji, ze szczególnym uwzględnieniem testowania sieci elektrycznych oraz z zakresu narzędzi informatycznych stosowanych przy projektowaniu układów, urządzeń i systemów elektronicznych. Zakładem kieruje prof. Andrzej Olencki.

- Zakład Inżynierii Komputerowej, w którym prowadzone są badania naukowe i kształcenie studentów z zakresu projektowania systemów cyfrowych (formalne metody specyfikacji i weryfikacji; języki opisu sprzętu; logika programowalna, synteza układów cyfrowych; projektowanie systemów sprzętowo-programowych; programowalne sterowniki logiczne) oraz z zakresu projektowania systemów informacyjnych (bazy danych; systemy zarządzania bazami danych; programowanie sieciowe i rozproszone w środowisku Java; aplikacje internetowe). Zakładem kieruje dr inż. Marek Węgrzyn.

- Zakład Technik Informatycznych, który realizuje badania i kształci studentów w dziedzinie projektowania i stosowania technik informatycznych (modelowanie i optymalizacja systemów informacyjnych; przetwarzanie obrazu; zastosowanie struktur reprogramowalnych; badanie wpływu pola elektromagnetycznego wielkiej częstotliwości na pracę kardiostymulatora; modelowanie systemów i procesów dla potrzeb metrologii). Zakładem kieruje dr inż. Wojciech Zajac.

Instytut prowadzi kształcenie na następujących kierunkach:

- informatyka – specjalność inżynieria komputerowa;
- elektrotechnika – specjalność inżynieria systemów mikrokomputerowych;
- elektronika i telekomunikacja – specjalność aparatura elektroniczna (wspólnie z Instytutem Metrologii Elektrycznej);
- automatyka i robotyka – specjalność komputerowe systemy sterowania i diagnostyki (wspólnie z Instytutem Sterowania i Systemów Informatycznych).

W jubileuszowym roku obchodów 40-lecia Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji obroniono trzy prace doktorskie w dyscyplinie informatyka: Małgorzata Kołopieńczyk, Andrzej Stasiak (wyróżnienie), Piotr Miczulski.

W maju odbyła się IV Krajowa Konferencja Naukowa „Informatyka - sztuka czy rzemiosło” oraz Warsztaty Szkoleniowe Instytutu Informatyki i Elektroniki, KNW-S'07. Artykuły konferencyjne zostały opublikowane w czasopiśmie „Pomiary Automatyka Kontrola”. W ramach konferencji odbyła się sesja specjalna „Nauka, przemysł, samorząd – możliwości i kierunki współdziałania” oraz wykłady interdyscyplinarne i warsztaty szkoleniowe kierowane do nauczycieli akademickich. Organizatorzy konferencji z satysfakcją odnotowali rosnące z edycji na edycję zainteresowanie środowisk akademickich proponowaną formułą konferencji.

Działalność naukowa zespołów badawczych kierowanych przez prof. Mariana Adamskiego oraz dr hab. inż. Larysę Titarenko została wyróżniona nagrodami Rektora I i II stopnia. Dr inż. Andrei Karatkevich ukończył monografię habilitacyjną, która ukazała się nakładem prestiżowego wydawnictwa Springer-Verlag.

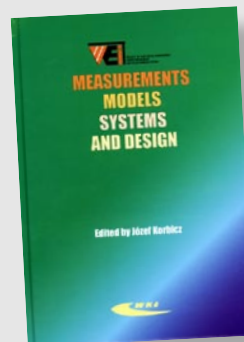
Marian Adamski

Publikacje okolicznościowe

Uroczysty czas jubileuszy Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji oraz współpracy z FH Giessen-Friedberg został podkreślony przez trzy publikacje książkowe:

- Józef Korbicz (Ed.) *Measurements, Models, Systems and Design* – Wydawnictwo Komunikacji i Łączności, Warszawa 2007.

Poszczególne rozdziały tej pracy zbiorowej prezentują obszary badań i dorobek ostatnich lat 19 zespołów badawczych Wydziału.

- Andrzej Pieczyński (Red.) *40 lat Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego* – Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2007.

Książka ta stanowi prezentację Wydziału z perspektywy jego historii rozwoju, stanu aktualnego i najbliższych perspektyw. Uzupełnia ją pełna lista około 6500 absolwentów Wydziału.

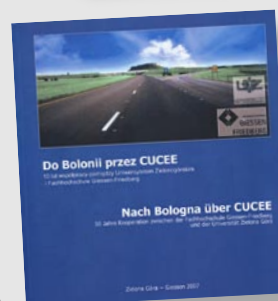

- Marius Klytta, Ryszard Rybski (Red.) *Do Bolonii przez CUCEE – Nach Bologna über CUCEE* – Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2007.

Ta dwujęzyczna publikacja przybliża kulisy powstania współpracy pomiędzy WEIT UZ i FH Giessen-Friedberg, zrealizowane i realizowane projekty badawcze oraz

dydaktyczne, podkreślając fakt, że idee tej współpracy znacznie wyprzedziły późniejsze zapisy karty Bolonńskiej.

Andrzej Obuchowicz

Z okazji Jubileuszu

serdecznie dziękujemy Koleżankom i Kolegom z Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji za wieloletnią współpracę oraz składamy tą drogą życzenia wielu sukcesów zawodowych i osobistych w następnym czterdziestoleciu!

Dyrekcja i pracownicy
Instytutu Informatyki i Elektroniki

Z O B R A D S E N A T U

Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 26 września 2007 r. podjął następujące uchwały:

- **Nr 315** w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2006/2007.

Senat przyjął sprawozdanie z działalności Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2006/2007, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 316** w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2006/2007.

Senat przyjął sprawozdanie z działalności administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2006/2007, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 317** w sprawie oceny działalności Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2006/2007.

Senat pozytywnie ocenił działalność Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2006/2007.

- **Nr 318** w sprawie przyjęcia ramowego programu prac Senatu.

Senat przyjął ramowy program prac senatu, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 319** w sprawie przyjęcia wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia.

Senat przyjął wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały. Jednocześnie utraciła moc uchwała nr 161 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 marca 2004 r. w sprawie przyjęcia wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia.

- **Nr 320** w sprawie przyjęcia planu inwestycyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2007-2013.

Senat przyjął plan inwestycyjny Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2007-2013, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały. Jednocześnie utraciła moc uchwała nr 127 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 19 listopada 2003 r. w sprawie przyjęcia programu inwestycyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2004 – 2013.

- **Nr 321** w sprawie limitów przyjęć na studia stacjonarne i niestacjonarne w roku akademickim 2007/2008 oraz nieuruchomienia kierunków studiów w roku akademickim 2007/2008.

Senat zmienił limity rekrutacyjne na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych w roku akademickim 2007/2008 na kierunkach:

1. STUDIA STACJONARNE:

1) pierwszego stopnia:

- a) jazz i muzyka estradowa – do 9 osób,
- b) filologia, filologia angielska – do 72 osób,
- c) filologia, filologia rosyjska – do 61 osób,
- d) filologia polska – do 91 osób,
- e) politologia – do 93 osób,
- f) budownictwo do 154 osób,
- g) inżynieria środowiska – do 108 osób,
- h) wychowanie fizyczne – do 45 osób.

2. STUDIA NIESTACJONARNE

1) pierwszego stopnia:

- a) filologia, filologia germańska – do 94 osób,
- b) budownictwo – do 136 osób,
- c) pedagogika – do 279 osób.

2) drugiego stopnia:

- a) informatyka – do 54 osób.

Ponadto Senat podjął decyzję co do nieuruchomienia następujących kierunków studiów:

1. Studia stacjonarne:

1) drugiego stopnia:

- a) elektrotechnika,
- b) informatyka,
- c) filologia, filologia rosyjska,
- d) budownictwo,
- e) inżynieria środowiska,
- f) mechanika i budowa maszyn,
- g) zarządzanie i inżynieria produkcji,
- h) socjologia.

2. Studia niestacjonarne:

1) pierwszego stopnia:

- a) edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych,
- b) edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej,
- c) informatyka i ekonometria,
- d) matematyka,
- e) pielęgniarstwo.

2) drugiego stopnia:

- a) edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych,
- b) edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej,
- c) filologia, filologia rosyjska.

- **Nr 322** w sprawie wyrażenia opinii o utworzeniu studiów podyplomowych.

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie utworzenia następujących studiów podyplomowych:

1. Komputerowe wspomaganie w konstrukcji, technologii i eksploatacji maszyn – Wydział Mechaniczny.
2. Utrzymanie i modernizacja mostów – Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska.
3. Utrzymanie i renowacja obiektów budowlanych – Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska.

- **Nr 323** w sprawie zgłoszenia dr. hab. Zbigniewa Świtalskiego, prof. UZ na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

Senat postanowił zgłosić dr. hab. Zbigniewa Świtalskiego, prof. UZ na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

- **Nr 324** w sprawie zgłoszenia dr. hab. inż. Jacka Przybylskiego, prof. UZ na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

Senat postanowił zgłosić dr. hab. inż. Jacka Przybylskiego, prof. UZ na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

- **Nr 325** w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. Grzegorza Gabryśa na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

Senat postanowił zgłosić prof. dr. hab. Grzegorza Gabryśa na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

- **Nr 326** w sprawie zgłoszenia dr. hab. Lilianny Kiejzik, prof. UZ na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

Senat postanowił zgłosić dr. hab. Liliannę Kiejzik, prof. UZ na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

- **Nr 327** w sprawie zgłoszenia dr. hab. Pauliny Komorowskiej-Birger na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

Senat postanowił zgłosić dr. hab. Paulinę Komorowską-Birger na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

- **Nr 328** w sprawie zgłoszenia prof. dr. hab. inż. Mirosława Galickiego na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

Senat postanowił zgłosić prof. dr. hab. inż. Mirosława Galickiego na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

- **Nr 329** w sprawie zgłoszenia dr. hab. inż. Andrzeja Obuchowicza, prof. UZ na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

Senat postanowił zgłosić dr. hab. inż. Andrzeja Obuchowicza, prof. UZ na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

- **Nr 330** w sprawie zgłoszenia dr. hab. inż. Marii Fic, prof. UZ na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

Senat postanowił zgłosić dr. hab. inż. Marię Fic, prof. UZ na kandydata do Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

- **Nr 331** w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu członka Senatu.

Senat stwierdził wygaśnięcie mandatu członka Senatu dr. hab. inż. Wiesława Miczulskiego, prof. UZ.

- **Nr 332** w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu członka Senatu.

Senat stwierdził wygaśnięcie mandatu członka Senatu prof. dr. hab. Kazimierza Jodkowskiego.

- **Nr 333** w sprawie opinii dotyczącej struktury organizacyjnej Wydziału Humanistycznego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Humanistycznego dotyczący:

1. zniesienia w strukturze organizacyjnej Instytutu Historii Zakładu Archeologii, Historii Starożytnej i Średniowiecznej.
2. powołania w strukturze organizacyjnej Instytutu Historii następujących Zakładów:

- 1) Zakładu Archeologii i Historii Starożytnej,
- 2) Zakładu Historii Średniowiecznej,
- 3) Zakładu Historii Nauki i Kultury.

3. powołania w strukturze organizacyjnej Instytutu Polilogii Zakładu Najnowszej Historii Politycznej.

- **Nr 334** zmieniającą uchwałę nr 101 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 kwietnia 2006 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu studiów na Uniwersytecie Zielonogórskim.

W załączniku nr 1 do uchwały nr 101 Senatu Uniwersyte-

tu Zielonogórskiego z dnia 26 kwietnia 2006 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu studiów na Uniwersytecie Zielonogórskim zmieniony został § 12, który otrzymał następujące brzmienie:

„1. Liczba punktów kredytowych przyporządkowanych kursom powinna odzwierciedlać przewidywany nakład pracy studenta (dotyczy to zarówno pracy studenta na zajęciach organizowanych przez Uniwersytet jak i jego pracy własnej) niezbędny do zaliczenia danego kursu lub przedmiotu z zachowaniem następujących zasad:

- 1) liczba punktów kredytowych przyporządkowana kursowi jest liczbą całkowitą dodatnią,
- 2) punkty kredytowe przyporządkowuje się wszystkim kursom występującym w programie nauczania, które podlegają ocenie; kursom zaliczonym bez oceny można nie przypisywać punktów kredytowych,
- 3) liczba punktów kredytowych przyporządkowanych wszystkim kursom każdego nominalnego semestru studiów, w tym także studenckim praktykom zawodowym ujętym w planie studiów, wynosi nie mniej niż 27 i nie więcej niż 33 pkt.
2. Minimalna liczba punktów kredytowych przewidziana na rok akademicki wynosi 60.
3. Uzyskanie przez studenta punktów kredytowych oznacza jedynie zaliczenie danego kursu i nie ma związku z otrzymaną oceną.
4. Łączna liczba punktów kredytowych na studiach:
 - 1) licencjackich pierwszego stopnia - nie może być mniejsza niż 180 i większa niż 240,
 - 2) inżynierskich pierwszego stopnia - nie może być mniejsza niż 210 i większa niż 240,
 - 3) drugiego stopnia – nie może być mniejsza niż 90 i większa niż 120,
 - 4) jednolitych magisterskich – nie może być mniejsza niż 300.
5. Szczegółowe zasady przyporządkowywania punktów kursom określa rada wydziału zgodnie ze standardem ECTS. Zasady te mogą dotyczyć określonego kierunku studiów lub być wspólne dla wszystkich kierunków studiów prowadzonych na wydziale”.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał zarządzenia:

- **Nr 48** z dnia 27 lipca 2007 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 49** z dnia 27 lipca 2007 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu Studium Nauki Języków Obcych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- **Nr 50** z dnia 27 sierpnia 2007 r. w sprawie przekazywania do Biblioteki Uniwersyteckiej publikacji wydawanych na Uniwersytecie Zielonogórskim poza Oficyną Wydawniczą.

Zgodnie z zarządzeniem wszystkie jednostki organizacyjne Uniwersytetu Zielonogórskiego zobowiązane są do nieodpłatnego przekazywania Bibliotece Uniwersyteckiej 5 egzemplarzy publikacji wydawanych w Uczelni poza Oficyną Wydawniczą Uniwersytetu Zielonogórskiego. Obowiązek przekazywania wydawnictw dotyczy książek, czasopism, materiałów konferencyjnych a także dokumentów życia społecznego uczelni: informatorów o wydziałach i instytutach, wydawnictw jubileuszowych, druków okolicznościowych, dokumentów stanowiących źródło informacji i edukacji. Nadzór nad realizacją po-

stanowień niniejszego zarządzenia powierzony został Dziekanom wydziałów jako osobom wskazującym źródło finansowania wyżej wymienionych publikacji.

- **Nr 51** z dnia 27 sierpnia 2007 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Nauk Biologicznych. Zarządzeniem tym ustalona została, z dniem 1 września 2007 r., następująca struktura organizacyjna Wydziału Nauk Biologicznych:

1. Dziekan
 - 1) Administrator Sieci Komputerowej.
2. Prodziekan.
3. Sekretariat Dziekana (Pełnomocnik ds. Budżetu).
4. Dziekanat.
5. Katedra Biologii
 - 1) Pracownia Zoologii Bezkręgowców,
 - 2) Pracownia Zoologii Kręgowców,
 - 3) Pracownia Botaniki,
 - 4) Pracownia Ekologii,
 - 5) Pracownia Fizjologii Zwierząt,
 - 6) Pracownia Fizjologii Roślin,
 - 7) Pracownia – Muzeum Przyrodnicze.
6. Katedra Biologii Molekularnej
 - 1) Pracownia Bioinformatyki i Modelowania Procesów Biologicznych,
 - 2) Pracownia Biochemii i Biologii Komórki,

- 3) Pracownia Mikrobiologii i Genetyki.
 7. Katedra Biotechnologii
 1) Pracownia Biofizyki,
 2) Pracownia Biotechnologii,
 3) Pracownia Chemii,
 4) Magazyn Odczynników Chemicznych
 8. Katedra Ochrony Przyrody
 1) Pracownia Ochrony Bioróżnorodności,
 2) Pracownia Biologii i Ekologii Człowieka,
 3) Pracownia Ochrony Zasobów Naturalnych.

■ **Nr 52** z dnia 10 września 2007 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego.

JM Rektor wprowadził regulamin pomocy materialnej dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia. Regulamin obowiązuje od dnia 1 października 2007 r.

■ **Nr 53** z dnia 14 września 2007 r. w sprawie wysokości opłat za pokoje/mieszkania w Domach Pracowniczych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

JM Rektor ustalił wysokość opłat miesięcznych za pokoje/mieszkania pracownicze według następujących stawek (tabela poniżej):

■ **Nr 54** z dnia 21 września 2007 r. w sprawie wysokości opłat za najem pomieszczeń użytkowych.

JM Rektor ustalił wysokość opłaty z tytułu najmu pomieszczeń użytkowych Uczelni według następujących stawek (za każdą rozpoczętą godzinę najmu):

- a) Aula przy ul. Podgórnej 50 (472 miejsca) 350,00 zł + VAT
 b) sala wykładowa powyżej 180 miejsc 250,00 zł + VAT
 c) sala wykładowa od 110 do 179 miejsc 200,00 zł + VAT
 d) sala wykładowa od 80 do 109 miejsc 180,00 zł + VAT
 e) sala wykładowa poniżej 80 miejsc ... 150,00 zł + VAT
 f) Palmiarnia 210,00 zł + VAT

- g) Hala Sportowa ul. Prof. Z. Szafrana 450,00 zł + VAT
 h) Hala Sportowa przy ul. Prostej 350,00 zł + VAT
 i) boisko z szatniami na mecze piłki nożnej (90 minut) 250,00 zł + VAT
 j) boisko z szatniami na treningi (90 minut) 200,00 zł + VAT
 k) boisko na treningi (90 minut) 130,00 zł + VAT
 l) siłownia z szatnią (90 minut) 90,00 zł + VAT
 m) pomieszczenie dla obsługi organizacyjnej imprezy 100,00 zł + VAT
 n) ustawienie stolika w holu Uczelni 80,00 zł + VAT
 najem powierzchni holi z przeznaczeniem na catering 150,00 zł + VAT (jednorazowo)

W koszt najmu nie wchodzi koszt obsługi porządkowo – technicznej. Koszt obsługi porządkowo-technicznej wynosi 250,00 zł za każdą rozpoczętą godzinę najmu.

W uzasadnionych przypadkach Kanclerz upoważniony jest do ustalenia drogą negocjacji innych opłat za najem niż określone niniejszym zarządzeniem

■ **Nr 55** z dnia 26 września 2007 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Humanistycznego.

Wprowadzone zostały następujące zmiany w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego:

1. zniesiony został w strukturze organizacyjnej Instytutu Historii Zakład Archeologii, Historii Starożytnej i Średniowiecznej.
2. powołane zostały w strukturze organizacyjnej Instytutu Historii następujące Zakłady:
 - 1) Zakład Archeologii i Historii Starożytnej,
 - 2) Zakład Historii Średniowiecznej,
 - 3) Zakład Historii Nauki i Kultury.
3. powołany został w strukturze organizacyjnej Instytutu Politologii Zakład Najnowszej Historii Politycznej.

Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 2007 r.

Agnieszka Gąsiorowska
 Biuro Prawne

Lp.	Obiekt UZ	Ulica	Mieszkanie/pokój	Stawka czynszu
1.	Dom Pracowniczy	ul. Prosta 6	a) za pokój w mieszkaniu dwupokojowym + wartości odczytów liczników i wodomierzy	260,00
			b) za mieszkanie jednopokojowe + wartości odczytów liczników i wodomierzy	365,00
			c) za mieszkanie dwupokojowe + wartości odczytów liczników i wodomierzy	510,00
2.	Dom Pracowniczy	ul. Stefana Wyszyńskiego 19a	a) za pokój z umywalką	210,00
			b) za 2 pokoje z umywalką	260,00
			c) za pokój z łazienką	260,00
			d) za pokój z łazienką i aneksem kuchennym	330,00
			e) za mieszkanie dwupokojowe z kuchnią i łazienką	410,00
			f) za pokój nr 104 (pokój z umywalką)	260,00
3.	Dom Pracowniczy	ul. Ogrodowa 3b	a) za mieszkanie dwupokojowe z kuchnią i łazienką	410,00
			b) za mieszkanie dwupokojowe z łazienką	360,00
			c) za mieszkanie jednopokojowe z kuchnią i łazienką	340,00
			d) za mieszkanie jednopokojowe z łazienką i wspólną kuchnią na piętrze	280,00
			e) za mieszkanie 305 - 306 pokój + pokój z aneksem kuchennym	330,00
4.	Dom Pracowniczy	w Przylepie ul. 22 Lipca 6B i C	za pokój z łazienką i wspólną kuchnią na piętrze	300,00
5.	DS „VICEVERSAL”	Al. Wojska Polskiego 65	- za mieszkanie trzypokojowe	500,00
6.	Studencki Budynek Mieszkalny	ul. Wyspiańskiego 60	- za jeden pokój w segmencie dwupokojowym + media	260,00
7.	Pokoje Gościnne SWF i S	ul. Wyspiańskiego 58	- za pokój wspólna kuchnia i łazienka na piętrze	220,00

Nagrody JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego p r z y z n a n e nauczycielom akademickim za osiągnięcia w 2006 roku

Nagrodę za całokształt dorobku naukowego otrzymali:

1. dr hab. Edward Kozioł, prof. UZ
2. dr hab. Robert Leszko, prof. UZ

Nagrodę indywidualną I-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. prof. dr hab. Marian Bugajski
2. prof. dr hab. Andrzej Nowak
3. dr hab. inż. Adam Bydałek, prof. UZ
4. dr hab. inż. Maria Fic, prof. UZ
5. dr hab. inż. Magdalena Graczyk, prof. UZ
6. dr hab. Zbigniew Izdebski, prof. UZ
7. dr hab. inż. Andrzej Janczak
8. dr hab. inż. Adam Kempski
9. dr Maria Zielińska

Nagrodę zespołową I-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. Zespół w składzie:
prof. dr hab. inż. Janina Stankiewicz
dr inż. Marzena Góralczyk
dr inż. Patrycja Łychmus
mgr inż. Hanna Bortnowska
mgr Marta Moczulska
mgr Bartosz Seiler
2. Zespół w składzie:
prof. dr hab. inż. Marian Adamski
prof. dr hab. inż. Oleksandr Barkalov
dr inż. Grzegorz Łabiak
dr inż. Marek Węgrzyn
3. Zespół w składzie:
prof. dr hab. inż. Józef Korbicz
dr inż. Marek Kowal
dr inż. Krzysztof Patan
dr inż. Marcin Witczak
4. Zespół w składzie:
dr hab. Jerzy Motyl, prof. UZ
dr hab. Mariusz Michta
mgr Anna Góralczyk
mgr Joachim Syga
5. Zespół w składzie:
prof. dr hab. Janusz Matkowski
dr hab. Witold Jarczyk, prof. UZ
dr Justyna Jarczyk
6. Zespół w składzie:
prof. dr hab. Janusz Gil
prof. dr hab. George Melikidze

Nagrodę indywidualną II-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. prof. dr hab. inż. Eugene Feldshtein
2. prof. dr hab. inż. Mirosław Galicki
3. prof. dr hab. Włodzimierz Kluźniak
4. prof. dr hab. inż. Władimir Serebryakov
5. dr hab. inż. Jerzy Dryzek, prof. UZ
6. dr hab. Beata Frydryczak, prof. UZ
7. dr hab. inż. Józef Gil, prof. UZ
8. dr hab. Leszek Jerzak, prof. UZ
9. dr hab. Jarosław Macała, prof. UZ
10. dr hab. Andrzej Małkiewicz, prof. UZ
11. dr hab. inż. Jerzy Mutwil, prof. UZ
12. dr hab. inż. Henryk Paul, prof. UZ
13. dr hab. Marian Sinica, prof. UZ
14. dr hab. Karol Smużniak, prof. UZ
15. dr hab. Józef Tatarczuk, prof. UZ
16. dr hab. Zdzisław Wołk, prof. UZ
17. dr hab. Małgorzata Łuczyk
18. dr hab. inż. Silva Robak

2. Zespół w składzie:
prof. dr hab. inż. Igor Koroteyev
dr hab. inż. Zbigniew Fedyczak, prof. UZ
dr inż. Grzegorz Benysek
dr inż. Robert Smoleński
dr inż. Krzysztof Sozański
mgr inż. Jacek Kaniewski
mgr inż. Paweł Szcześniak
3. Zespół w składzie:
dr hab. inż. Larysa Titarenko
dr inż. Małgorzata Kołopieńczyk
dr inż. Agnieszka Węgrzyn
mgr inż. Arkadiusz Bukowiec
mgr inż. Remigiusz Wiśniewski
4. Zespół w składzie:
prof. dr hab. inż. Krzysztof Gałkowski
dr inż. Wojciech Paszke
dr inż. Bartłomiej Sulikowski
mgr inż. Jacek Bochniak

19. II st. kwal. art. Leszek Knaflewski, prof. UZ
20. I st. kwal. art. Jerzy Szymaniuk
21. dr inż. Wiesław Danielak
22. ad. Magdalena Gryśka
23. dr Joanna Gorzelana
24. dr Iwona Korcz
25. dr Bartłomiej Najbar
26. dr Ewa Narkiewicz-Niedbalec
27. dr Inetta Nowosad
28. dr Magdalena Steciąg
29. dr Dorota Szagun
30. dr Marcei Tureczek
31. dr Artur Wandycz
32. dr Paweł Zimniak

Nagrodę zespołową II-go stopnia za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. Zespół w składzie:
II st. kwal. art. Karol Szmidt, prof. UZ
I st. kwal. art. Bogumiła Tarasiewicz-Ciesielska

- mgr inż. Błażej Cichy
mgr inż. Łukasz Hładowski
5. Zespół w składzie:
dr hab. Mikhail Kotin, prof. UZ
dr Marek Laskowski
dr Tadeusz Zuchewicz
mgr Piotr Krycki
6. Zespół w składzie:
prof. dr hab. Grzegorz Gabryś
mgr Elżbieta Roland
7. Zespół w składzie:
dr inż. Wojciech Eckert
dr inż. Beata Nowogońska
8. Zespół w składzie:
prof. dr hab. Mieczysław Borowiecki
dr Piotr Borowiecki
dr Ewa Drgas-Burchardt
dr Danuta Michalak
dr Elżbieta Sidorowicz
mgr Anna Fiedorowicz

Nagrodę za doktorat z wyróżnieniem otrzymali:

1. dr Klaudia Błaszczyk
2. dr Dżamila Bogusławska
3. dr Katarzyna Dancewicz
4. dr inż. Mirosław Koziół
5. dr Hanna Kurowska
6. dr inż. Maria Mrówczyńska
7. dr Justyna Patalas
8. dr Sylwia Słowińska

Nagrodę w dziedzinie dydaktycznej otrzymali:

1. prof. dr hab. inż. Marian Miłek
2. prof. dr hab. Piotr Rozmej
3. dr hab. Paulina Komorowska-Birger

Nagrodę za osiągnięcia organizacyjne otrzymali:

1. prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński, prof. UZ

18. dr hab. Krzysztof Urbanowski, prof. UZ
19. dr Krystyna Białek
20. dr inż. Julian Jakubowski
21. dr Leszek Krutulski
22. dr Mariusz Kwiatkowski
23. dr Barbara Literska
24. mgr Barbara Krzeszewska-Zmysłony
25. mgr Władysław Leśniak
26. mgr Jolanta Pacewicz-Johansson
27. mgr Tomasz Paluch
28. mgr Elżbieta Płodzień
29. mgr Henryk Rozmiarek
30. mgr Katarzyna Trychoń-Cieślak
31. mgr Maciej Krzysztof Wieliczko
32. mgr Ryszard Wilk

2. dr hab. Andrzej Cegielski, prof. UZ
3. dr hab. inż. Daniel Fic, prof. UZ
4. dr hab. Mirosław Frejman, prof. UZ
5. dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ
6. dr hab. inż. Andrzej Jędrzak, prof. UZ
7. dr hab. Paweł Karpińczyk, prof. UZ
8. dr hab. inż. Edward Kowal, prof. UZ
9. dr hab. inż. Mieczysław Kuczma, prof. UZ
10. dr hab. inż. Józef Maćkiewicz, prof. UZ
11. dr hab. Grażyna Milkowska, prof. UZ
12. dr hab. Anatol Nowicki, prof. UZ
13. dr hab. inż. Wielisława Osmańska-Furmanek, prof. UZ
14. dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ
15. dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ
16. dr hab. Wojciech Strzyżewski, prof. UZ
17. dr hab. Andrzej Tuchowski, prof. UZ

Zasłużeni dla województwa lubuskiego

Prof. Michał Kisielewicz oraz prof. Andrzej Wiśniewski zostali uhonorowani przez Sejmik Województwa Lubuskiego *Odnaką Honorową za Zasługi dla Województwa Lubuskiego*. Jest ona przyznawana osobom i instytucjom, które wniosły szczególny wkład w rozwój województwa lubuskiego. Odnaki wręczył podczas inauguracji roku akademickiego 2007/2008 marszałek Sejmiku Województwa Henryk Woźniak. Gratulujemy!

esa

Perspektywy współpracy miasta i uniwersytetu

24 października Stowarzyszenie Zielonogórskie Perspektywy zorganizowało na Uniwersytecie Zielonogórskim debatę na temat „Perspektywy współpracy miasta i uniwersytetu”. Wprowadzenia do debaty dokonali: Rektor UZ prof. Czesław Osękowski i Przewodniczący Rady Miasta Adam Urbaniak. Debatę poprowadził Konrad Stanglewicz.

Rektor prof. Czesław Osękowski:

Szanowni Państwo, Zielona Góra jest najmniejszym miastem uniwersyteckim w Polsce i to jest jedna z przyczyn, dla których miasto powinno być dumna z Uniwersytetu Zielonogórskiego. Uważam, że w naszym mieście jest miejsce na jedną uczelnię. Uczelnię o charakterze uniwersalnym, a taki jest właśnie nasz uniwersytet. Nie ma miejsca na inne uczelnie z dwóch powodów. Po pierwsze, Zielona Góra jest niewielkim, 120-tysięcznym miastem. W regionie lubuskim mieszka ok. milion mieszkańców, a więc jest tu niewielka liczba potencjalnych studentów, i po drugie, nadchodzi niż demograficzny. Musimy mieć świadomość, że od dzisiaj za 5 lat będzie o 40 proc. mniej maturzystów niż jest teraz, a jest jeszcze przecież element konkurencji. Dlatego uważam, że mnożenie liczby szkół wyższych jest błędem. Musimy wiedzieć, że konkurencja z Poznaniem, Wrocławiem a nawet Berlinem będzie coraz większa. Uważam więc, że model Uniwersytetu Zielonogórskiego jest optymalny, tzn. taki, że kierunki ścisłe, techniczne, artystyczne czy humanistyczne dają szansę młodzieży z naszego regionu na zdobywanie różnorodnego wykształcenia.

Kilka zdań o Uniwersytecie Zielonogórskim: mamy około 18 000 studentów, posiadamy wszystkie formy kształcenia - od studiów licencjackich przez inżynierskie, magisterskie po doktoranckie. Zatrudniamy 1023 nauczycieli akademickich, w tym 230 profesorów i doktorów habilitowanych - na pierwszych etatach. Co jest niezwykle ważne, ponieważ czekają nas głębokie zmiany w organizacji polskiego szkolnictwa wyższego. Będą one szły w kierunku kumulowania małych szkół, a także w kierunku jednoetatowości!

Mamy 10 wydziałów, w tym 4 posiadające pierwszą kategorię MNiSW oraz 2 - drugą. Oferujemy 37 kierunków kształcenia, w tym 10 inżynierskich, 29 studiów podyplomowych (1273 osoby). I bardzo ważna informacja - mamy akredytowane już 26 kierunków. Posiadamy 12 uprawnień do nadawania stopnia doktora i 3 uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego. Współpracujemy z 45 uczelniami w Europie, korzystamy ze środków UE - obecnie realizujemy 14 projektów na kwotę 13 mln złotych. Biblioteka UZ posiada m.in. 469 tys. książek, mamy 3014 komputerów, dysponujemy też poważnym majątkiem - 14 budynków i 460 ha ziemi.

Tegoroczne hity na UZ: przyjęliśmy m.in. 280 studentów na budownictwo, 60 - na pielęgniarstwo, 60 - na inżynierię biomedyczną, około 200 - na informatykę oraz blisko 250 na filologię angielską i niemiecką. I co dalej

z nimi? Szczęściem będzie jeżeli zostaną i będą wzbogacać Zieloną Górę czy nasz region. A jeżeli wyjadą? Jak wygląda nasz Uniwersytet na tle polskich uniwersytetów? Pod względem wielkości są w kraju uniwersytety większe ale są też i mniejsze od naszego. Ale chciałbym powiedzieć jedną bardzo ważną rzecz. Otóż według najnowszych danych Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na naszym uniwersytecie mamy największą w Polsce dynamikę wzrostu liczby studentów stacjonarnych. Jest to dla nas powód do dumy i będziemy się tym szczycić. I kolejna sprawa - grupy strategiczne uniwersytetów pod względem liczby pracowników naukowo-dydaktycznych i działalności badawczej, to są dane ministerialne sprzed tygodnia. Według nich Uniwersytet Zielonogórski znajduje się w grupie obok Uniwersytetu Szczecińskiego, KUL-u i Uniwersytetu Rzeszowskiego. Cała grupa uniwersytetów znajduje się poniżej, a my dążymy do grupy, w której znajdują się Uniwersytet Gdański, Mikołaja Kopernika, Warmińsko-Mazurski czy Łódzki. Poza naszym zasięgiem jest Warszawa, Kraków i Poznań - ale proszę zwrócić uwagę, że są to miasta kilkuset tysięcy, które w sposób naturalny mają większą liczbę studentów.

Co prawda gentelmani nie rozmawiają o pieniądzach, ale doszliśmy do momentu gdzie trzeba postawić problem: studenci - Zielona Góra - pieniądze. Dane, o których będę mówił posiadam od samych studentów. Rozmawialiśmy o tym ile pieniędzy dostają od rodziców, a ile kosztuje ich pobyt w Zielonej Górze. Wiemy, że w większych miastach jest to znacznie więcej. Na UZ mamy 10 000 studentów studiów stacjonarnych (w tym ok. 1000 Zielonogórczyń). Jeden student wydaje miesięcznie na życie 1200 zł - to jest mieszkanie, jedzenie, bilety, itp. Proszę więc sobie policzyć: 10 tys. studentów razy 1200 zł to jest 12 000 000 zł każdego miesiąca. W ciągu 10 miesięcy tylko studenci stacjonarni Uniwersytetu Zielonogórskiego zostawiają w mieście 120 000 000 zł. Podobnie jest ze studentami studiów niestacjonarnych:

8 000 studentów - dwa pobyty w miesiącu w Zielonej Górze - jeden pobyt to jest 300 zł

$2 \times 300 \text{ zł} = 600 \text{ zł}$

$8\,000 \times 600 \text{ zł} = 4\,800\,000 \text{ zł}$

$4\,800\,000 \times 10 \text{ miesięcy} = 48\,000\,000 \text{ zł}$

Razem więc studenci stacjonarni i niestacjonarni wydają w Zielonej Górze 168 000 000 zł rocznie! Stawiam więc problem: młodzież wyjeżdża do innych miast i wywozi pieniądze! Stąd uważam, że Uniwersytet Zielonogórski jest nieprawdopodobnie ważną dla miasta instytucją nie tylko o charakterze naukowym ale też o charakterze ekonomicznym.

Kolejny temat: Uniwersytet Zielonogórski - miasto i region. Zastanawiałem się jak ten temat zaprezentować i zdecydowałem się tylko na hasłowe wymienienie instytucji, które Państwo z pewnością znacie:

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości,
Park Naukowo-Technologiczny,

Lubuski Park Przemysłowy,
Ogród Botaniczny,
ZielMAN (Zielonogórska Miejska Sieć Komputerowa),
ZielMAN 2,
LUBRAN (Lubuska Regionalna Sieć Komputerowa),
Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii,
Lubuski Ośrodek Badań Społecznych.

Są to wszystko jednostki uczelniane pracujące w mieście, dla miasta i dla regionu. Wykonujemy też prace naukowo – badawcze dla regionu, kształcimy kadry dla gospodarki i instytucji Zielonej Góry i województwa, mamy podpisane ok. 200 umów z firmami i szkołami gdzie nasi studenci odbywają praktyki. Uruchomiliśmy Bibliotekę Cyfrową UZ. Od jakiegoś czasu funkcjonuje też program wsparcia kształcenia matematycznego. Swego czasu doszło też między UZ a miastem do wymiany obiektów. Myślę, że obydwie strony są z tej operacji zadowolone.

Uniwersytet ma opracowane cele strategiczne:

- spełnienie do 2010 roku wymogów sformułowanych przez Prawo o szkolnictwie wyższym z 2005 roku
- rozwój kadrowy (zwłaszcza samodzielni pracownicy nauki)
- konkurowanie o liczbę studentów studiów stacjonarnych
- zakończenie remontu budynku na Rektorat UZ przy ul. Licealnej
- remont akademika „Wcześniak” i klubu „Stolarnia”
- rozbudowa Biblioteki Uniwersyteckiej
- modernizacja budynku Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
- kształcenie w języku angielskim
- lobbowanie na rzecz Zielonej Góry i regionu lubuskiego (korekta polityki regionalnej, S – 3 od strony Wrocławia)
- promocja studiowania na kierunkach technicznych i ścisłych
- użyteczność badań naukowych i kształcenia studentów
- wzmożenie kontaktów z gospodarką
- na koniec nasze oczekiwania od władz Zielonej Góry
- pomoc w realizacji inwestycji i poprawie bazy materialnej Uczelni
- podejmowanie wspólnych przedsięwzięć w różnych obszarach życia
- opracowanie wieloletniej koncepcji rozwoju Zielonej Góry
- powszechność dostępu do bezprzewodowego internetu
- promowanie Uniwersytetu Zielonogórskiego
- zgłaszanie uwag, postulatów i oczekiwań pod adresem UZ w zakresie kształcenia studentów i badań naukowych

Dotychczas w 2005, 2006 i 2007 roku Uniwersytet uzyskał od miasta 15 milionów zł. Pieniądze te zostały przeznaczone przede wszystkim na Instytut Budownictwa, na częściowy remont budynku przy ul. Licealnej gdzie będzie mieścić się rektorat, na Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości i milion złotych przeznaczyliśmy na uruchomienie kierunku pielęgniarstwo. Bez pomocy miasta nie zrealizowalibyśmy tych rzeczy.

Nie mówiłem tutaj o funkcjonowaniu UZ, o jakości kształcenia, bo to są sprawy oczywiste. Kończąc chciałbym powiedzieć, że koegzystencja uniwersytetu z miastem powinna być czymś naturalnym. Uważam, że rozwój Zielonej Góry powinien odbywać się z wykorzystaniem potencjału naukowego i kadrowego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Myślę, że jeżeli mówi się o wektorach wzrostu – bardzo modne pojęcie na zachodzie – to jednym z głównych wektorów wzrostu miasta i regionu lubuskiego powinien być Uniwersytet Zielonogórski.

Adam Urbaniak – przewodniczący Rady Miasta

Witam Państwa serdecznie i z góry przepraszam za niedoskonałość mojego przekazu, nie mam takiego doświadczenia dydaktycznego, w związku z tym to co będę mówił może nie być tak frapujące jak to co mówił Pan Rektor. Jednak postaram się przedstawić na tyle istotne sprawy aby wywołać dyskusję. Chciałbym też podziękować Panu Prezesowi Batkowskiemu za zaproszenie do tej debaty. Kiedy to zaproszenie otrzymałem miałem dwie refleksje.

Pierwsza to dlaczego ja a nie Prezydent Miasta? Państwo na pewno także zadajecie sobie to pytanie? Często przewodniczącego Rady przedstawia się tak jakby pełnił on funkcję pomocniczą, organizuje pracę Rady, prowadzi Sesję, a przecież to Prezydent pełni funkcję organu wykonawczego. Jednak po dłuższym zastanowieniu, i to absolutnie nie przez brak skromności, pomyślałem sobie że dobrze by było aby wystąpił tutaj właśnie przedstawiciel Rady Miasta. Wracając jednak do tematu naszej debaty, moim zdaniem kwestia współpracy uniwersytetu z miastem powinna zostać bardziej sformalizowana i usystematyzowana. Tego typu decyzje powinny wykraczać poza czysto techniczne kontakty między rektorem a prezydentem. I druga refleksja, to taka, że wypadałoby powiedzieć o tym co było i jak ta współpraca układała się do tej pory. Po pierwsze dziękuję Panu Rektorowi, bo ten temat w znacznej części już został przedstawiony. Po drugie stwierdziłem, że nie ma sensu epatować liczbami, kwotami przekazanych środków, układaniem statystyk – czy to było mniej w 2004 roku czy w 2006, a jeszcze nie daj Boże pojawi się kontekst polityczny – za kogo było więcej, a za kogo mniej. Z premedytacją więc zrezygnowałem z sięgania do źródeł, po to tylko aby powiedzieć o tym jakie to było wsparcie, z faktów które mi utkwily w pamięci. Mam zaszczyt sprawować funkcję radnego już trzecią kadencję, więc tę wiedzę o współpracy mam dość obszerną. Było to przede wszystkim dofinansowanie przez miasto inwestycji uniwersyteckich, zamiany budynków, o których Pan Rektor już wspominał, i mamy tego świadomość, że odbyło się to z obopólną korzyścią. To była kwestia organizacji zaplecza naszego sądownictwa, jednocześnie lokalizacji rektoratu dla UZ. Jest też chlubna inicjatywa utworzenia Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości, ale z drugiej strony jest też kwestia Fundacji na rzecz Uniwersytetu Zielonogórskiego, z którą mamy problem. Na szczęście ustawa o finansach publicznych uległa nowelizacji i możemy już przekazywać uniwersytetowi środki na inwestycje bezpośrednio z budżetu miasta. Globalnie można powiedzieć, że ta współpraca układa się dobrze. Trudno na nią narzekać. Szczególnie jeżeli weźmie się przykład innych miast, i to nie tylko w kontekście współpracy samorządów z uczelniami, ale też z innymi jednostkami. Zawsze przywołuję tutaj przykład szpitala w Gorzowie, gdzie w kontekście katastrofy finansowej, samorząd po raz pierwszy zdecydował się na wsparcie szpitala kwotą 200 tys. zł, po to aby można było zabezpieczyć środki na niezbędne lekarstwa. To świadczy o skali podejścia do wychodzenia poza zakres zadań własnych.

Ale ogólnie można powiedzieć, że wrażenie o współpra-

cy jest nienajlepsze. Moim zdaniem nie jest problemem sprawa woli współpracy, bo każdy z klubów radnych funkcjonujących w Radzie Miasta z pewnością ma na pierwszym miejscu wspieranie Uniwersytetu Zielonogórskiego. Więc gdzie jest problem? Szanowni Państwo, problem jest w środku, tzn. w podejmowaniu decyzji, w określeniu parametrów tej współpracy. Uważam, że to jest kompletny chaos. Pan Rektor miał tutaj rację mówiąc, że jeżeli dyskutujemy o współpracy, to albo się wszyscy będą chwalić, albo jeden drugiego będzie obarczał odpowiedzialnością za nieprawidłowości. To co teraz powiem potraktuję jako pewne oczyszczenie tych spraw, które z pewnością miały miejsce i były zjawiskami negatywnymi w samorządzie lokalnym na przestrzeni przynajmniej obecnej i poprzedniej kadencji. Nie tylko chodzi o radnych czy Radę Miasta, ale chodzi też o pracę urzędników i prezydenta. Moim zdaniem istnieje tu problem z decyzjami. Tak naprawdę nie wiadomo kto z kim rozmawiał, jakie były ustalenia i czy coś uzgodniono. Były sytuacje, że Rektor musiał interweniować bezpośrednio via parlamentarzysty do poszczególnych klubów ustalając czy sprawa jest uzgodniona czy nie? Z drugiej strony inni decydenci miejscy narzekali na kompletny brak informacji ze strony uniwersytetu. Dyskusja zawsze rozpoczyna się w październiku, czyli wtedy kiedy projektuje się budżet. Wywołuje to wrażenie jakby chodziło wyłącznie o pieniądze. W poprzedniej kadencji pamiętam tę mało szczęśliwą sesję Rady, kiedy to Pan Rektor został poproszony o przedstawienie informacji na temat sytuacji uniwersytetu. Zaczęła się wtedy dyskusja, o tym ile to będzie kosztowało, co będziemy mieli w zamian i za ile. Podejmowano wtedy na gorąco pewne decyzje – po prostu chaos. Uważam, że to jest największy problem.

Diagnostując współpracę pomiędzy uniwersytetem a miastem uważam, że brak jest jasno określonej formuły współpracy. Co z tym zrobić? Ponieważ z zawodu jestem radcą prawnym mam w związku z tym postulat sformalizowania tej procedury. Proszę mnie nie oskarżać o zboczenie zawodowe, ponieważ mówię o tej formalizacji w bardzo pozytywnym sensie. Uważam, że miasto powinno zawrzeć z uniwersytetem umowę albo porozumienie czy też kontrakt. Uważam, że nie powinniśmy się bać takiej umowy. Powinno nastąpić porozumienie pomiędzy władzami miasta a władzami uniwersytetu. To jest to o czym mówił Pan Rektor, tzn. opracowanie koncepcji, ale tak aby była ona wiążąca dla władz miasta w kolejnych kadencjach. Osobiście uważam, że są potrzebne dwa niezbędne elementy do funkcjonowania tego porozumienia. Po pierwsze komunikacja. Musi wreszcie zostać opisana procedura komunikowania się uniwersytetu i miasta. Jestem daleki od wskazywania teraz konkretnych rozwiązań, ale proponuję bezwzględne rozszerzenie kręgu osób zaangażowanych w dyskusję ze strony miasta. Znam takie sytuacje z doświadczenia, kiedy nawet niezamierzone błędy w przekazywaniu informacji były powodem największych komplikacji w porozumiewaniu się. I to nie jest tak, że ktoś kłamie, tylko ktoś niewłaściwie przekazał sprawę. Nie wiem czy powinni to być szefowie klubów, bo to by upolityczyło sytuację, czy też raczej powinni to być szefowie komisji, którzy wspólnie z prezydentem uczestniczyliby w takich spotkaniach. A może powinny to być zespoły robocze, które będą się zajmowały opisanymi w naszym porozumieniu konkretnymi sprawami? Jak często powinny takie spotkania być organizowane? Uważam, że raz w roku, w październiku to stanowczo za mało. Te spotkania powinny być periodyczne i częste.

Komunikacja to pierwszy wymóg współpracy, a drugi to wzajemność świadczeń, co w moim rozumieniu nie

oznacza ich ekwiwalentności. Radni są czasami oskarżani o to, że są merkantylni w przeliczaniu świadczeń, tzn. co możemy mieć w zamian. Zapewniam, że nie chodzi tu o to, ile nam uniwersytet zapłaci. Ale tego typu porozumienie dodałoby miastu, a mówię tu w imieniu osób decyzyjnych w mieście, poczucie, że nie daje się nic za darmo. Osoby decyzyjne powtarzają, że odnoszą wrażenie, że są traktowani jak „dojna krowa”, która jest potrzebna wtedy kiedy brakuje pieniędzy. Porozumienie pozwoliłoby skończyć z tego typu stereotypem, ponieważ podkreślimy, że współpraca jest oparta na świadczeniach wzajemnych. Sytuacja w budżecie miasta jest trudna, mamy poważny deficyt i tego typu przedstawienie współpracy uniwersytetu z miastem spowoduje, że łatwiej będzie podejmować korzystne decyzje. Niewielu z decydentów w magistracie zdaje sobie sprawę z tego o czym mówił Pan Rektor, tzn. ile pieniędzy tak naprawdę w mieście zostawiają studenci. A jest to bezwzględnie wartość. Wartością może też być szeroko promowany bezpłatny dostęp do bezprzewodowego Internetu. Mamy taki sam kłopot jaki prawdopodobnie ma Praga, gdzie Komisja Europejska zakwestionowała świadczenie tego typu usług przez samorząd jako konkurencję dla ograniczania dostępu do rynku i naruszania swobody konkurencji podmiotów, które na tym zarabiają. A uniwersytet nie miałby tego typu zarzutu. Dlatego warto się nad tym zastanowić.

Reasumując: podstawowe warunki tej umowy, to opisanie procesu komunikacji pomiędzy stronami oraz podkreślenie wzajemności współpracy. I sprawa ostatnia czyli forma tej współpracy. Myślę, że dobre byłoby opisanie procedur. Spowoduje to, że procedury tej współpracy będą wiążące dla władz kolejnych kadencji. Bo władza będzie się zmieniać ponieważ takie są prawa demokracji, ale wystarczy wypracować pewne zasady i nadać temu formę pisemną. W tej chwili w ciemno mogę chyba zadeklarować w imieniu wszystkich radnych, że Rada Miasta mogłaby przyjąć deklarację o współpracy podpisującą się pod ustalonymi zasadami.

Stanisław Szymkowiak – z-ca naczelnika Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Urzędu Miasta:

Jednym z obowiązków, którym zajmuję się w Urzędzie Miasta jest współpraca z uniwersyte-tem. Jako miasto zwracamy dużą uwagę na to jak wiele zależy od nauki. Byliśmy niedawno w Akwizgranie - jest to miasto dwukrotnie większe od Zielonej góry i słynie z uczelni technicznej. W czasie naszego pobytu zapytałem jak to jest, że miasto tak duże pieniądze inwestuje w tę uczelnię. Odpowiedziano mi jednym zdaniem – Proszę Pana, uczelnia zawsze jest miastotwórcza i powoduje rozwój, a miasto nie zbankrutuje. Nawet jeżeli weźmie duży kredyt, to się zawsze opłaci. Tą ideą zarażaliśmy się wtedy wszyscy i od tego momentu to dobre myślenie o uniwersytecie jako czynniku miastotwórczym zaczęło w mieście dominować. Faktem jest, że pewne rzeczy należy sformalizować. Dzisiaj na każde zadanie podpisywane jest odrębne porozumienie, z oddzielnymi wymaganiami dotyczącymi przelewu pieniędzy. Zapisanie pewnych zasad i powiązanie ich ze strategią miasta pozwoli wszystkim radnym, a także mieszkańcom miasta pokazać jak bardzo to wszystko jest opłacalne.

Prof. Zygmunt Lipnicki – Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska – były radny

Z wielką uwagą wysłuchałem zarówno Pana Rektora jak i Pana Przewodniczącego i chciałbym zwrócić uwagę na to, że Zielona Góra jest najmniejszym miastem w Polsce, które posiada uniwersytet. Co to znaczy? Musimy zwrócić uwagę na to, że budżety miasta i uniwersytetu są porównywalne. Tak więc siła sprawcza miasta w sensie pomocy budżetowej jest ograniczona. Jednak mogą być podejmowane działania pozabudżetowe. Chciałbym zwrócić uwagę

na pewne prace, które miasto wykonuje w ramach obowiązujących przepisów, jak chociażby rozwój ochrony środowiska czy energetyzacja Zielonej Góry jak i wiele innych projektów. Były one niestety wykonywane poza Zieloną Górą. Gdyby te prace zlecono Uniwersytetowi Zielonogórskiemu, wspomogłyby one naszą uczelnię. Miasto i tak poniosło koszty, a uniwersytet miałby dodatkową korzyść, jak chociażby możliwość przeprowadzenia badań. Chciałbym zwrócić uwagę na to, aby miasto w przyszłości korzystało z usług uniwersytetu (...).

Adam Antoń – były prezes LUMELU:

Jeżeli mówimy o współpracy, to trzeba pamiętać o tym jakie podmioty ze sobą współpracują. Jeżeli weźmiemy więc Uniwersytet Zielonogórski jako całość a z drugiej strony Urząd Miasta, to ich współpraca może dotyczyć dużych projektów, jak budowanie np. strefy gospodarczej. Ale z mojego doświadczenia wynika, że właściwymi podmiotami takiej współpracy powinny być raczej wydziały czy instytuty uczelniane, a z drugiej strony wydziały Urzędu Miejskiego czy przedsiębiorstwa miejskie. Inicjatywa powinna wychodzić z jednostek znajdujących się niżej w hierarchii uczelnianej czy urzędowej, a kierownictwo powinno jedynie zachęcać do takiej współpracy. Uczelnia ma naturalną tendencję do zamykania się we własnych strukturach i często nawet nie potrzebuje kontaktu z otoczeniem. A jeżeli chodzi o obszary współpracy to jest ich bardzo dużo, i to takich które nie pociągają za sobą dużych nakładów finansowych. Bo proszę zwrócić uwagę chociażby na tematy prac dyplomowych – zarówno dla wydziałów humanistycznych jak i dla wydziałów technicznych prace dyplomowe mogą być realizowane ze wspólnej inicjatywy i z pożytkiem dla obydwu stron. Bardzo ważną sprawą, i myślę że trochę zaniedbaną, jest wcześniejsze przygotowanie kadr dla miasta i miejskich przedsiębiorstw. Przecież nie ma żadnych przeciwwskazań, żeby na uczelni już na III roku wyszukać odpowiednich studentów, żeby od razu po zakończeniu studiów mogli oni podjąć pracę w miejskich przedsiębiorstwach. Z doświadczenia wiem, że młody inżynier zatrudniony od razu po studiach, zaczyna tworzyć wartość dodaną dla zakładu pracy dopiero po 2 latach. Proces ten można by przyspieszyć podając chociażby tematykę pracy dyplomowej. Reasumując: nie neguję propozycji umów i po-

rozumień, ale najważniejsza jest chęć ludzi, którzy mają ze sobą współpracować. Chciałbym też podkreślić, że nasza uczelnia jest największą wartością Zielonej Góry, cokolwiek krytycznego o niej można by powiedzieć.

Elżbieta Stankiewicz – Biuro projektów

Sądzę, że wszyscy doceniają wartość Uniwersytetu Zielonogórskiego. Nie wyobrażam sobie jaka byłaby Zielona Góra gdyby nie była miastem akademickim. Sądzę, że wszyscy, zarówno miasto jak i mieszkańcy, powinniśmy działać w tym kierunku aby uczelnia mogła się rozwijać. W biurach projektów jesteśmy przyzwyczajeni do tego żeby wszystko formalizować. Dlatego też wydaje mi się, że dobrze by było powołać stałą komisję do spraw współpracy między miastem a uczelnią, ale zapisując w porozumieniu stanowiska a nie osoby. Dałoby to gwarancję trwałości porozumienia. W swojej pracy zawodowej mam kontakt z młodymi ludźmi, byłam opiekunem praktyk, a teraz w mojej firmie pracuje przynajmniej 10 osób, które w ciągu ostatnich dwóch lat skończyły naszą uczelnię. To są ludzie po ochronie środowiska, po rewitalizacji i drogownicy. Każdego roku kilkoro studentów odbywa u nas praktyki i obydwie strony są bardzo zadowolone z tej współpracy. Dlatego wykorzystując sytuację chciałabym zaapelować w sprawie prac dyplomowych. Dobrze byłoby aby tematy prac były tak ustalane, żeby mogły służyć miastu czy regionowi. Na przykład na *drogach i mostach* tylko w tym roku na 18 prac jedynie 5 tematów to były prace „drogowe” natomiast pozostałe to „mosty”. Jeżeli teraz weźmiemy pod uwagę zapotrzebowanie na kadrę, to nawet laicy wiedzą ile buduje się dróg a ile mostów. Mam więc propozycję na taką właśnie współpracę. Studenci mogą również robić koncepcje zagospodarowania dla miasta. A wiem, że jest taka potrzeba. W najbliższym czasie ma być na przykład zlecone przygotowanie projektu na ul. Sulechowską od ronda Batorego w kierunku wiaduktu. Zresztą nie tylko miasto ma takie propozycje, także Zarząd Dróg Wojewódzkich czy Generalna Dyrekcja Dróg Publicznych mogłyby skorzystać z takich propozycji. Przykro mi też powiedzieć, ale również na samej uczelni brakuje planu zagospodarowania przestrzennego. Mamy piękne budynki, natomiast jeżeli chodzi o komunikację, parkingi, brak ścieżek rowerowych, chodników, miejsc do odpoczynku, to się aż prosi aby studenci taki projekt w ramach pracy dyplomowej przygotowali. Kolejna propozycja to możliwość prowadzenia przez studentów inwentaryzacji budynków. Z pewnością i miasto i firmy, a także uczelnia mogłyby na tej formie współpracy skorzystać. Mamy Wydział Artystyczny – w Urzędzie Miasta mogłaby zawisnąć wystawa np. *Zielona Góra w fotografii* a w Urzędzie Marszałkowskim *Ziemia Lubuska w fotografii*. Takich możliwości jest nieskończenie dużo i trudno je tu wszystkie wymienić (...).

Prof. Mieczysław Kuczma – Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska:

Zostałem wywołany do odpowiedzi z racji pełnionych funkcji – do niedawna byłem dyrektorem Instytutu Budownictwa, a od września jestem prodziekanem ds. nauki na WILiŚ. Bardzo dziękuję za wypowiedzi moich poprzedników bo świadczą one

o tym, że nasz Uniwersytet jest bardzo potrzebny. Wychoząc naprzeciw zapotrzebowaniu miasta i regionu 2 lata temu powołaliśmy Zakład Dróg i Mostów. W tym względzie można oczywiście zrobić dużo więcej, ale już teraz wiele się dzieje. Powiem krótko – robimy wszystko aby być przydatnym dla regionu poprzez rozwój kadry, poprzez uatrakcyjnienie naszej oferty kształcenia studentów. Dowodem na to jest nasze najnowsze Laboratorium Instytutu Budownictwa, które udało nam się wyposażyć w sprzęt wartości 5 mln zł. Na zakończenie mam taką ogólną refleksję - na uczelni jest wiele osób, które myślą kategoriami rozwoju naszego regionu i z pasją działają na jego rzecz, ale to nie wystarczy. Powiem tak: w Warszawie województwo lubuskie ma problem z tym aby się przebić i jesteśmy tam słabo widziani. Musimy używać dodatkowych argumentów aby tam coś załatwić. To jest przykre ale taka jest rzeczywistość. Chcielibyśmy aby nasz region rozwijał się tak jak poznańskie czy dolnośląskie, ale żeby być partnerem musimy mieć bazę i przygotowaną kadrę. Jeżeli to będziemy mieli to nasz rozwój ulegnie przyspieszeniu, a do tego celu służy nasz Uniwersytet. Zapewniam, że nasz Wydział podejmie się wszystkich zadań, które tylko będziemy w stanie zrealizować.

Marcin Owsiany – Przewodniczący Parlamentu Studenckiego

Jako student zastanawiałem się co byłoby dla mnie najważniejsze gdybym był przedstawicielem władz miejskich. Po pierwsze traktowałbym Uniwersytet Zielonogórski jako najważniejszy fundusz inwestycyjny, głównie dlatego, że inwestując w Uniwersytet tak naprawdę nie można stracić. Rachunek jest prosty, im więcej włożymy tym więcej wyjmemy. Studiuję tu 18 tys. studentów, z których prawdopodobnie większa część będzie chciała tu zostać, będzie chciała otworzyć swoje firmy, będzie wspierała lokalny przemysł. Jeszcze kilka słów o promocji. Wydaje mi się, że UZ świetnie promuje miasto, i chciałbym

również aby miasto bardziej aktywnie promowało Uniwersytet. Można to zrobić chociażby przez organizację większej liczby przedsięwzięć naukowych takich jak chociażby Festiwal Nauki, a także przedsięwzięć o charakterze kulturalnym. Najlepszym dowodem na to, że promocja się opłaca jest fakt, że nasi studenci byli na Forum Uczelni Technicznych w Lublinie i tam wywalczyli prawo do organizacji tej imprezy na naszym uniwersytecie. Jest to dla nas duże wyróżnienie, tym bardziej, że pokonaliśmy Politechnikę Warszawską.

Karol Tokarczyk – student V roku historii, dziennikarz miesięcznika UZetka

Warto jeszcze wspomnieć o tym, że poza budynkami, poza wydziałami czy instytutami, tym czym jest Uniwersytet to są studenci. Rektor wspominał o tym, że najbardziej krytyczny okres dla uniwersytetu przyjdzie za 5 lat, kiedy to nastąpi kulminacja niżu demograficznego. Liczba studentów znacząco się zmniejszy, tym samym jak należy przypuszczać zmniejszy się wpływ dla Zielonej Góry. W związku z tym należy zrobić coś co pozwoli ten spa-

dek zatrzymać. Moim zdaniem potrzebne są tutaj 3 elementy. Pierwszym elementem będzie na pewno jakość kształcenia ale to jest sprawa władz uczelni, drugim elementem na pewno będzie promocja uczelni i tutaj widzę duży udział miasta. Wydaje mi się, że miasto nie dostrzega pewnych rzeczy, takich jak np. Bachanalia, które są drugą co do wielkości imprezą w mieście po Winobranii. I trzeci element, który w przyszłości będzie zachęcał młodych ludzi do studiowania na naszej uczelni, może nawet bardziej niż jakość kształcenia czy promocja, to warunki w jakich się kształcimy. I tu mam apel do władz uczelni, władz miasta czy regionu o poprawę warunków na uczelni. One niestety nie są najlepsze, a myślę, że jest to ważny czynnik, który będzie decydował o tym jak wielu studentów będzie u nas studiowało.

Prof. Longin Rybiński – prorektor ds. studenckich

Pierwsza część dyskusji dotyczyła relacji uczelnia – miasto na poziomie prac dyplomowych, czy praktyk, chciałbym jednak zwrócić uwagę na to, że ta współpraca powinna zacząć się już na poziomie liceum czyli na poziomie przyjmowania na uczelnię. Ponieważ niż demograficzny jest wspólnym problemem i uczelni i miasta. Chodzi tutaj o pewien klimat jaki jest w szkołach tworzony wokół uniwersytetu tzn. odrzucanie UZ na rzecz uczelni wrocławskich czy poznańskich. Wynika to prawdopodobnie często z niewiedzy. Myślę więc, że w tym projekcie przedstawionym przez Przewodniczącego Urbaniaka powinna się znaleźć współpraca z Komisją Oświatową w Radzie Miasta. Bez tego możemy zapomnieć o tych młodych ludziach, ponieważ oni wyjadą.

Lesław Batkowski – prezes Stowarzyszenia Zielonogórskie Perspektywy

Z pewnością wszyscy wiedzą, że miasto jest zainteresowane „ucywilizowaniem” ul. Fabrycznej. Wiele rzeczy już tam się dzieje – budują się lofty, jest galeria p. Idzikowskiej jest pub pana Nowaka. Osobiście uważam, że miasto powinno zająć się również „ucywilizowaniem” części miasta ograniczonej ulicami: Niepodległości, Kupiecka, Plac Matejki. Chodzi o zaplecze Teatru. W tej chwili strach tam pójść. W związku z tym zapytałem prof. Bilińskiego co powinienem zrobić aby sprowokować wykonanie pracy dyplomowej na zagospodarowanie tego terenu. Na to prof. Biliński odpowiedział mi: proszę Pana, już 5 lat temu taka praca została opracowana. Rozmawiałem też z dr. Gniazdowskim, który zajmuje się energią odnawialną. Usłyszałem od niego, że gdyby w Zielonej Górze wykorzystać takie elementy jak np. trawa czy gałęzie to biogazu wystarczyłoby na funkcjonowanie autobusów miejskich. Zapytałem go czy powiedział Pan komuś o tym? Odpowiedzi nie było. Nie mam pretensji do dr. Gniazdowskiego, nie mam też pretensji do urzędników. Ale stwierdzam,

że to co powiedział przewodniczący Urbaniak o komunikacji jest rzeczywiście sprawą najważniejszą. Ale poza komunikacją musi też być wizja rozwoju miasta. Z przykrością stwierdzam, że każda nowa władza ma swoją koncepcję rozwoju miasta. Strategię rozwoju miasta opracowaną w 1997 roku każdy z prezydentów trzyma głęboko w szufladzie i w ogóle tam nie zagląda, bo nie ma takiej potrzeby. W związku z tym jaka jest diagnoza? Nie chciałbym powiedzieć, że w zakresie współpracy panuje pewna bierność, ale nie ma też aktywności ani z jednej ani z drugiej strony. A bez aktywności nie będzie efektów. (...)

Prof. Andrzej Greinert – Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska

Padło tutaj już wiele razy stwierdzenie, a ja od wielu lat tak samo to odbieram, że brakuje przepływu informacji pomiędzy miastem a uniwersytetem. Uważam więc, że sformalizowanie współpracy dużo może zmienić. Z naszej dyskusji wynika, że między UZ a miastem nie ma żadnej komunikacji. Jeżeli mówimy o formach zagospodarowania przestrzeni w Zielonej Górze, to w tej chwili w mieście mówi się o przebudowie Parku

Tysiąclecia. My już od 4 lat mamy w szufladach koncepcję zagospodarowania tego miejsca! Mamy koncepcję zagospodarowania Parku Sowińskiego, mamy koncepcję zagospodarowania i rekultywacji dawnej Doliny Luizy w Zielonej Górze. Mamy tego masę! To wszystko robili nasi pracownicy naukowcy i studenci w ramach prac dyplomowych. Próbowaliśmy „wepchnąć” to miastu, ale nie chciano z nami rozmawiać. Więc mam nadzieję, że

pewna formalizacja współpracy spowoduje, że takich wypadków po prostu nie będzie. Jest jeszcze sprawa, która boli mnie najbardziej w tym braku przepływu informacji, to Program Ochrony Środowiska Miasta Zielona Góra. Program zrobił nam Kraków mimo tego, że chcieliśmy zrobić to my. My, to znaczy ochrona środowiska, która jest na naszej uczelni, inżynieria środowiska, która również jest na naszej uczelni. Niestety przegraliśmy z Krakowem. (...)

zebrała Ewa Sapeńko

Magna Carta Universitatum

21 września 2007 roku Uniwersytet Zielonogórski stał się sygnatariuszem Magna Carta Universitatum i tym samym wszedł do akademickiej wspólnoty ponad 500 uniwersytetów z całego świata, które przyjęły na siebie zobowiązanie przestrzegania jakości norm kształcenia i prowadzenia badań naukowych. W Polsce takich uczelni jest 20, Uniwersytet Zielonogórski jest 10. polskim uniwersytecie sygnatariuszem Carty. Dokument podpisała prof. Wielisława Osmańska-Furmanek – prorektor ds. jakości kształcenia.

Magna Carta Universitatum została podpisana 18 września 1988 w Bolonii i jest wyznacznikiem fundamentalnych zasad funkcjonowania uniwersytetów europejskich. Proklamuje niezależność i autonomiczność uniwersytetów co gwarantuje, że szkolnictwo wyższe oraz system badań przystosowują się na bieżąco do zmieniających się potrzeb, wymagań społeczeństwa oraz postępu wiedzy naukowej. Przyjęcie Uniwersytetu Zielonogórskiego do grona sygnatariuszy wynika z oceny jakości kształcenia. Jest także wyrazem uznania naszych dokonań w zakresie wdrażania procesu bolońskiego.

esa

PROF. WIELISŁAWA OSMAŃSKA-FURMANEK PODPISUJE DOKUMENT. FOT. MAREK FURMANEK

BOLONIA, FOT. MAREK FURMANEK

Otwarcie Zielonogórskiego Ogrodu Botanicznego

18 października 2007 r. otwarto uroczystie Zielonogórski Ogród Botaniczny, który powstał pod patronatem władz miasta oraz Uniwersytetu Zielonogórskiego z pomocą dofinansowania ze środków Unii Europejskiej. Ogród jest obecnie zarządzany przez naszą uczelnię i ma służyć nauce, ochronie przyrody oraz szeroko rozumianej edukacji przyrodniczej. Mogą z niego korzystać studenci i pracownicy naukowcy oraz wszyscy zainteresowani mieszkańcy miasta i goście odwiedzający Zieloną Górę. Oprócz podstawowych funkcji naukowych i edukacyjnych ogród ma pełnić rolę atrakcji turystycznej regionu, przysługując się tym samym jego rozwojowi.

Historia ogrodu botanicznego w Zielonej Górze rozpoczęła się w latach 20-tych XX wieku z inicjatywy Miejskiego Towarzystwa Kultury Rolnej. Podjęto w tym czasie pierwsze prace nad planami kompleksowego zagospodarowania przestrzennego Zielonej Góry, którego jednym z elementów było utworzenie w rejonie ulicy Botanicznej terenów zieleni wraz z ogrodem botanicznym. Najważniejszymi projektantami tych założeń byli: Leberecht Migge ze Szkoły Osadniczej w Worpsswerde koło Bremy i Hermann Jansen z Technische Hochschule w Berlinie. Projekt samego ogrodu botanicznego przygotował inspektor budowy ogrodów Rickheben, który pełnił wcześniej funkcję kierownika Ogrodu Botanicznego we Wrocławiu. Ogród botaniczny w Zielonej Górze zajmował powierzchnię niecałych 2 ha i posiadał oprócz upraw gruntowych także cieplarnie z opuncjami, palmami, figowcami i drzewami cytrusowymi oraz szkółki drzew owocowych. Niestety po II Wojnie Światowej to piękne założenie uległo zaniedbaniu. Dzieła zniszczenia dokonały ostatecznie pod koniec lat 50-tych XX w. ówczesne władze miejskie, poprzez wybudowanie w tym miejscu Zespołu Szkół Budowlanych. Na miejscu ogrodu powstał budynek szkoły, sala gimnastyczna i zespół boisk sportowych. Ocalały jedynie nieliczne stare drzewa, które pozostały poza terenem szkoły.

Pierwsze istotne próby odtworzenia ogrodu podjął Zarząd Okręgu Ligi Ochrony Przyrody w Zielonej Górze z Leszkiem Jerzakiem na czele. W 1998 roku wraz z botanikiem - dendrologiem Piotrem Redą przygotowali wstępną koncepcję jego rewitalizacji. Projekt, który został obecnie zrealizowany powstał w 2005 r. Wykonał go zespół kilkunastu projektantów pod kierownictwem Grupy Projektowej ISBA z Wrocławia. Z uwagi na zajęcie większej części historycznego ogrodu pod szkołę budowlaną nie było możliwe wierne jego odtworzenie. Powstał więc niejako projekt „ogrodu zamiennego” na powierzchni 2,43 ha, obejmujący podstawowe funkcje i działy tematyczne. Zaprojektowano ponad 500 gatunków i odmian roślin, głównie drzew i krzewów, ale także bylin i pnączy pochodzących z Europy, Azji i Ameryki Północnej. Zgrupowane są one w 5 działach tematycznych: Systematyki Roślin, Roślin Wilgociolubnych, Roślin Górskich, Roślin Użytkowych i Geograficznym wraz z odpowiednimi poddziałami. Na terenie ogrodu przewidziano także zieloną klasę w kształcie indiańskiego wigwamu.

Przestrzennie ogród wpisuje się w szerszy kontekst terenów zieleni miejskiej i podmiejskiej, będąc jednym z elementów planowanego parku dendrologicznego ciągnącego się od Amfiteatru poprzez Wzgórza Piastowskie do ulicy Botanicznej. Dalej na południe i zachód park będzie płynnie przechodził w lasy otaczające Zieloną Górę.

Przykładowe rośliny posadzone w Zielonogórskim Ogrodzie Botanicznym

Chmielgrab europejski (*Ostrya carpinifolia* Scop.)

Bardzo rzadko uprawiane w Polsce średniej wielkości drzewo pochodzące z południowej Europy i Azji Mniejszej. Polska nazwa bierze się od niezwyklego wyglądu, będącego niejako połączeniem dwóch zupełnie różnych roślin. Liście chmielgrabu do złudzenia przypominają liście grabu, a owocostany są bardzo podobne do „szyszek” chmielu.

Klon czerwony (*Acer rubrum* L.)

Wysokie drzewo dorastające do 40 m wysokości. Pochodzi ze wschodnich rejonów Ameryki Północnej. Jesienią jego liście przebarwiają się na intensywny czerwony kolor.

Klon pensylwański (*Acer pensylvanicum* L.)

Niewielkie drzewo dorastające do 12 m wysokości. Pochodzi ze wschodnich rejonów Ameryki Północnej. Odnacza się pięknym białozielonym rysunkiem kory.

Kokornak wielolistny (*Aristolochia macrophylla* Lam.)

Silnie rosnące pnącze o bardzo dużych liściach i niezwykle kwiatów w kształcie fajki z kolorowym kołnierzem u wylotu. Pochodzi ze wschodnich rejonów Stanów Zjednoczonych.

Kolkwicia chińska (*Kolkwitzia amabilis* Graebn.)

Stosunkowo duże krzew o pięknych różowych kwiatach z charakterystycznie owłosioną rurką kielicha i szypułką. Pochodzi z gór środkowych Chin.

Magnolia purpurowa (*Magnolia liliiflora* Desr.)

Duży krzew dorastający do 3 m wysokości o pięknych purpurowych kwiatach ukazujących się późną wiosną. Pochodzi z Chin.

Moszenki południowe (*Colutea arborescens* L.)

Duży krzew o pięknych żółtych kwiatach i ciekawych rozdętych owocach. Pochodzi z południowej Europy i północnej Afryki.

Oczar japoński (*Hamamelis japonica* Sieb. et Zucc.)

Duży krzew pochodzący z Japonii. Jego polska nazwa bierze się od „oczarowywania” swoimi pięknymi żółtymi kwiatami, nie tylko z powodu ich niezwykle kształtu, ale także z powodu pory roku, w której się ukazują - krzew ten kwitnie zimą.

Ostrokrzew kolczasty (*Ilex aquifolium* L.)

Duży krzew lub niewielkie drzewko (nawet do około 15 m wysokości) o sztywnych mocno błyszczących i kłujących liściach, pozostających na roślinie przez cały rok. Pochodzi z zachodniej i południowej Europy oraz północnej Afryki.

Paulownia puszysta (cesarska) (*Paulownia tomentosa* (Thunb. ex Murr.) Steudel)

Niskie, bardzo rzadko uprawiane w Polsce drzewo, dorastające do 15 m wysokości. Pochodzi ze środkowych Chin. Urzeka pięknem swoich dużych niebieskofioletowych kwiatów. Cała roślina jest pokryta krótkimi, gęstymi włoskami.

Tulipanowiec amerykański (*Liriodendron tulipifera* L.)

Wysokie drzewo dorastające do 60 m wysokości. Pochodzi ze wschodnich rejonów Stanów Zjednoczonych. Jego nazwa bierze się od pięknych kwiatów przypominających tulipany.

Wiśnia piłkowana (*Prunus serrulata* Lindl.)

Niskie drzewo, dorastające do 6 m wysokości. Pochodzi z gór Korei i Japonii. Zachwyca pięknem pełnych „pomponikowatych” kwiatów ukazujących się wiosną.

Piotr Reda

wiadomości wydziałowe

wydział
artystyczny

....Instytut Sztuk Pięknych

GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki

W styczniu 2008 r. w Galerii Grafiki Wydziału Artystycznego przy ul. Wiśniowej 10 odbędzie się wystawa Jerzego Hejnowicza i wykład towarzyszący wystawie. O terminie powiadomimy w oddzielnych zaproszeniach.

Janina Wallis

....Katedra Sztuki i Kultury Plastycznej

Galeria Miejska Arsenał, Poznań
10 -29 sierpień 2007 r.
Kurator: Magdalena Gryska

KOLEKCJA STAREJ WINIARNI
www.starawiniarnia.art.pl

Galeria Stara Winiarnia w Zielonej Górze została powołana przez Magdalenę Gryską i Zenona Polusa w roku 2003. Oboje są pracownikami Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego. Działalność i program Galerii nawiązuje do dwóch tradycji; z jednej strony, poprzez nazwę do przemysłu winiarskiego od lat kojarzonego w Polsce z Zieloną Górą oraz do zakorzenionych tu tradycji wystawienniczych dotyczących ogólnie pojętych zjawisk sztuki współczesnej. W związku z tym program galerii można określić jako kontynuację tych idei artystycznych, które stanowiły istotę działania Biennale Złotego Grona w latach 70-tych i Biennale Sztuki Nowej w latach 80-tych i 90-tych. Galeria nie ma

określonych preferencji programowych służy raczej artystom, tak, aby ich idee tworząc aktualny obraz sztuki kształtowały istotne dla niej wartości.

Wszelkie formy aktywności artystycznej, spotkania i dyskusje doprowadziły do zbudowania własnego kapitału symbolicznego, o tyle silnego, że pozwolił on na ewolucję miejsca.(...) *Stara Winiarnia* stała się obszarem dyskusji wokół malarstwa i malarskości zarówno tej rozumianej i interpretowanej w sposób tradycyjny, ale również będącej wynikiem wszelkich eksperymentów artystycznych. Jest to miejsce cenne ze względu na żywe pole polemiki między artystami różnych środowisk i różnego pokolenia, ale również jest cenna z innego powodu, wydobywa i konfrontuje artystów działających w samej Zielonej Górze. Pozwoliło to na skonsolidowanie środowiska, które przez pewien czas ulegało rozproszeniu. Jest to miejsce cenne na mapie artystycznej miasta również dla tego, że *galeria daje możliwość bycia świadkiem, bycia obok, bycia widzem, obserwatorem, który przeżywa i ocenia odrębnie każdą sytuację – prezentację czy pokaz.* (fragm. Tekstu do katalogu Konrad Schiller)

Wystawa *Kolekcja Starej Winiarni* odnosi się do rozma-

itych działań na polu sztuki, poszerza zakres działania w sferze malarskiej, obok nowych mediów zmierza ku intermedialności. Wystawa ta jest próbą podsumowania zjawisk jakie miały miejsce w przestrzeniach Galerii.

Kolekcja zgromadzona w Galerii Arsenał w Poznaniu zawiera obok niespotykanych przedmiotów, przedmioty wyrafinowane, obok malarstwa obiekty malarskie.

Kolekcja, to jak wiadomo, zespół przedmiotów naturalnych lub wytworów działalności ludzkiej, utrzymywanych czasowo lub trwale poza obszarem czynności gospodarczych, poddanych szczególnej opiece w miejscu zamkniętym i wystawionych do oglądania. Kolekcja ta nie ma swojego miejsca stałego pobytu, może istnieć tylko w miejscach czasowo użyczonych, w których może przeżyć swoje chwile świetności, dać się oglądać, by potem zasnąć w magazynach.

Obecnie wystawa jest prezentowana w Galerii Wieża Ciśnień w Koninie, a w grudniu zostanie pokazana w Galerii BWA w Gorzowie Wlkp. Wystawie towarzyszy obszerny, dwujęzyczny katalog stanowiący dokumentację zjawisk które miały miejsce w Galerii Stara Winiarnia w Zielonej Górze

Uczestnicy wystawy;

Robert Bartoszek, Andrzej Bembenek, Radosław Czarkowski,

Małgorzata Dobrzyniecka - Kojder,

Rafał Grzelichowski, Magdalena Gryska, Palina Komorowska-Birger, Adam Molenda

Igor Myszkiewicz, Adam Olejniczak, Daniel Perełkiewicz,

Katarzyna Podgórska - Glonti, Zenon Polus,

Przemysław Przepióra, Marcin Raba, Arkadiusz Ruchowski,

Wacław Serdeczny, Ireneusz Solarek, Marian Stępak.

Magdalena Gryska autorka ok. 10 wystaw indywidualnych, brała udział w ok. 40 wystawach zbiorowych. Współorganizator ogólnopolskiej wystawy *Tydzień Młodej Sztuki*, Poznań (1992). Kurator wystaw, w tym m.in., ogólnopolskiej wystawy malarstwa; *Sztuka beze mnie nie ma sensu* (2003), redaktor graficzny pisma Literacko-Kulturalnego Pro Libris, prowadzi Pracownię Malarstwa w Katedrze Sztuki (Wydział Artystyczny Uniwersytetu Zielonogórskiego). Członek ZPAP. W latach 1992-1994 prowadziła Galerię *Pracownia Zastępcza* w Poznaniu, w latach 1996-1999 była kierownikiem Galerii *GI* przy IWP w Zielonej Górze. Zajmuje się malarstwem, obiektem malarskim i rysunkiem.

Zenon Polus autor ok. 15 wystaw indywidualnych, brał udział w ok. 50 wystawach zbiorowych. Kurator wystaw, prowadzi Pracownię Rysunku i Intermediów w Katedrze Sztuki (Wydział Artystyczny Uniwersytetu Zielonogórskiego). W latach 1985-1996 organizator i kurator *Biennale Sztuki Nowej*, Zielona Góra. Kurator międzynarodowego projektu artystycznego Cottbus – Zielona Góra; *Odcinek*. Zajmuje się instalacją, obiektem, rysunkiem, architekturą monumentalną.

MG

Kolekcja Starej Winiarni

Wystawy zbiorowe ukazując jedynie niewielki wycinek twórczości poszczególnych artystów, mogą wywoływać wrażenie niedosytu. Prezentacja dwóch lub trzech realizacji nie daje wystarczającego obrazu drogi twórczej. Natomiast zaletą wystaw zbiorowych jest możliwość konfrontacji różnych postaw artystycznych i zapoznanie się z aktualnymi nurtami w sztuce.

Zaprezentowana w poznańskim *Arsenale* wystawa *Kolekcja Starej Winiarni* była pokazem szczególnym. Ekspozycja obejmowała twórczość artystów różnych środowisk twórczych z wielu miast Polski, którzy wcześniej mieli swoje wystawy w *Galarii Stara Winiarnia*, w Zielonej Górze. Poznański przegląd stał się okazją do pokazu najnowszych dokonań polskich artystów i jednocześnie ukazywał dorobek zielonogórskiej galerii. Waż-

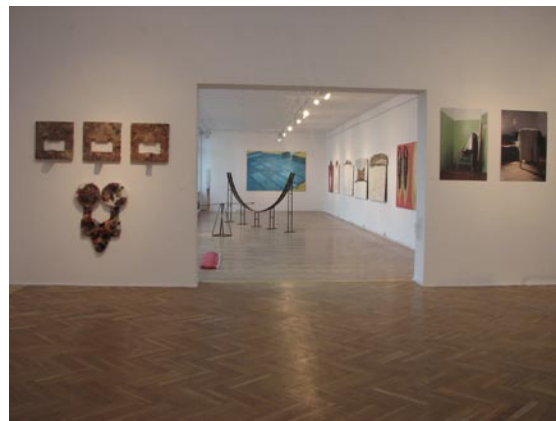
nym dopełnieniem projektu był bogato ilustrowany katalog, w którym obok prac z bieżącej wystawy zamieszczono zdjęcia z wernisaży i pokazów multimedialnych, archiwizujące pięcioletnią działalność *Starej Winiarni*. Dzięki temu widzowie mogli zapoznać się zarówno z aktualnymi poszukiwaniami artystycznymi (wielu z twórców przygotowało nowe dzieła), jak również zobaczyć je w szerszej perspektywie wcześniejszych dokonań. Kuratorka wystawy Magdalena Gryśka, sama będąc artystką, doskonale orientuje się w oczekiwaniach i potrzebach zarówno twórców jak i odbiorców sztuki współczesnej. Zapropowała kolekcję różnorodną, ukazującą wielość poszukiwań w plastyce współczesnej, a jednocześnie spójną, bo zawężoną do tradycyjnych dziedzin sztuki i opartą na wysokim poziomie artystycznym prac. Na wystawie można było wyróżnić kilka nurtów będących ciekawą interpretacją rzeczywistości, próbą analizy struktur czysto plastycznych lub satyrycznym komentarzem autorskim.

Tendencja podkreślająca realność przedmiotu w sztuce pojawiła się wyraźnie w twórczości dwóch artystów. Dyptyk **Mariana Stępaka**, w którym tworzyłem były dekoracyjne tkaniny i sztuczne kwiaty łączone z malowanymi odręcznie kształtami, to kompozycja budowana na kształt ołtarza, uwznioślającego przedmioty codzienne. Natomiast formę poliptyków przyjęły, malowane na podobieństwo ozdoby materii, kompozycje **Daniela Perelkiewicza**, w których zwyczajny obiekt, jak na przykład bilet kolejowy w pracy zatytułowanej *Tam i z powrotem*, stał się wzorem do stworzenia wielowarstwowego układu.

Refleksyjną kontemplację rzeczywistości można było odnaleźć w błękitnych obrazach basenów Magdaleny Gryśki, a także w Pejzażach otwartych Arkadiusza Ruchomskiego, w których naturalne fragmenty drewna zestawione z pokrytymi farbą płótnami wywoływały skojarzenia z prawdziwymi krajobrazami. Nurt medytacji nad powszedniością widoczny był w fotografiach Katarzyny Podgórskiej – Glonti, ukazujących niezwykłość zupełnie niepozornych ujęć umeblowanego pokoju. Natomiast Paulina Komorowska – Birger podwieszoną u sufitu siatkę ze szklanych nitek wypełniła zdjęciami, zaproszeniami i zapisanymi na kartkach sentencjami, zamakając tym samym w Szklanej pułapce ślady prywatnej codzienności. Formalnie odległe od rzeczywistości, a jednak ściśle z nią związane, wielkoformatowe kompozycje Ireneusza Solarka pod tytułem *Zapis*, to próba poszukiwania natury rzeczy w oparciu o autentyczne scenopisy do spektakli autorstwa artysty.

Ascetyczne, budowane z płaszczyzn fazeliny układy geometrycznych kształtów Małgorzaty Dobrzyńskiej-Kojder wpisują się w trend, w którym uwaga skupia się na konstrukcji formy. W podobnym kierunku zmierzają obrazy Adama Molendy, sposobem aranżacji przypominające pulpity sterownicze tytułowego Statku Kosmicznego. Autor prac jest zdania, że dzięki abstrakcji geometrycznej można wyrazić to co irracjonalne i metafizyczne. Zestawiane z syntetycznymi płaszczyznami niewielkie obiekty przypominające dziecięce zabawki, pojawiając się w kompozycjach Roberta Bartosza, nie pozbawiają malarskich układów precyzyjnej konstrukcji.

Motyw zabawy, gry lub groteski można było odnaleźć w twórczości kilku artystów. Wielkie mi to halo Zenona Polusa IV to projekt realizowany przez artystę od kilku lat. Ogromne, gipsowe formy, niczym powiększona układanka, prowokują widza do stawiania pytań o wartość ludzkich poczyną i do próby wirtualnego stworzenia

własnego Halo. Niczym przeniesione z wyobrazonego placu zabaw, prace Adama Olejniczaka również zachęcały widzów do aktywności. Możliwość wprawieniu w ruch zbudowanych z regularnych i ażurowych form obiektów rzeźbiarskich, dawała sposobność odkrycia nowych perspektyw tkwiących zarówno w dziele jak i psychice odbiorców. Natomiast mroczną stroną tego nurtu reprezentowała twórczość Igora Myszkiewicza, w którego grafikach złożone z drobnych elementów groteskowe postacie i stwory zestawiono z płaskim, czarnym tłem. Tajemnicza wizja artysty przywoływała na myśl budzące grozę azteckie rytuały.

Wystawa w Arsenale stała się pretekstem nie tylko do pokazu twórczości artystów, ale również do podsumowania działalności galerii. Poznańska ekspozycja ukazała wyraźny kierunek wytyczony przez współtwórców *Starej Winiarni*. Zmierzają on do propagowania i próby zdefiniowania często niełatwej sztuki współczesnej, aktywizacji oraz zaspokajania potrzeby konfrontacji w środowisku twórczym, a także ukształtowania czynnego i świadomego zmian zachodzących w kulturze odbiorcy. Działalność galerii to również wyraz chęci dzielenia się z innymi ludźmi tym, co według jej organizatorów najcenniejsze – prawdziwą sztuką tworzoną z pasją, o wysmakowanej i dopracowanej technicznie formie oraz ważkiej treści. O tym, co mają do zaoferowania samym artystom, Magdalena Gryśka i Zenon Polus piszą na stronie www.starawiniarnia.art.pl: *W galerii każdy twórca jest szczególny, jest swego rodzaju mistrzem ceremonii, królem i głosem świata. Galeria oddana artysty staje się na chwilę Jego wyspą, domem, rządzi się swoimi prawami, my zaś stoimy obok czekając na rozstrzygnięcie.*

Ewa Wojtyńskiak-Dębińska

ZDJĘCIA Z GALERII - FOT. MAGDALENA GRYSKA

Międzynarodowa Konferencja Naukowa Budowanie mostu między nauką i gospo- darką w wymiarze regionalnym Zielona Góra, 9 – 10 lipca 2007

9 - 10 lipca 2007 roku na Wydziale Ekonomii i Zarządzania (WEiZ) odbyła się Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt. *Budowanie mostu między nauką i gospo-
darką w wymiarze regionalnym*. Uroczystego otwarcia dokonał JM Rektor UZ prof. Czesław Osękowski. W konferencji brali udział między innymi pracownicy naukowcy z Polski, Ukrainy, Białorusi i Niemiec, przedsiębiorcy, Organizacja Pracodawców Ziemi Lubuskiej, dyrekcja Narodowego Banku Polskiego, pracownicy i studenci UZ.

Celem głównym konferencji była identyfikacja i analiza działań podjętych dla osiągnięcia wspólnych rozwiązań w zakresie integracji podmiotów gospodarki rynkowej oraz środowiska naukowego.

Na program ramowy konferencji składały się cztery panele, które w sposób kompleksowy przedstawiały diagnozę efektów wdrożenia projektu europejskiego pt. *Zarządzanie jest sztuką – innowacyjne metody identyfikacji i rozwiązywania problemów zarządzania* realizowanego przez Zakład Zarządzania Strategicznego oraz Zakład Komunikacji Wizualnej WEiZ:

- 1) WYSTAWA została przygotowana przez prof. Ilonę Politowicz. Na wystawie zostały zaprezentowane prace studentów uczestniczących w projekcie. Prace zostały wystawione w holu Budynku Głównego UZ oraz Budynku Wydziału Mechanicznego. W czasie wernisażu dokonano promocji wydawnictw powstałych w wyniku realizacji projektu oraz wręczono certyfikaty uczestnictwa w projekcie. W ramach zakończenia projektu odbył się konkurs na logo firmy Kampol. Jury przyznało 3 nagrody pieniężne:

1 miejsce zajął Krzysztof Kogut - student III roku Wydziału Ekonomii i Zarządzania kierunku Zarządzanie i Marketingu, II miejsce zajęła Justyna Żuk - studentka III roku Wydziału Ekonomii i Zarządzania kierunku Zarządzanie i Marketingu i III miejsce Kamila Gawłowska - studentka II roku Wydziału Artystycznego kierunku Grafiki. Firma podjęła decyzję o zmianie znaku firmowego, ponieważ dotychczasowe logo

nie spełniało podstawowych kryteriów nowoczesnego logo. Znaku bardziej uproszczonego, schematycznego, nowoczesnego. Znaku, którym firma będzie mogła oznaczać swoje produkty i po którym będzie łatwo ją zidentyfikować. Niemal jednogłośnie, również z dużą pomocą załogi, został wskazany zwycięzca. Logo przede wszystkim proste, ale bardzo wymowne, które można stosować łącznie z nazwą firmy, a po jakimś czasie firma będzie identyfikowana już po samym znaku graficznym. Wszystkie projekty znaków przygotowane zostały w pracowni Komunikacji Wizualnej prof. Ilony Politowicz w ramach projektu unijnego *Zarządzanie jest sztuką*.

- 2) KONFERENCJA, w trakcie której zaprezentowano cele i zadania projektu. Otwarcie konferencji uświetniło wystąpienie prof. Daniela Fica. Uczestnicy i partnerzy projektu zaprezentowali diagnozę zrealizowanego projektu i wnioski wynikające ze współpracy.
- 3) SESJA PLENARNA stanowiła panel wymiany doświadczeń w zakresie budowania współpracy uczelni wyższych i rynku przedsiębiorstw na obszarze międzynarodowym. Prelegenci zaprezentowali również inne projekty realizowane w ramach funduszy UE.
- 4) SESJA WYJAZDOWA odbyła się w zielonogórskim oddziale Narodowego Banku Polskiego i na Uniwersytecie Wrocławskim. Dyrekcja NBP przedstawiła rolę i zadania NBP jako banku centralnego w aspekcie naukowo – dydaktycznym. Natomiast w trakcie wizyty na Uniwersytecie Wrocławskim doszło do wymiany doświadczeń w zakresie zarządzania projektami międzynarodowymi.

Konferencja polegała na otwartej dyskusji o charakterze merytorycznym składającym się z wymiany poglądów teoretycznych i praktycznych. Wnioski z niej wypływające przyczynią się do współpracy:

- rynku przedsiębiorców z instytucjami naukowymi,
- nawiązania współpracy między ośrodkami naukowymi w wymiarze międzynarodowym.

Wkrótce zostaną wydane w formie zwartej materiały pokonferencyjne.

Paweł Szudra

wydział
ekonomii
i zarządzania

OTWARCIE KONFERENCJI. FOT. M. WIECKOWSKI

KOLORY I KSZTAŁTY ORGANIZACJI

Należy pamiętać o tym, że to człowiek nadaje i odbiera komunikaty, on wykreśla jego funkcje i użytkuje technologie. Wykreśla cele projektów, określa i wyznacza potrzeby tak, aby powstała czytelna, jednoznaczna strategia budowania wizerunku, który wyzwoli w naszej osobowości emocje, wrażenia, subtelne stany myśli zakodowane w przestrzeni graficznej.

Doświadczenie przestrzeni i przestrzenności nie ogranicza się wyłącznie do percepcji wzrokowej tego, co fizycznym istnieniem zaświadcza swoją obecność. Ten zakres przywykliśmy odczytywać i zapisywać poprzez linearną zbieżność i skrót rzutowania oraz przysyłania, nakładania, wystawiania: bliżej, dalej, obok ale zawsze w odniesieniu do przedmiotu rzeczywistego.

Gdy chcemy opowiedzieć o przedmiocie - rysujemy znak - widzimy obraz - czytamy informację.

W przestrzeni fizycznej istniejemy wobec przedmiotu - obiektu. Jesteśmy uzależnieni od przestrzeni czasowej i geograficznej. W przestrzeni otwartej i zamkniętej postrzegamy obiekty rzeczywiste.

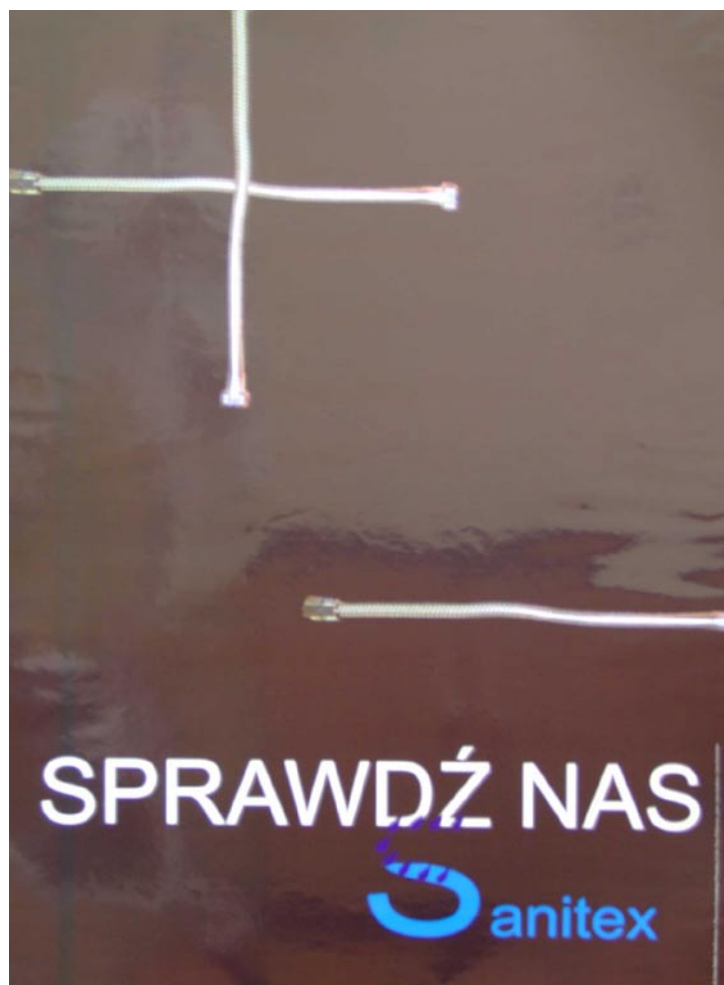
W przestrzeni rzeczywistej postrzegamy obiekty i zapamiętujemy. Wiedza o nich pozwala nam na dokonanie zapisu. Zapis zatem będzie konsekwencją doświadczenia w relacji realny obiekt a uprzednia wiedza, odczucia, emocje. Jest to zatem rodzaj pamięci pozwalającej

na rekonstrukcję i konstruowanie. Dokonanie zapisu możliwe jest dzięki możliwości posługiwaniu się kodem. Zapisywane treści podlegają kodowaniu. Kod jest abstraktem; systemem znaków lub sygnałów, które tworzą formę „języka”. Posługiwanie się nim wymaga przyswojenia często wielostopniowej umiejętności kodowania i odczytu. Charakterystyka kodu, inaczej wizualnego symbolu, zależy od receptora odczytującego (wzrok, słuch, dotyk, powonienie, smak) oraz nośnika. Możemy wyróżnić kilka rodzajów kodowania: swobodny (rysunek, rzeźba), analogowy (fotografia) lub cyfrowy (zapis numeryczny).

Rysujemy - znaczymy własną przestrzeń by odróżnić swój świat od innych. Brak oznaczeń powoduje szum informacyjny, dlatego ludzie wypełniają go znakami kreując jego wizerunek. Utrwalone kody, manualne gesty stają się obiektami zainteresowania. Znaczeniowość sensualna zawarta w grafice, ukazuje związki pomiędzy metaforą znaków a odbiorcą. Podczas poszukiwania owych związków widzimy i czytamy. Zatem wszystko zaczyna się od postrzegania. Postrzegamy w zależności od jego wrażliwości, emocji, przestrzeni pamięciowej odbiorcy, wiedzy, inteligencji.

W oparciu o postrzeganie powstało wiele definicji znaku, recept na jego tworzenie szczególnie w ramach rynku współczesnego klienta.

P R A C E S T U D E N T Ó W E K O N O M I I I Z A R Z Ą D Z A N I A Z P R A C O W N I P R O F . I L O N Y

W kontekście tworzenia się rynku i usług, rozwoju handlu powstała potrzeba stosowania znaków - identyfikatorów. Znaków, które swoim wizerunkiem, ukształtują wysoką pozycję produktu na rynku i przyniesie duże zyski. Dbając o zyski trzeba stworzyć wizerunek, ale i nim zarządzać. Pojęcie estetyki marki, tworzenia wizerunku wiąże się z kulturą, sztuką, psychologią i filozofią. Współcześnie jednak niejednokrotnie zasadą przewodnią jest oczywiście wysoka sprzedaż i zadowolenie konsumentów. Ważne jest by klient był przekonany, że otrzymał to, czego pragnął.

Wizerunek firmy to identyfikacja wizualna wyznaczona ścisłymi zasadami przez reguły zawarte w komunikacji wizualnej: znak, kolor, forma, typografia, plakat, architektura. Język kolorów i język form wyznacza elementy współbrzące z tożsamością fizyczną i psychiczną firmy formułując rodzaj estetyki marketingowej wyznaczając granice przestrzeni, w jakiej produkt będzie postrzegany. Jej indywidualny charakter koncentruje uwagę klienta w przestrzeni informacyjnej jednocześnie chroniąc przed konkurencją. Dlatego studenci biorący udział projekcie *Zarządzanie jest sztuką* skupili swoją uwagę na procesie twórczym związanym z projektowaniem komunikatów wizualnych w kontekście projektowania społecznego o charakterze reklamowym. W dobie mass mediów techniki informatyczne pozwalają na otrzymywanie zbyt wielu różnych informacji

prowadząc niejednokrotnie do zakłóceń w gromadzeniu wiedzy. Dlatego systemy identyfikacji organizacji wymagają stworzenia jednolitego wizerunku przedsiębiorstwa oraz implementowania aktualnie najnowszych technologii informatycznych pozwalających na selektywny wybór kodu wizualnego dla danej organizacji. Problem ten stanowił podstawę do stworzenia komunikatorów reklamowych w systemach 2d (zakodowanych w znakach, plakatach, billboardach grafiki wektorowej i bitmapowej), 3d (zawartych w projektach przestrzeni reklamy w urbanistyce) oraz aplikacji multimedialnych dla przestrzeni wirtualnej dla przedsiębiorstw biorących udział w projekcie.

Ilona Polítowicz

wydział
elektrotechniki,
informatyki
i telekomunikacji

**Diagnostyka
procesów i systemów**

10-12 września 2007 Collegium Polonicum w Słubicach gościło uczestników 8. Krajowej Konferencji *Diagnostyka Procesów i Systemów, DPS 2007*. Była to kolejna konferencja z cyklu konferencji *Diagnostyka Procesów Przemysłowych DPP* organizowanych cyklicznie co dwa lata przez Politechnikę Warszawską, Uniwersytet Zielonogórski i Politechnikę Gdańską począwszy od roku 1996. Tym razem konferencję zorganizował Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych, Uniwersytetu Zielonogórskiego, a przewodniczącym Komitetu Naukowego był prof. Józef Korbicz. Tematyka konferencji jest odpowiedzią na zapotrzebowanie ze strony różnych środowisk na nowoczesne, bezpieczne systemy diagnostyczne, systemy monitorujące czy systemy wspomagające decyzję w systemach technicznych i medycynie.

Uczestnicy konferencji zaczęli zjeżdżać do Słubic w niedzielę, 9 września. Tego samego dnia w godzinach popołudniowych odbył się szybki turniej tenisowy *DPS Open*. Po kilku godzinach zaciętych rozgrywek i litrach wylanego potu na kortach wyłoniono zwycięzcę turnieju. Okazał się nim prof. Zdzisław Kowalczyk z Politechniki Gdańskiej.

Obrady konferencji zostały podzielone na 4 sesje plenarne, 2 sesje pół-plenarne oraz 16 sesji regularnych. Do wygłoszenia referatów plenarnych zostali zaproszeni wybitni specjaliści z kraju i zagranicy. Prof. Dominique Sauter z Francji (Centre de Recherche en Automatique de Nancy, University Henri Poincare) wygłosił referat pt. *Fault diagnosis & fault tolerant control of networked control systems*. Prof. Ryszard Tadeusiewicz (Akademia Górniczo-Hutnicza) poruszył tematykę związaną z przetwarzaniem obrazów w referacie pt. *New diagnostics perspectives connected with a concept of automatic patterns understanding*. Prof. Youmin Zhang z Kanady (Department of Mechanical and Industrial Engineering, Concordia

University, Montreal) mówił o aktywnych systemach sterowania tolerujących uszkodzenia pt. *Active fault-tolerant control systems: integration of fault diagnosis and reconfigurable control*, a z kolei prof. Czesław Cempel (Politechnika Poznańska) przedstawił metodę ekstrakcji symptomów uszkodzeń w referacie zatytułowanym *Fault oriented decomposition of symptom observation matrix and optimization in vibration condition monitoring of machines*.

W ramach sesji pół-plenarnych wygłoszono dwa referaty: prof. Robert Rudowski (Akademia Medyczna w Warszawie) mówił o *Zastosowaniach informatyki w diagnostyce medycznej*, a prof. Jan Duda (Akademia Górniczo-Hutnicza) o *Pozyskiwaniu wzorców diagnostycznych w komputerowych analizach sprawności urządzeń*.

Po raz pierwszy w historii do udziału w konferencji zaproszono naukowców i inżynierów ze znanych ośrodków zagranicznych. W sumie w obradach konferencji wzięło udział 106 osób, w tym 10 z zagranicy; wygłoszono 87 referatów regularnych, w tym 35 w języku angielskim. Jako ciekawostkę można podać fakt, że najmłodszy

uczestnik konferencji miał 3 miesiące i przyjechał na konferencję z rodzicami z Gdańska. Referaty zostały opublikowane w postaci książek wydanych przez Akademicką Oficynę Wydawniczą EXIT: *Diagnostyka Procesów i Systemów* (w języku polskim) oraz *Fault Diagnosis and Fault Tolerant Control* (w języku angielskim) pod redakcją Józefa Korbicza, Krzysztofa Patana i Marka Kowala. Informacja o książkach dostępna jest na oficjalnej stronie konferencji: <http://www.dps07.uz.zgora.pl/materialy.php>.

Przy okazji konferencji zorganizowana została sesja specjalna pt. *15-lecie Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych*, na której dyrektor Instytutu prof. Józef Korbicz wygłosił referat pt. *Past, present and future Institute of Control and Computation Engineering from 1992 to 2007*. Po wygłoszeniu referatu prelegent w imieniu Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych przyjął listy gratulacyjne i życzenia dalszego owocnego rozwoju Instytutu. Szczególnie ciepłe życzenia złożył JM Rektor prof. Czesław Osękowski.

Drugiego dnia konferencji wieczorem odbył się koncert kwartetu smyczkowego, a następnie uroczysta kolacja. Podczas kolacji uczestnicy konferencji mogli w przyjacielskiej atmosferze porozmawiać o aspektach diagnostyki technicznej i nie tylko.

Konferencja *DPS 2007* była kolejnym udanym spotkaniem naukowców, inżynierów i praktyków zainteresowanych nowoczesnymi systemami diagnostycznymi, o czym świadczą liczne słowa uznania i podziękowania składane Komitetowi Organizacyjnemu w składzie: dr inż. Krzysztof Patan, dr inż. Marcin Witczak, dr inż. Marek Kowal oraz mgr inż. Ewa Lehmann.

Należy podkreślić fakt, że celem konferencji jest promowanie nie tylko opracowań teoretycznych, ale także wdrożeń i zastosowań praktycznych. Zainteresowanie konferencją było znaczne, a w przyszłości organizatorzy planują zaprosić większą liczbę gości z zagranicy, tym samym w większym stopniu promować konferencję za granicami kraju. Kolejna konferencja *Diagnostyka Procesów i Systemów* odbędzie się za dwa lata i jej organizatorem będzie Politechnika Gdańska.

Krzysztof Patan
Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego

Konferencja Dydaktyczna Instytutu Metrologii Elektrycznej

27 i 28 września br. w Ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym Uniwersytetu Zielonogórskiego w Lubiatowie odbyła się coroczna Konferencja Dydaktyczna Instytutu Metrologii Elektrycznej. W ramach konferencji przeprowadzono dyskusje nad treściami programowymi wybranych przedmiotów występujących w nowych planach studiów i prowadzonych przez Instytut Metrologii Elektrycznej na wszystkich kierunkach kształcenia. Nakreślono również kierunki rozwoju dydaktycznej bazy laboratoryjnej. Podczas konferencji odbyło się posiedzenie Rady Instytutu oraz spotkanie towarzyskie przy ognisku. W czasie wolnym dużym powodzeniem cieszyły się spacer po lesie i zbieranie grzybów.

Leszek Furmankiewicz

...Instytut Politologii UZ

Konferencja o Łemkach

10-11.09.2007 r. odbyła się w naszej uczelni konferencja na temat: *Łemkowie, Bojkowie, Rusini – przeszłość, teraźniejszość, przyszłość*. Została zorganizowana przez Instytut Politologii oraz Instytut Neofilologii, przy współudziale *Zjednoczenia Łemków*, Łemkowskiego Zespołu Pieśni i Tańca *Kyczera* oraz Zielonogórskiego Oddziału Związku Ukraińców w Polsce. Kierownictwo naukowe konferencji pełniła dyrektor Instytutu Politologii prof. Bernadetta Nitschke, a kierownictwo organizacyjne: prof. Andrzej Ksenicz, prof. Bohdan Halczak, dr hab. Stefan Dudra.

W obradach wzięło udział 49 przedstawicieli nauki z Polski, Ukrainy, Słowacji, Kanady. Reprezentowali oni wiele cenionych uczelni i ośrodków badawczych:

- Uniwersytet Wrocławski
- Uniwersytet Jagielloński
- Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu
- Uniwersytet w Białymstoku
- Pomorską Akademię Pedagogiczną w Słupsku
- Muzeum Lubuskie im. J. Dekerta w Gorzowie Wlkp.
- PWSZ w Wałbrzychu
- Instytut Pamięci Narodowej
- Instytut Etnograficzny Ukraińskiej Akademii Nauk we Lwowie
- Uniwersytet w Czerniowcach
- Oddział Nauk Społecznych Słowackiej Akademii Nauk w Koszycach
- Uniwersytet w Bańskiej Bystrzycy
- Uniwersytet w Preszowie
- Muzeum Ukraińsko-Rusińskiej Kultury w Svidniku
- Institute of European and Russian Studies Carleton University (Ottawa).

Nie zabrakło oczywiście, wśród uczestników pracowników naszej uczelni z Instytutów: Politologii, Neofilologii, Historii, Socjologii oraz Kultury i Sztuki Muzycznej.

Tematyka wygłoszonych referatów i komunikatów koncentrowała się wokół problematyki łemkowskiej. Podejmowano tematy związane z historią oraz kulturą duchową i materialną Łemków. Niektóre wystąpienia wywołały ożywioną dyskusję.

Nie zabrakło akcentów o charakterze artystycznym. Konferencję otworzył recital pieśni łemkowskich w wykonaniu Bogumiły Tarasiewicz-Ciesielskiej z Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej UZ. Z koncertem dla uczestników obrad wystąpił również zespół *Kyczera*, który specjalnie przyjechał w tym celu z Legnicy. Uczestnicy odwiedzili również centrum miasta, gdzie trwały obchody święta *Winobrania*.

W takcie końcowej dyskusji, podsumowującej obrady dobrze oceniono organizatorów konferencji. Referaty wygłoszone w trakcie obrad zostaną opublikowane w pracy zbiorowej.

Bohdan Halczak

**wydział
humanistyczny**

wydział inżynierii lądowej i środowiska

Z posiedzenia Rady Wydziału

Na posiedzenie 10 października br., któremu przewodniczył Dziekan prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński, Rada Wydziału podjęła uchwały w następujących sprawach:

- Zaopiniowano wniosek o zatrudnienie dr. inż. Krzysztofa Kuli na stanowisko asystenta w Zakładzie Mechaniki Budowli Instytutu Budownictwa.
- Zaopiniowano wniosek w sprawie udzielenia urlopu naukowego dr. inż. Krzysztofowi Kuli.
- Zaopiniowano wniosek w sprawie zatrudnienia mgr. inż. Jakuba Kosteckiego w Zakładzie Ochrony i Rekultywacji Gruntów Instytutu Inżynierii Środowiska w ramach procedury konkursowej.
- Zaopiniowano wniosek w sprawie powołania dr. inż. Jacka Korentza na Kierownika Zakładu Konstrukcji Budowlanych Instytutu Budownictwa.
- Zaopiniowano wniosek w sprawie prowadzenia zajęć dydaktycznych w Instytucie Budownictwa w ramach umowy zlecenie w roku akademickim 2007/2008.
- Zaopiniowano wniosek w sprawie prowadzenia zajęć dydaktycznych w Instytucie Inżynierii Środowiska w ramach umowy zlecenie w roku akademickim 2007/2008.
- Zaopiniowano wniosek o Nagrodę Ministra Budownictwa dla dr. inż. Krzysztofa Kuli za rozprawę doktorską.
- Zaopiniowano cztery wnioski o Nagrodę Ministra Budownictwa za prace magisterskie.
- Zaopiniowano dwa wnioski o Nagrodę Ministra Transportu za prace magisterskie.

Konferencja i Gala Budownictwa

UNIA DLA PRZEDSIĘBIORCZYM
PROGRAM KONKURENCYJNOŚĆ

Dzień 21 września 2007 roku zapisał się złotymi literami w historii Instytutu Budownictwa UZ. Przed południem bowiem w nowym budynku Instytutu Budownictwa (A-8) odbyła się konferencja naukowo-szkoleniowa związana z przekazaniem do użytkowania nowego laboratorium

badawczego, natomiast po południu w ramach Gali Budownictwa, nowemu obiektowi nadano oficjalnie tytuł *Lubuski Mister Budowy*.

Konferencja naukowo-szkoleniowa *Innovations in building engineering* (Innowacje w budownictwie) stanowiła uwieńczenie unijnego projektu pt. *Modernizacja i rozwój laboratorium badawczego Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego*, który został zrealizowany w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrostu Konkurencyjności Przedsiębiorstw (SPO-WKP) działanie 1.4.2. Konferencja finansowana była ze środków programu SPO-WKP i zgromadziła ponad stu uczestników.

Konferencja zorganizowana była wspólnie przez Instytut Budownictwa oraz Lubuską Izbę Budownictwa i stanowiła platformę wymiany doświadczeń oraz nawiązywania współpracy nauki i przemysłu w dziedzinach związanych z budownictwem. Patronat honorowy nad Konferencją objęli: Prezes Polskiej Akademii Nauk – prof. Michał Kleiber; Wojewoda Lubuski – dr Wojciech Perczak; Marszałek Województwa Lubuskiego – Krzysztof Szymański; Prezydent Miasta Zielona Góra – Janusz Kubicki; Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego – prof. Czesław Osękowski. Przewodniczącym Komitetu Programowego Konferencji był prof. Mieczysław Kuczma, współprzewodniczącymi – prof. Józef Korbicz, Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą UZ i dr inż. Jan Krawiec, Prezes Lubuskiej Izby Budownictwa. Komitet Organizacyjny Konferencji stanowił zespół w składzie: panie Ewa Sapeńko, Bożena Kuczma, Bożena Płoszaj-Kobyłecka, Anna Urbańska i Krystyna Urbańska, oraz panowie Mieczysław Kuczma, Wiesław Leśniewski, Marmert Janion, Krzysztof Jarosiński, Krzysztof Kula.

Uroczystego otwarcia Konferencji dokonał oraz Honorowych Gości przedstawił i przywitał prof. Mieczysław Kuczma – dyrektor Instytutu Budownictwa. Referat wprowadzający wygłosił JM Rektor UZ – prof. Czesław Osękowski. Następnie okolicznościowe przemówienia wygłosili: Jolanta Fedak – członek Zarządu Województwa Lubuskiego, Krzysztof Kaliszek – wiceprezydent miasta Zielona Góra, dr inż. Stanisław Iwan – przewodniczący Komisji Gospodarki i Rozwoju Województwa w Sejmiku Województwa Lubuskiego, oraz Marcin Żarłok reprezentant Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Sesja pierwsza pt. ***Materials testing*** (Badania materiałów), której przewodniczył prof. Józef Korbicz, po-

święcona była teoretycznym i praktycznym możliwościom badawczym niektórych urządzeń i aparatury, zakupionych w ramach programu SPO-WKP. Wygłoszono następujące referaty:

- Mr Ben Randles z INSTRON (England) przedstawił referat: *An Introduction to Instron Materials Testing (Wprowadzenie do instronowskiego badania materiałów)*.
- Mr Marek Radke z GOM (Germany) zaprezentował nowości techniczne w referacie „Zastosowanie techniki fotogrametrycznej w badaniach deformacji”.
- Dr Alfred Haase z General Electric Inspections Technologies (Germany) przedstawił światowe osiągnięcia i innowacje w stosowaniu promieni rentgenowskich w referacie *Materials Science and Engineering Focussed on X-ray Diffraction Techniques (Nauka i inżyniera materiałów oparte na technikach dyfrakcji promieni X)*.
- Dr Waldemar Szajna przedstawił współautorski z prof. Silvano Marchetti z Univesity L'Aquila (Italia) referat *Geotechnical Engineering Testing (Badania inżynierii geotechnicznej)*.

W przerwie między sesjami miała miejsce ceremonia uroczystego przekazania do użytkowania nowego laboratorium badawczego Instytutu Budownictwa UZ, które stwarza nowe perspektywy rozwoju dla pracowników Instytutu Budownictwa, naszej uczelni i firm naszego regionu. Przeciecie tradycyjnej wstęgi odbyło się w bramie wjazdowej do nowej hali laboratoryjnej. Nożyce do przecięcia wstęgi podane zostały wysięgnikiem samojazdowej sondy CPT (ang. cone penetration test), która zakupiona została właśnie ze środków Unii Europejskiej w ramach programu SPO-WKP. Uroczystego przecięcia wstęgi dokonali goście honorowi konferencji oraz JM Rektor, Kanclerz i Dyrektor Instytutu Budownictwa UZ.

Następnie uczestnicy Konferencji mogli zapoznać się z nowymi urządzeniami i aparaturą zakupioną ze środków programu SPO-WKP. Prezentację przeprowadzili specjaliści z Instytutu Budownictwa oraz goście z zagranicy reprezentujący producentów tych urządzeń. O wszystkich nowych urządzeniach i aparaturze można

również przeczytać w wydany z tej okazji kolorowym folderze. We wstępie do tej broszury prof. Mieczysław Kuczma napisał m.in.: „...powstaje w Instytucie Budownictwa nowoczesne laboratorium, dobrze przygotowane do prowadzenia zaawansowanych badań naukowych oraz do świadczenia usług dla firm zewnętrznych nie tylko z branży budowlanej. Nasze nowe Laboratorium Instytutu Budownictwa jest otwarte dla innych jednostek organizacyjnych naszej uczelni oraz zainteresowanych firm – jesteśmy gotowi i zachęcamy do prowadzenia wspólnych badań interdyscyplinarnych. Zakupione nowoczesne urządzenia pomiarowe i prowadzone badania doświadczalne w Laboratorium Instytutu Budownictwa sprzyjać będą rozwojowi kadr naukowych i technicznych, oraz przyczynią się do powstania wielu innowacyjnych rozwiązań konstrukcyjnych i technologicznych stosowanych następnie w budownictwie.”

Sesja druga pt. **Energy and its use** (Energia i jej używanie), której przewodniczył prof. Romuald Świtka, poświęcona była problemom wykorzystania i poszanowania energii uzyskanej ze źródeł tradycyjnych oraz ze źródeł odnawialnych. Najpierw Arkadiusz Dębowy, przedstawiciel firmy Rockwool, mówił o *Szóstym paliwie gospodarki*, jakim jest racjonalne gospodarowanie energią. Ergooszczędne rozwiązania w budowie domów zaprezentował również Michał Sandecki, przedstawiciel firmy Kronopol. W tej sesji referaty przedstawili także nasi profesorowie. Prof. Tadeusz Kuczyński omówił plan działania Zielonogórskiego Towarzystwa Rozwoju Energetyki Odnawialnej. Prof. Andrzej Jędrzak wskazał na możliwość zastosowania w praktyce energetycznej biogazu, a prof. Zygmunt Lipnicki wskazał na możliwości wykorzystania geotermii wód podziemnych.

Tego samego dnia po południu w Filharmonii Zielonogórskiej świętowano Galę Budownictwa zorganizowaną przez Lubuską Izbę Budownictwa. W trakcie uroczystości ogłoszono wyniki konkursu *Lubuski Mister Budowy* na najładniejszy obiekt wybudowany w 2006 roku. Tytuł ten, nadawany pod Patronatem Marszałka Województwa Lubuskiego, przyznano właśnie nowemu budynkowi Instytutu Budownictwa UZ (bud. A-8) zlokalizowanemu w Campusie A przy ul. Szafrana 1. Wyróżniony w tej kategorii natomiast został budynek mieszkalny w Ślubicach.

Lubuska Izba Budownictwa uhonorowała również trzy firmy budowlane przyznając im certyfikat Solidny Partner w Biznesie. Uroczystości Gali Budowlanej uświetnił koncert w wykonaniu orkiestry Filharmonii Zielonogórskiej z udziałem solistów.

Dalsze informacje dotyczące konferencji można znaleźć na stronie internetowej pod adresem:

<http://www.innobud.uz.zgora.pl/>

KRYNICA 2007

Tradycyjnie już we wrześniu, a dokładnie 16-21.09. odbyła się kolejna, pięćdziesiąta trzecia Konferencja Naukowa, od lat w środowisku naukowym budowlanym zwana „**Krynica**”. Organizatorami Konferencji byli: Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk, Komitet Nauki Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej. Przewodniczącym Komitetu Naukowego Konferencji był prof. Wojciech Radomski, zaś Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego – prof. Andrzej Łapko. Pokłosiem konferencji jest trzytomowa monografia. W tomie II monografii noszącym tytuł *Konstrukcje budowlane i inżynierskie* znalazły się prace naszych Kolegów z Instytutu Budownictwa UZ. Należy podkreślić, że Instytut Budownictwa UZ jest corocznie reprezentowany na tej prestiżowej Konferencji o zasięgu międzynarodowym. W tym roku udział wzięli: mgr Grzegorz Burczyński i prof. Jakub Marcinowski z tematem *Numeryczna analiza wytrzymałościowa stalowej konstrukcji głowicy pylonu*, dr Jacek Korentz, który przedstawił zagadnienie nt.: *Wpływ sta-*

teczności zbrojenia podłużnego na zachowanie słupów żelbetonowych o przekroju kołowym oraz dr Tomasz Socha z tematem *Reologiczna, redystrybucja naprężeń w drewnianych belkach z wklejonym zbrojeniem*.

W przedmowie do tomu II prof. Andrzej Łapko napisał między innymi: „...niektóre z wymienionych części tomu II ... zawierają podrozdziały...omawiające najnowsze, uznane w świecie koncepcje i metody projektowania i realizacji obiektów budowlanych. Takie nowoczesne ujęcia prezentuje omówiona ...metoda projektowania konstrukcji na okres użytkowania, uwzględniająca nową filozofię działań cywilizacyjnych, w oparciu o zasady zrównoważonego rozwoju...”. Należy w dumą podkreślić, że nasi Koledzy z Instytutu Budownictwa UZ, z uwagi na znaczenie poruszanych i rozwiązywanych przez nich zagadnień już dawno zostali docenieni i zdobyli uznanie w szacownych gremiach Konferencji „**Krynickiej**”.

Dr inż. Krzysztof Kula - nowy doktor nauk technicznych

12 września na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej autorstwa Krzysztofa Kuli pt. *Nieliniowa analiza płyt włóknokompozytowych*. Promotorem rozprawy był prof. Mieczysław Kuczma z Instytutu Budownictwa UZ, natomiast recenzentami prof. Bernd W. Zastrau z Technische Universität Dresden, prof. Romuald Świtka z Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz prof. Tomasz Łodygowski z Politechniki Poznańskiej

Marek Dankowski

wydział
matematyki
informatyki
i ekonometrii

Matematyka bez granic

Mathématiques
sans Frontières
en Pologne

Pragniemy poinformować, że 1 lipca 2007 r. Zarząd Sądeckiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Matematycznego w porozumieniu z Zarząd Głównym Polskiego Towarzystwa Matematycznego, Ministerstwem Edukacji Narodowej oraz Międzynarodowym Komitetem Organizacyjnym Konkursu w Strasburgu przekazał kompetencje Krajowego Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowego Konkursu Matematycznego „Mathématiques sans frontières” Zielonogórskiemu Oddziałowi Polskiego Towarzystwa Matematycznego z siedzibą na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii w Zielonej Górze.

Międzynarodowy Konkurs Matematyczny „Mathématiques sans frontières” jest organizowany od osiemnastu lat w krajach Europy Zachodniej. Inicjatorami tego konkursu byli matematycy francuscy, którzy przy wsparciu Akademii w Strasburgu, zorganizowali w roku szkolnym 1989/1990 jego pierwszą edycję. W ostatnich latach brała w nim udział młodzież z ponad 40 krajów, w tym uczniowie z krajów Unii Europejskiej oraz z krajów ubiegających się o przyjęcie do Unii, a także młodzież z USA, Meksyku i Kanady. Organizatorem konkursu jest Akademia w Strasburgu.

Patronat nad konkursem w Polsce sprawuje Polskie Towarzystwo Matematyczne, które przy współpracy

z MEN organizuje i propaguje idee tego konkursu w poszczególnych regionach kraju. „Matematyka bez granic” to konkurs bezpłatny, między-klasowy, adresowany do uczniów trzeciej klasy gimnazjum i pierwszej klasy szkół ponadgimnazjalnych. Zgłaszanie udziału w konkursie następuje za zgodą wszystkich uczniów z klasy w porozumieniu z nauczycielem matematyki i dyrektorem szkoły.

Konkurs ten ma za zadanie zwiększenie zainteresowania matematyką poprzez pokazanie jej zastosowań w życiu codziennym. Pozwala on na wykorzystanie własnej inicjatywy w rozwiązywaniu zadań oraz na rozwijaniu twórczej aktywności uczniów. Ponadto wyrabia on umiejętność pracy w zespole i zachęca do nauki języków obcych. Daje również możliwość sprawdzenia swojej wiedzy oraz porównania jej z wiedzą swoich rówieśników z Europy. Zachęca też do pokonywania barier językowych w nawiązywaniu kontaktów z rówieśnikami z krajów Unii Europejskiej.

Aleksandra Arkit

www.cid.uz.zgora.pl

CID 2007

Colourings, Independence and
Domination

12th WORKSHOP

ON GRAPH THEORY

September 16-21, 2007, Karpacz, POLAND

16 – 21 września 2007 roku odbyła się konferencja **CID2007 Colourings, Independence and Domination** będąca kontynuacją serii międzynarodowych warsztatów

UCZESTNICY KONFERENCJI NA SALI OBRAD, FOT. M. BOROWIECKI

tów matematycznych. Było to już dwunaste spotkanie specjalistów z teorii grafów od 1993 roku. Konferencję zorganizowali pracownicy Zakładu Matematyki Dyskretnej i Informatyki Teoretycznej, Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, pod patronatem Jego Magnificencji Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Komitetu Matematyki Polskiej Akademii Nauk. Wśród uczestników znaleźli się znamienici goście z krajowych i zagranicznych ośrodków akademickich. Nie zabrakło uczestników z takich krajów jak: Francja, Indie, Irak, Iran, Meksyk, Niemcy, Rosja, RPA, Słowacja, Słowenia, USA i Węgry. Łącznie w konferencji wzięło udział ponad 70 osób w tym zaproszeni przez przewodniczącego komitetu organizacyjnego konferencji prof. Mieczysława Borowieckiego wybitni naukowcy z dziedziny teorii grafów. Wygłosili oni następujące referaty: Stan-

islav Jendrol' (PJ Safarik University, Koszyce, Słowacja) *Light graphs - a survey*, Zbigniew Lonc (Politechnika Warszawska) *Small transversals in hypergraphs*, Dieter Rautenbach (Technische Universität, Ilmenau, Niemcy) *Recent results on domination and related parameters in regular graphs of large girth*, Eric Sopena (Université Bordeaux, Talence, Francja) *Colorings of oriented graphs*, Zsolt Tuza (Hungarian Academy of Sciences, Budapeszt, Węgry) *Recent results on hypergraph coloring*, Douglas B. West (University of Illinois, Urbana, Stany Zjednoczone) *Three topics in edge-coloring: circular, interval, and parity edge-colorings*. W czasie konferencji wygłoszono 64 referaty w kilku sekcjach tematycznych, między innymi w sekcjach poświęconych: własnościom dziedzicznym grafów oraz algorytmom grafowym. Pracownicy Zakładu Matematyki Dyskretnej i Informatyki Teoretycznej wygłosili swoje referaty w tych właśnie sekcjach, które związane są bezpośrednio z profilem naukowym zakładu. Jednym z celów konferencji było umożliwienie młodym pracownikom nauki bezpośredniego kontaktu z ekspertami. Organizatorzy przy wsparciu sponsorów pokryli część kosztów uczestnictwa niektórych młodych naukowców z wybranych ośrodków akademickich. Szczególnym wydarzeniem była obecność prof. D. B. Westa, który jest redaktorem naczelnym jednego z najważniejszych na świecie czasopism publikujących prace dotyczące matematyki dyskretnej. Zaprezentowane wyniki naukowe, po przejściu procesu recenzji, opublikowane zostaną w wydawanym przez Uniwersytet Zielonogórski specjalnym numerze czasopisma *Discussiones Mathematicae Graph Theory*. Część prac wpłynęła już do redakcji, w tym artykuł prof. D. B. Westa.

Piotr Borowiecki, Elżbieta Sidorowicz

Wizyta gościa z Indii

Przez ostatni miesiąc gościliśmy w Zakładzie Matematyki Dyskretnej i Informatyki Teoretycznej, Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, matematyka z Indii, który przybył na zaproszenie prof. Mieczysława Borowieckiego. N. Narayanan pracuje w *Institute of Mathematical Sciences* w Chennai w południowych In-

WYKŁAD PLENARNY PROF. D. B. WESTA, FOT. M. BOROWIECKI

WYSTĄPIENIE N. NARAYANANA PODCZAS KONFERENCJI
COLOURINGS, INDEPENDENCE AND DOMINATION;
FOT. M. BOROWIECKI

diach. Pisz tam pracę doktorską pod kierunkiem prof. C.R. Subramanian'a. Głównym tematem jego badań są acykliczne kolorowania krawędzi grafów. Zajmuje się także innymi rodzajami kolorowań krawędzi oraz wierzchołków grafów. Efektem tych badań są cztery prace, przyjęte do druku bądź już opublikowane.

W czwartek, 11.10, mieliśmy okazję wysłuchać referatu N. Narayanan'a na temat acyklicznych kolorowań krawędzi grafów na seminarium Zakładu Matematyki Dyskretnej i Informatyki Teoretycznej. Przed tym wystąpieniem przeprowadziłam z N. Narayanan'em rozmowę, której fragmenty chciałabym Państwu przedstawić.

Dlaczego zdecydowałaś się odwiedzić Polskę?

Oprócz oczywistej chęci poznania kultury europejskiej, tak przecież różnej od kultury indyjskiej, chciałam wziąć udział w konferencji *Colourings, Independence and Domination* organizowanej przez Zakład Matematyki Dyskretnej i Informatyki Teoretycznej w Karpaczu. Uważam, że była to bardzo udana konferencja. Miałem okazję wysłuchać referatów i poznać wielu, znanych mi dotąd jedynie jako autorów publikacji naukowych lub książek, matematyków z różnych krajów.

Dodam, że Ty także wygłosiłeś na tej konferencji interesujący referat pod tytułem *k-Intersection Edge Colouring*. Chciałabym jednak wiedzieć, jakie są Twoje zainteresowania poza matematyką?

Moją pasją, oprócz matematyki, jest muzyka. Interesuję się głównie muzyką indyjską zwaną *Carnatic* oraz muzyką klasyczną. Poza tym uprawiam różne sporty takie, jak piłka nożna czy staroindyjskie sztuki walki – *Kalaripayattu*.

Co sądzisz o naszym mieście?

Uważam, że Zielona Góra to miasto, w którym dobrze się mieszka, ponieważ jest małe i pełne zieleni. Oprócz Zielonej Góry i Karpacza zwiedziłem także Kraków i sądzę, że jest to miejsce bardzo interesujące i warte odwiedzenia.

Jak mógłbyś podsumować pobyt w naszym kraju?

Pobyt tutaj był dla mnie ciekawym i miłym doświadczeniem. Ludzie w Polsce, przynajmniej ci, których miałem okazję poznać, są przyjaźni i życzliwi. Nie napotkałem żadnych trudności, z jednym wyjątkiem. Miałem duże problemy z porozumieniem się, na przykład w sklepie, ponieważ niewielu Polaków mówi po angielsku. Jadąc tu obawiałem się, jak zniosę polską pogodę i zimny klimat, ale te obawy się na szczęście nie potwierdziły.

Czy chciałbyś jeszcze raz odwiedzić Polskę?

Z chęcią, o ile tylko miałbym taką możliwość.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Anna Fiedorowicz.

mUZg na Warsztatach

16-22 września odbyły się w Krakowie X Międzynarodowe Warsztaty dla Młodych Matematyków *Kombinatoryka*.

Warsztaty dla Młodych Matematyków odbywają się co-rocennie we wrześniu, począwszy od roku 1998. Jest to matematyczna konferencja naukowa przygotowywana w całości przez Koło Matematyków Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego, organizowana z myślą o studentach i doktorantach kierunków matematycznych oraz pokrewnych.

Dziesiąte, jubileuszowe Warsztaty nie mogły odbyć się bez reprezentacji naszego Wydziału, w postaci czwórki członków Koła Naukowego mUZg oraz opiekuna merytorycznego Warsztatów Jarosława Grytczuka.

Wysłuchaliśmy 29 referatów wygłoszonych przez pracowników naukowych, doktorantów oraz studentów polskich i zagranicznych ośrodków naukowych, z których w drodze głosowania wybrano pięć najlepszych. Członek-założyciel mUZg, Sebastian Czerwieński, wygłosił referat pod tytułem „Kolorowanie grafów i aproksymacje diofantyczne”.

We wtorkowe popołudnie odbyła się Sesja Posterowa, na której mogliśmy podziwiać dziesięć plakatów. Wśród uczestników Warsztatów przeprowadzony został plebiscyt na najlepszy poster. Nasza reprezentantka, Klaudyna Kondrat, zajęła III miejsce! (Wyróżniony plakat pod tytułem „Czy cztery kolory wystarczą?” można oglądać na stronie www.muzg.uz.zgora.pl)

W programie przewidziano również liczne spotkania integracyjne, spektakl w Teatrze Ludowym, zwiedzanie Krakowa z przewodnikiem oraz Turniej Hexa, którego zasady poznaliśmy na wykładzie dr Małgorzaty Bednarskiej z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. W turnieju wzięło udział aż czterdziestu siedmiu uczestników, z których nagrodzono siedmiu najlepszych. Walka była zacięła i trwała do późnej nocy.

Dbano bardzo abyśmy ani przez chwilę nie nudzili się oraz, żeby maksymalnie wykorzystać każdą chwilę na naukę, „prace badawcze” i rozrywkę. Atmosfera sprzyjała nawiązywaniu nowych znajomości, nie tylko naukowych. Warsztaty utwierdziły nas w przekonaniu, że matematyka jest nie tylko piękna, ale także przydatna w wielu dziedzinach życia.

Tematem przewodnim XI-tych Międzynarodowych Warsztatów dla Młodych Matematyków będzie „Teoria Liczb”. Krakowianie, spodziewajcie się nas za rok!

Klaudyna Kondrat, Zofia Miechowicz

- Profesor Marian Nowak brał udział w międzynarodowej konferencji Measure Theory - Marczewski Centennial Conference, która odbyła się 10-15 września 2007 w Centrum Konferencyjnym w Będlewie. Prof. Nowak wygłosił wykład *Operator-valued measures and linear operators*.
- Profesorowie Marian Nowak i Włodzimierz Łeński przebywali 17 - 22 września 2007 w Pradze (Czechy), gdzie prowadzili badania naukowe i wygłosili wykłady w Instytucie Matematycznym Czeskiej Akademii Nauk.
- W semestrze zimowym br. akademickiego w Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii jako profesor gościnny pracuje prof. Peter Volkmann, emerytowany profesor Uniwersytetu w Karlsruhe (Niemcy). Jest to specjalista w zakresie równań różniczkowych oraz równań funkcyjnych. Opublikował ponad sto prac naukowych w czasopiśmie papierowych, od kilku lat umieszcza swoje wyniki w czasopiśmie internetowych. Od wielu lat współpracuje z matematykami polskimi, w szczególności z naukowcami z Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (m.in. Jan Błaż i Karol Baron). Na naszym Wydziale wygłosi wykłady dla doktorantów *Differential inequalities and monotonicity methods* oraz poprowadzi zajęcia z przedmiotu Wybrane zagadnienia równań różniczkowych dla studentów piątego roku matematyki.

Dorota Krassowska

Agnieszka Kierzkowska - nowy doktor nauk na Wydziale Mechanicznym

20 września br. na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się publiczna dyskusja nad rozprawą dokorską mgr inż. Agnieszki Kierzkowskiej (na zdjęciu w pierwszym rzędzie czwarta od lewej) na temat: *Wpływ gięcia na charakterystykę in vitro anodowej warstwy wierzchniej implantowego stopu tytanu Ti6Al4V ELI*. Promotorem rozprawy była prof. Elżbieta Krasicka-Cydzik (na zdjęciu w pierwszym rzędzie trzecia od prawej), natomiast recenzentami: prof. Jan Marciniak z Politechniki Śląskiej (na zdjęciu w pierwszym rzędzie trzeci od lewej) oraz prof. Anna Walicka (Uniwersytet Zielonogórski).

Po zakończeniu dyskusji, odbyło się głosowanie członków Rady Wydziału Mechanicznego, na którym

warstwy w środowisku tkankowym. Poznanie poruszanych w pracy zagadnień posiada duże znaczenie aplikacyjne, gdyż dostarcza producentom implantów informacji związanych z technologią produkcji implantów (np. wprowadzenie w procesie technologicznym wstępnego kształtowania elementów prętowych), z projektowaniem narzędzi chirurgicznych (np. konstrukcja ograniczająca kąt gięcia) oraz z budowaniem procedur operacyjnych. Wyniki badań są pomocne lekarzom – ortopedom i neurochirurgom – w wyznaczaniu bezpiecznych zakresów mechanicznej ingerencji podczas techniki wszczepiania.

Gratulujemy koleżance oraz jej promotorowi i życzymy dalszych sukcesów.

Zespół Inżynierii Biomedycznej

**wydział
mechaniczny**

jednogłośnie przyjęto obronę i nadano mgr inż. Agnieszce Kierzkowskiej stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie Budowa i Eksploatacja Maszyn, jednocześnie (na wniosek recenzenta zewnętrznego) wyróżniając pracę.

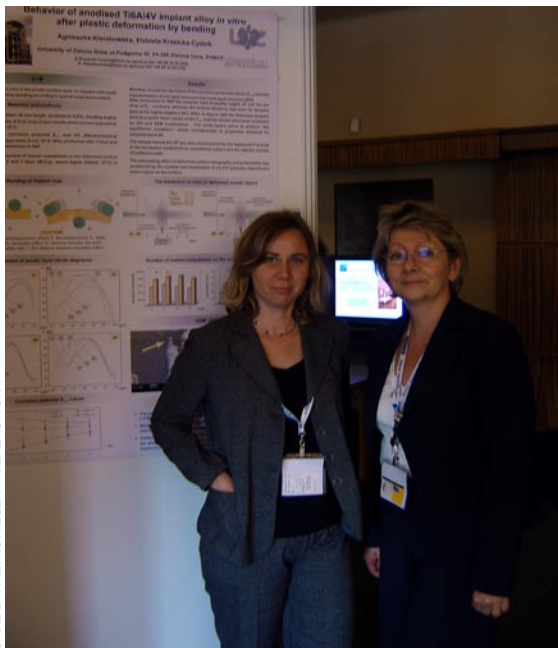
Wyniki badań opisane w pracy zostały prezentowane w 11 publikacjach naukowych oraz na spotkaniach naukowych, między innymi podczas *Europejskiego Kongresu Biomateriałów* w Sorrento (Włochy, 2005) oraz europejskiej konferencji *Applications of Surface and Interface Analysis* w Brukseli (Belgia, 2007). Zagadnienia objęte rozprawą była wspierana przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach projektu promotorskiego realizowanego w latach 2006/2007.

Rozprawa doktorska dotyczy zagadnień inżyniersko-medycznych oraz mieści się w nurcie prac naukowo-badawczych dotyczących problemów poznawczych i aplikacyjnych oraz determinowania cech użytkowych biomateriałów i implantów chirurgicznych. Podjęto temat związany z oceną wpływu mechanicznego, plastycznego odkształcenia elementów implantowych wykonanych ze stopu Ti6Al4V ELI na zmianę własności anodowej warstwy wierzchniej, która decyduje o odporności korozyjnej i biokompatybilności. Wyniki pracy pozwalają na ocenę zagrożeń związanych z deformacją ochronnej

12th European Conference on Applications of Surface and Interface Analysis

9-14 września bieżącego roku w Brukseli odbyła się dwunasta edycja cyklu konferencji *Applications of Surface and Interface Analysis*. W konferencji uczestniczyło ponad 600 osób z 46 krajów i wszystkich kontynentów, w tym 9 osób z Polski. Uniwersytet Zielonogórski reprezentowali pracownicy Wydziału Mechanicznego: prof. Elżbieta Krasicka-Cydzik oraz dr inż. Agnieszka Kierzkowska, przedstawiając pracę pt. *Behaviour of Ti6Al4V implant alloy in vitro after plastic deformation by bending*, stanowiącą część grantu promotorskiego realizowanego w latach 2006-2007.

Tematyka konferencji dotyczyła między innymi nowoczesnych materiałów stosowanych w medycynie, biomateriałów, ich pokryć, warstw tlenkowych, własności korozyjnych i tribologicznych. Przedstawiano różnorodne techniki pomiarowe i możliwości ich zastosowania w ocenie powierzchni materiałów, w tym metody optyczne. Sesjom plenarnym, wykładom i sesjom porterowym towarzyszyły wystawy najnowszej aparatury (spektrometry, spektroskopy) wykorzystywanej w świecie do analizy powierzchni i jej własności w skali mili, mikro i nano.

OD PRAWIEJ: PROF. ELŻBIETA KRASICKA-CYDZIK
ORAZ DR INŻ. AGNIESZKA KIERZKOWSKA

Wiedza ta wpisuje się w zakres programowy nowego, międzywydziałowego kierunku nauczania: *inżynieria biomedyczna*.

Agnieszka Kierzkowska

Nauka i wypoczynek w Cambridge - i Ty możesz spróbować

Możliwość studiowania za granicą stanowi ogromne wyzwanie. Pozwala nie tylko sprawdzić swoją wiedzę i doświadczenie w nowym otoczeniu, nie tylko kształci i motywuje do działania, ale przede wszystkim pozwala rozwinąć umiejętności związane ze znajomością języków obcych.

Gdy dowiedziałam się o możliwości ubiegania się o wyjazd z programu stypendialnego Socrates, pomyślałam: „dlaczego nie?”. Wszystkie sprawy formalne, związane z wyjazdem, zostały załatwione w ciągu kilku tygodni.

Po przyjeździe zostałam bardzo miło przyjęta przez moich opiekunów, którymi byli dr Vasant Kumar i Hetel Patel.

Podczas mojego 3 miesięcznego pobytu w Anglii uczestniczyłam w badaniach nad zastosowaniem biosensorów do monitorowania komórek rakotwórczych. W celu przeprowadzenia badań musiałam zapoznać się z technikami do charakteryzacji i detekcji, takimi jak: woltametria cykliczna, amperometria, spektroskopia FTIR, spektroskopia UV-VIS oraz SEM.

Czas spędzony w laboratorium i intensywna praca wiele mnie nauczyły. Przede wszystkim stałam się bardziej cierpliwa i wiem, że trzeba być przygotowanym zarówno na dobre, jak i na złe wyniki doświadczeń. Zły rezultat stanowi powód i motywację do poszukiwania przyczyny błędu lub poszukania całkiem nowego rozwiązania.

Podczas pobytu w Cambridge, byłam traktowana zarazem jako pełnoprawny student i pracownik Cambridge University. Posiadałam własną kartę, która upoważniała mnie do wchodzenia poza godzinami pracy na teren budynku, w którym mieściło się laboratorium. Miałam dostęp do komputerów znajdujących się na terenie uczelni, mogłam korzystać z księgozbioru biblioteki uniwersyteckiej.

Czas wolny od pracy wykorzystywałam wraz z przyjaciółmi poznanymi w Cambridge na zwiedzanie. Udało mi się przede wszystkim zobaczyć wiele ciekawych miejsc w historycznym Cambridge. Sukcesem było odwiedzenie stolicy Anglii – Londynu. Jedyną rzeczą, której mi brakowało były góry. Niestety Cambridge jest położone na płaskim terenie, toteż nieobecność gór wynagradzały jedynie przepiękne widoki wokół miasta oraz piękna i słoneczna pogoda.

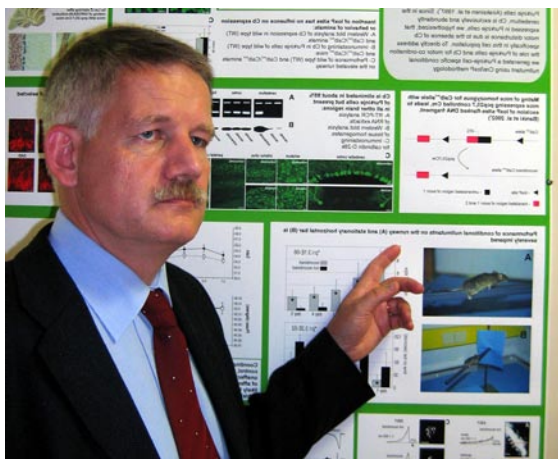
Pobyt w Anglii jest dla mnie niezapomnianym przeżyciem, które może w przyszłości zaowocować i przynieść korzyści. Chciałabym serdecznie podziękować prof. Elżbiecie Krasickiej-Cydzik oraz pracownikom pracującym na Cambridge University. Chciałabym także podziękować moim opiekunom, szczególnie Hetel za życzliwość, serdeczność i czas mi poświęcony, a także pomoc i przyjaźń.

Wyjazd do Cambridge był zarówno przygodą jak i próbą. Przekonałam się, że nie ma rzeczy niemożliwych. Silna wola, chęć współpracy z innymi daje pozytywne rezultaty. Zachęcam moje koleżanki i kolegów do brania udziału w wyjazdach zagranicznych.

Magda Emilianów

OD PRAWIEJ: DR VASANT KUMAR, MAGDA EMILIANÓW I HETEL PATEL

W Krakowie odbył się Kongres Polskiego Towarzystwa Badań Układu Nerwowego, na którym prof. Jarosław Barski reprezentował Uniwersytet Zielonogórski. Prof. Barski zaprezentował wyniki eksperymentów naukowych, które prowadził podczas pobytu naukowego w Instytucie Neurobiologii Maxa Plancka w Monachium. Poster nosił tytuł: „Calbindin-D28K is critical factor of precise motor coordination in cerebellar Purkinje cells”, a prezentowane wyniki dotyczyły funkcji białek wiążących wapń w fizjologii komórek Purkiniego mózdzku. Celem tych badań było poznanie przyczyn zaburzeń koordynacji ruchowej w wyniku niewłaściwej dystrybucji jonów wapniowych w tych komórkach.

wydział
nauk
biologicznych

....Instytut Socjologii

Wycieczka seminaryjna do Centrum Kształcenia Kagel – Möllendorst (22 – 23 maja 2007)

Studenci III i IV roku socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego, w ramach proseminarium socjologicznego prowadzanego przez dr hab. Hansa-Petera Müllera zostali zaproszeni do Centrum Kształcenia Kagel – Möllendorst, miejsca w którym odbywają się szkolenia członków niemieckich związków zawodowych. Studenci socjologii spotkali się tam z młodymi członkami związków zawodowych i wymienili informacje dotyczące sfery gospodarczej obu państw.

Uczestnicy wyjazdu zostali bardzo miło i gościnnie przyjęci przez organizatorów warsztatów. Pierwszego dnia dyrektor ośrodka Pan R. Aster oprowadził studentów po szkole. Następnym punktem programu był wykład na temat tego, jak funkcjonują związki zawodowe w Niemczech. Ważne było to, iż opierano się w nim na przykładach konkretnych firm, co sprzyjało lepszemu zrozumieniu mechanizmów działania związków zawodowych w Niemczech.

Plan drugiego dnia warsztatów był bardzo napięty. Organizatorzy oraz dr hab. Hans-Peter Müller zadbał o to, aby czas spędzony w Erkner został dobrze wykorzystany. Rano studenci spotkali się z ze starszymi członkami niemieckich związków zawodowych. Przeprowadzona dyskusja była bardzo ożywiona. Pojawiały się w niej głównie wątki dotyczące spraw politycznych i gospodarczych oraz tego, jak wygląda system polskiego szkolnictwa. Po południu seminarzyści uczestniczyli w spotkaniu ze swoimi rówieśnikami, którzy należą do związków zawodowych. W czasie dyskusji padały przede wszystkim pytania o płace polskich i niemieckich stażystów i praktykantów oraz o to, jak wygląda droga polskiego ucznia przez system edukacji.

Byliśmy pod dużym wrażeniem pobytu w ośrodku szkoleniowym. Zostaliśmy zaskoczeni nie tylko możliwością uzyskania wiedzy i zainteresowaniem sprawami polskimi ze strony Niemców biorących udział w warsztatach, które było bardzo inspirujące dla dyskusji. Bardzo miło wspominaliśmy również gościnność i otwartość naszych gospodarzy. W drodze powrotnej do Zielonej Góry długo dyskutowaliśmy o sprawach omawianych w trakcie warsztatów i pobycie w Erkner.

Jan Chutko
student IV roku socjologii

wydział
nauk
pedagogicznych
i społecznych

**...Zakład Opieki, Terapii
i Profilaktyki Społecznej
Pracownia Pedagogiki Opiekuńczej**

**Seminarium o zielonogórskich
świetlicach szkolnych 11.06.2007**
*Nawiązaniem do studiowanej metodyki pracy opie-
kuńczo-wychowawczej w świetlicy szkolnej przez
studentów pedagogiki Uniwersytetu Zielonogór-
skiego*

Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej w świe-
tlicy szkolnej nie da studentom pedagogiki „gotowych
recept”, szczegółowych dyrektyw zawsze skutecznego
działania. Dlatego metodyka ta powinna być przez nie-
go poznawana różnymi sposobami i nieustannie pod-
dawana refleksji, weryfikacji w odniesieniu do szeroko
rozumianego warsztatu pracy.

Jedną z form temu służącą było zorganizowane przez
studentów IV roku *pedagogiki*, specjalności organizacja
życia szkoły i praca opiekuńczo-wychowawcza, pod na-
ukowym kierunkiem dr Grażyny Gajewskiej seminarium
o zielonogórskich świetlicach szkolnych.

Udział w nim studentów różnych specjalności i rocz-
ników, a przede wszystkim pedagogów – praktyków,
wychowawców świetlic szkolnych, na co dzień współ-
kształtujących te instytucje, stworzył wspaniałą platfor-
mę do wymiany doświadczeń, dyskusji oraz pomysłów
dalszych poszukiwań badawczych, metodycznych i
praktycznych.

Seminarium odważyli się poprowadzić: Magdalena
Duber, Barbara Sobańska, Daria Roznarowicz - Sitarz
i Paweł Ferdynus. W przygotowaniach uczestniczyli na-
tomiasz wszyscy studenci z roku.

Seminarium było pozadydaktycznym, dodatkowym
i dobrowolnym działaniem w ramach podjętych na UZ
studiów, które z racji swojej specyfiki pozostanie w pa-
mąci wielu uczestników.

Dla pracownika naukowego stanowiło ono satysfakcję
i przykład na to, że możliwe i wskazane jest w pedago-
gice zbliżanie teorii i metodyki z praktyką.

Wszystkim osobom organizującym i współtworzącym
to szczególne spotkanie serdecznie gratuluję dziękując
tym samym za zaangażowanie w tej ważnej pedago-
gicznej sprawie.

Grażyna Gajewska

**Współczesne problemy opieki i wychowa-
nia dzieci w Polsce i na świecie**

Tematem wykładów **dr Walerii Zofii Stelmaszuk**
(Uniwersytet Warszawski)
w ramach Podyplomowych Studiów z Pedagogiki Opie-
kuńczo-Wychowawczej

15 września 2007 roku, w ramach programu studiów
podyplomowych z pedagogiki opiekuńczo – wychowaw-
czej, miały miejsce dwa niezmiernie ciekawe i ważne
wykłady dr Walerii Zofii Stelmaszuk z Uniwersytetu War-
szawskiego, znanego w Polsce i na świecie specjali-
sty z zakresu opieki nad dzieckiem.

Pierwszy wykład na temat: *Współczesne problemy
edukacyjne w Polsce i na Świecie* został zaprezentowa-
ny grupie 75 studentów w ramach uruchomionych

PROJEKT UNILNY (FOT.: GRAŻYNA GAJEWSKA)

III EDYCJA POW (FOT. TOMASZ LEWANDOWSKI – STUDENT STUDIÓW)

Fundacja Uniwersytetu Zielonogórskiego na rzecz Parku Naukowo-Technologicznego

O Fundacji Uniwersytetu Zielonogórskiego na rzecz Parku Naukowo-Technologicznego

pion
prorektora
ds. nauki
i współpracy
z zagranicą

W okresie wakacyjnym podjęto intensywne prace nad powstaniem Parku Naukowo- Technologicznego. Wraz z dniem 29.08.2007, poprzez wpisanie do Krajowego Rejestru Sądowego, powołano Fundację Uniwersytetu Zielonogórskiego na rzecz Parku Naukowo-Technologicznego. Fundacja została utworzona dla realizacji celów związanych z m.in. wspieraniem działalności naukowo-badawczej, pobudzeniem rozwoju ekonomicznego regionu oraz wspieraniem transferu technologii pomiędzy strefą nauki a przemysłem. Fundacja wspiera prace związane z powstaniem oraz działalnością PNT.

Organami władzy w Fundacji są Rada Fundacji oraz Zarząd. W obowiązującej trzyletniej kadencji Prezesem Fundacji UZ na rzecz PNT jest prof. Józef Korbicz – Prorektor ds. Współpracy z Zagranicą. Pozostali członkowie Zarządu to: prof. Mieczysław Kuczma – Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ oraz mgr Stanisław Szymkowiak – Pełnomocnik Prezydenta Miasta ds. Przeciwdziałania Bezrobociu. Rada Fundacji, powołana również na trzy lata, jest organem nadzorującym i opiniującym Fundację. W jej skład wchodzi:

- mgr Ireneusz Bogucewicz – Z-ca Wójta Gminy Zielona Góra,
- mgr inż. Marek Chromik – UESA, Organizacja Pracodawców Ziemi Lubuskiej,
- dr hab. Dariusz Dolański – Wydział Humanistyczny UZ,
- mgr Katarzyna Dzikowska – Dyrektor Departamentu Rozwoju Regionalnego w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Lubuskiego,
- prof. Maria Fic – Wydział Ekonomii i Zarządzania UZ,
- prof. Marek Furmanek – Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych UZ,
- prof. Leszek Jerzak – Wydział Nauk Biologicznych UZ,
- dr hab. Andrzej Jędrzak – Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ,
- dr hab. inż. Adam Kempśki – Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ,
- dr hab. Jarosław Kijak, prof. UZ – Wydział Fizyki i Astronomii UZ,
- mgr inż. Janusz Kubicki – Prezydent Miasta Zielona Góra,
- prof. Stanisław Laber – Wydział Mechaniczny UZ,
- prof. dr hab. Tadeusz Nadzieja – Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ,
- mgr inż. Wiesław Ocytko – Prezes Zarządu Spółki Lumel,
- mgr Wadim Tyszkiewicz – Prezydent Miasta Nowa Sól.

Dyrektorem Fundacji UZ na rzecz PNT jest dr inż. Sławomir Kłós z Wydziału Mechanicznego UZ.

Katarzyna Skrzypek

w maju 2007 roku na Uniwersytecie Zielonogórskim studiów podyplomowych dla nauczycieli w zakresie ICT, języków obcych oraz drugiego przedmiotu z pedagogiki opiekuńczo - wychowawczej projekt 2007/2008. Wykładowi towarzyszyła burzliwa, twórcza i interesująca dyskusja na temat proponowanych zmian w systemie opieki nad dzieckiem w Polsce, podobnych rozwiązań w Europie i na świecie oraz roli w nich czynnych nauczycieli. Duże zainteresowanie wzbudziła prezentacja przykładów dobrej praktyki realizowanej w krajach Unii Europejskiej i Stanów Zjednoczonych takich, jak: programy wspierania rodziny, Ośrodki Rodziny (*Family Centers*), Konferencje Rodzinne (*Family Group Conferences*), nowego modelu opieki, kompetencji specjalisty ds. opieki nad dziećmi w wieku od 0 do 18 roku życia oraz lokalnego systemu opieki nad dziećmi i młodzieżą w Polsce.

Drugi wykład na temat: *Współczesne problemy w opiece i wychowaniu dzieci w Polsce i na świecie* przeprowadzony został dla studentów III edycji studiów podyplomowych z pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej. Wywołał on również ciekawą polemikę, pogłębioną refleksję wokół zaprezentowanych problemów opieki oraz ich aktualnych i nowych rozwiązań.

Wykłady dr Walerii Zofii Stelmaszuk stanowiły także ważne i duże wydarzenie w gronie pracowników naukowo zajmujących się podjętą przez naszego gościa tematyką, zaowocował planami dalszej współpracy.

Grażyna Gajewska

Posiedzenie Rady Fundacji Uniwersytetu Zielonogórskiego na rzecz Parku Naukowo-Technologicznego

12 października 2007 r. w siedzibie Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości UZ odbyło się posiedzenie Rady Fundacji Uniwersytetu Zielonogórskiego na rzecz Parku Naukowo-Technologicznego. Gośćmi spotkania byli: dr Andrzej Siemaszko – dyrektor Krajowego Punktu Kontaktowego Programów Badawczych Unii Europejskiej (KPK) oraz mgr Małgorzata Snarska-Świderska – Kierownik Biura Innowacji KPK. W czasie obrad przedstawiono prezentację przygotowaną przez prezesa Fundacji prof. Józefa Korbicza oraz dyrektora

Fundacji dr. inż. Sławomira Kłosa. Podczas dyskusji podjęto tematy związane z: poszukiwaniem inwestorów strategicznych dla Parku, współpracą z partnerami z Niemiec, stworzeniem samowystarczalnego Lubuskiego Regionu Energetycznego oraz ustalono dalszy plan prac nad rozwojem PNT.

Dalszym etapem wizyty dyrektora A. Siemaszko i M. Snarskiej-Świderskiej były spotkania w Urzędzie Miasta Zielona Góra z Wiceprezydentem Krzysztofem Kaliszukiem, w Urzędzie Miasta Nowa Sól z Prezydentem Wadimem Tyszkiewiczem, w docelowej siedzibie PNT – Nowym Kisielinie oraz w firmie ADB Polska sp. z o.o.

Katarzyna Skrzypek

Reklama na UZ

W poszukiwaniu środków na promocję Uniwersytetu, Biuro Promocji wykorzystując możliwości reklamowe UZ tradycyjnie już na początku bieżącego roku akademickiego zorganizowało stoiska reklamowe.

Przez cały październik, swoją ofertę nauki języków obcych miały możliwość zaprezentować takie szkoły jak: Oxford Street, Lingua Viva, JDJ Bachalski, Progress- Strefa Szkoleń i nowa na rynku zielonogórskim szkoła językowa Profi-Lingua.

Również i banki zachęcały studentów do skorzystania z oferty promocyjnej produktów bankowych. Swoje stoisko miały: ING Bank Śląski S. A. - Oddział w Zielonej Górze, ING Bank Śląski S. A. - Oddział w Polkowicach, Lukas Bank S. A., Bank Zachodni WBK S. A., Bank Millennium S. A.

*Patrycja Łykowska
Biuro Promocji*

Nowości wydawnicze

TIECK L.,
Kot w butach, Świat na opak,
z niemieckiego przełożył, objaśnieniami i postowiem opatrzył
L. Libera,
s. 168, oprawa twarda, 13 x 22
cm, Oficyna Wydawnicza UZ,
2007

Komedia literacka Tiecka *Kot w butach* napisana została prozą. Utwór nawiązuje do tradycji teatru jarmarcznego i ludowego (Volkstheater), pozbawiony jest w warstwie językowej tropów czy ozdóbek poetyckich.

Nadrzędnym celem tłumacza było utrzymanie tej atmosfery naturalnego, kolokwialnego języka.

Podobnie jak w *Kocie w butach* posłużył się Tieck i w *Świecie na opak* zwykłym, kolokwialnym językiem i tę warstwę stylistyczną usiłowano zachować w przekładzie polskim. Fragmenty wierszowane mają charakter parodii literackiej, zatem i w polskiej wersji pojawiają się w stosownych miejscach rymy; długość wersów i sposób rymowania odbiegają niekiedy od oryginału.

[Od Tłumacza]

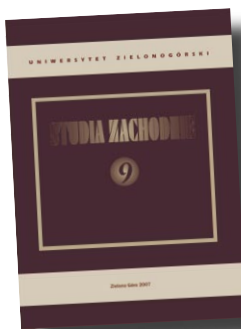
LIBERA L.,
Zraniona iluzja. O Balladynie
Juliusza Słowackiego i Kocie
w butach Ludwiga Tiecka,
s. 170, oprawa twarda,
13 x 22 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2007

W piśmiennictwie polonistycznym pojawiają się oceny nadające *Balladynie* rangę utworu łamiącego dawne reguły dramatu i otwierającego nowe perspektywy – nie tylko w dziejach teatru romantycznego, teatru w ogóle.

Zatem mowa jest o utworze nowatorskim. I w tym właśnie kontek-

ście pojawia się sugestia pokrewieństwa z dramatami Ludwiga Tiecka – szczególnie z *Kotem w butach*. Wyjątkową rangę tragedii Słowackiego podkreśla badacz doby współczesnej Janusz Skuczyński: „Znaczenia *Balladyny* nie sposób przecenić. Zaproponowana koncepcja dramaturgiczna stanowiła w polskiej literaturze – a i w skali europejskiej – zjawisko na wskroś oryginalne”. Ocena ta uzupełniona została w przypisie: „Porównywalne co najwyżej z koncepcjami romantyków niemieckich, w tym – z dramatami L. Tiecka (*Kot w butach*)”. Podobna uwaga pojawiła się już dawniej w studium Wiktora Weintrauba „*Balladyna*”, czyli zabawa w *Szekspira*, w którym autor pociągłonie wskazał na paralelę *Balladyny* i *Kota w butach*. Jeszcze dziesięć lat wcześniej pisał Edward Csátó, iż *Balladyna* „robi wrażenie zamiaru literackiego na skalę bajkowych, ultraromantycznych dramatów Tiecka”. Idąc dalej wstecz, natrafimy na nieprzychylnie uwagi Juliusza Kleinera o pewnym naśladowaniu Tiecka w *Balladynie* (o czym później). Pierwszą chronologicznie wskazówkę znajdziemy bodaj w pismach krytycznych Edwarda Dembowskiego⁵. Można więc mówić o długiej tradycji napomknięć, przelotnych aluzji, skojarzeń. Ale żaden ze wspomnianych tu autorów nie rozwinął kwestii. Może warto wreszcie postawić pytanie: na czym to podobieństwo polega, jak je rozumieć?

[Ze Wstępu]

STUDIA ZACHODNIE 9,
red. D. Dolański,
s. 259,
oprawa broszurowa,
17 x 23 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2007

ARTYKUŁY I OPRACOWANIA
Bogdan Bobowski, Towpik Pa-
weł, *Osadnictwo pradziejowe*
na terenie wsi Ochla i jej naj-
bliższych okolic; Aneta So-
chala, *Szlachta wielkopolska*
na portretach trumiennych w

Muzeum w Międzyrzeczu. Analiza genealo-
giczna; Joanna Karczewska, *Rodzina von Leslav i jej dzia-*
łalność w XIV-XV wieku; Jarosław Kuczer, *Majątki szla-*
checkie współczesnej gminy Świdnica w okresie habs-
burskim (1526-1740); Robert Buczak, *Zobrazowanie miast*
północnego Śląska na podstawie wybranych map tego
regionu do końca XVIII wieku; Robert Skobelski, *Powsta-*
nie i pierwsze lata działalności Muzeum Wilhelma Piecka
w Gubinie; Daniel Koteluk, *Rozwój ochrony przeciwpoża-*
rowej na ziemi lubuskiej w latach 1945-1949; Przemysław

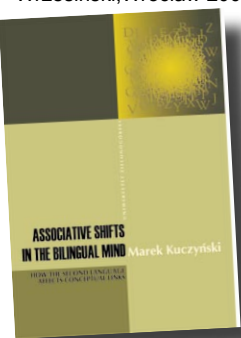
MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE

Adam Górski, *Źródła do dziejów dzwonnów z terenu obec-*
nego powiatu zielonogórskiego w Glockenarchiv w
Norymberdze; Małgorzata Konopnicka, *Regulamin uro-*
czystości złożenia hołdu lennego JKM Fryderykowi Wil-
helmowi, królowi pruskiemu, przez Suwerenne Księstwo
Śląskie i Hrabstwo Kłodzkie dnia 15 października 1786 r.;
Ryszard Michalak, *Kościół Polskokatolicki i Samodzielne*
Niezależne Parafie Rzymskokatolickie w polityce wyzna-
nioj państwa polskiego po 1956 roku. Źródła do spra-
wy Gądkowa Wielkiego

RECENZJE I OMÓWIENIA

Norbert Conrads, *Książęta i stany. Historia Śląska (1469-*
1740), Wrocław 2005, ss. 256 (Jarosław Kuczer); Tomasz
Andrzejewski, *Miejscowości powiatu nowosolskiego.*
Rys historyczny, Nowa Sól 2004, ss. 251 (Adam Górski);
Dariusz A. Rymar, *Gorzów Wielkopolski w latach 1945-*
1998. Przemiany społeczno-polityczne, Szczecin-Gor-
zów Wielkopolski 2005, ss. 474 (Robert Skobelski); Tadeusz
Dzwonkowski, Leszek Pendasiuk, *Dzieje Straży Pożarnej*
w Zielonej Górze, Zielona Góra 2005, ss. 115, il. 49 (Da-
niel Koteluk); Stanisław Fafera, *Zarys historii prokuratury*
okręgu zielonogórskiego 1950-2005, Zielona Góra 2005,
ss. 147 (Maciej Baltazar Kostecki); *Ziemia lubuska. Studia*
nad tożsamością regionu, red. Andrzej Toczewski, Zielo-
na Góra 2004, ss. 256 (Bogumiła Burda); *Ein Bischof vor*
Gericht. Der Prozeß gegen Danziger Bischof Carl Maria
Splett 1946, wyd. Ulrich Bräuel i Stefan Samerski, Fibre
Verlag, Osnabrück 2005, ss. 315 (Leszek C. Belzyt); Grze-
gorz Waligóra, *ROPĆIO. Ruch Obrony Praw Człowieka*
i Obywatela 1977-1981, Warszawa 2006, ss. 356 (Robert
Skobelski); *Polityka i dyplomacja polska wobec Niemiec.*
Tom I 1945-1970, Wstęp, wybór i oprac. dokumentów, red.
Mieczysław Tomala, Warszawa 2005, ss. 434 (Dariusz Fa-
bisz); *Dolny Śląsk. Monografia historyczna*, red. Wojciech
Wrzesiński, Wrocław 2006, ss. 916 (Jarosław Kuczer)

[Ze Spisu treści]

KUCZYŃSKI M.,
Associative shifts in the bilin-
gual mind. How the second lan-
guage affects conceptual links,
s. 352, oprawa broszurowa,
17 x 24 cm, Oficyna Wydawnicza
UZ, 2007

Studium Marka Kuczyńskiego poświęcone jest problematyce

wplywu drugiego języka L2 na proces myślenia użytkowników języka pierwszego L1. Jest to już kolejna, trzecia książka Marka Kuczyńskiego poświęcona problemom L2 oraz interakcji L1 i L2. Książka nie powieła jednak ani materiału, ani argumentacji poprzednich publikacji, lecz wnosi nowe elementy do dyskusji nad związkami między L1 i L2. W szczególności Autor rozwija tzw. Teorię switchboard (teoria „deski rozdzielczej”), która ma wyjaśnić, czy, a jeśli tak, to w jakich okolicznościach użycie danego słowa w dwu językach osoby bilingwalnej odnoszących się do tego samego desygnatu, np. dziecka, powoduje różne asocjacje (lub przywołuje odmienne obrazy mentalne) u owej osoby. W szczególności Autor podejmuje próbę odpowiedzi na następujące pytania, z których dwa wydają mi się szczególnie istotne: (i) na jakim poziomie zaawansowania drugiego języka występują efekty typu switchboard (tzn. następuje „przeszeregowanie” treści kognitywnych przywoływanych przez drugi język) oraz (ii) czy te mechanizmy przeszerogowania dotyczą tylko zawartości kulturowej związanych z danym wyrażeniem?”

[Z recenzji wydawniczej,
prof. dr hab. Henryk Kardela]

**RODZINA
I MIKROSTRUKTURY SPOŁECZNE
W SOCJOLOGICZNYM LUSTRZE,**
red. A. Wachowiak,
s. 216, oprawa broszurowa, 17 x 24 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2007

„Przedstawiona Czytelnikom monografia jest pierwszą publikacją otwierającą nową serię wydawniczą z zakresu mikrostruktur społecznych oraz socjologii rodziny i wychowania.

Zamierzeniem autorów tego przedsięwzięcia naukowo-badawczego jest prezentowanie

wyników badań prowadzonych w lubuskim środowisku socjologicznym, zwłaszcza przez pracowników Instytutu Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz socjologów z nim współpracujących.

[...] Przedmiotem analizy socjologicznej są wyniki badań własnych autorów monografii, dotyczących zróżnicowanego oblicza rodzin i mikrostruktur społecznych na podstawie przedsięwzięć empirycznych realizowanych w latach: 2002-2005, a także badań prowadzonych we współpracy ze studentami socjologii, uczestnikami dwuletnich seminariów w Zakładzie Socjologii Wychowania i Rodziny pod kierunkiem Anny Wachowiak. W każdym z kolejnych tomów pragniemy zaprezentować po jednym z artykułów absolwentów danego roku, powstałych na materiale najciekawszej pracy magisterskiej. Będzie to promocja wysiłku intelektualnego młodych socjologów.

Autorzy planują również ogłosić konkurs na pamiętnik ukazujący portrety rodzin lubuskich, którego laureaci będą mogli zamieścić swoje prace w przyszłych zbiorach wspomnianej serii. Dzięki temu publikacje zainteresują szeroki krąg odbiorców”.

[Z Wprowadzenia]

EDUKACJA HUMANISTYCZNA,
Rocznik naukowo-dydaktyczny, t. 5,
red. L. Jazownik, M. Sinica,
s. 248, oprawa broszurowa, 17 x 21 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2007

W dniach 20-21 maja 2005 roku odbyła się w Zielonej Górze ogólnopolska konferencja pt. Przebudowa polonistycznej edukacji nauczycielskiej, zorganizowana przez Zakład Dydaktyki Literatury i Języka Polskiego Instytutu filologii Polskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego. Konferencja była okazją do refleksji nad aktualnym stanem kształcenia

nauczycieli, nad jego zmianą w kontekście współczesnych potrzeb edukacyjnych i przeobrażeń cywilizacyjnych.

Piąty tom *Edukacji Humanistycznej* poświęcony został publikacji wybranych referatów wygłoszonych na tym sympozjum
[Od Redakcji]

**OBSZARY WSPÓLNEGO
ZAANGAŻOWANIA
W EDUKACJI DZIECI,**
red. I. Kopaczyńska,
A. Nowak-Łojewska,
s. 278, oprawa broszurowa,
17 x 24 cm, Oficyna Wydawnicza UZ, 2007

„Z myślą o wspieraniu i wyzwalaniu rozwoju dziecka powstała ta książka, intencją jej autorów jest bowiem wskazanie na pewne obszary wspólnego zaangażowania w edukacji dzieci. Książka

składa się z czterech części, podejmujących problematykę w obszarach, w których mogą pojawić się Epizody Wspólnego zaangażowania.

Pierwsza część została zatytułowana »Wymiary edukacji refleksyjnej – od indywidualnego do wspólnotowego kontekstu rozwoju«. Treścią tej części są interakcje społeczne kładące nacisk na kształtowanie relacji pomiędzy nauczycielem a uczniami oraz uczniami między sobą

[...] W drugiej części publikacji, zatytułowanej »Przymierze z książką w edukacji wczesnoszkolnej«, wskazano na kolejny obszar możliwych sytuacji wspólnego zaangażowania w pracę z książką.

[...] Trzeci obszar wspólnego zaangażowania przedstawiono w trzeciej części książki zatytułowanej »Inspirowanej dziecięcej twórczości ruchowej«. Ukazano w niej możliwości inspirowania twórczej aktywności ruchowej i wspólnego bycia z dzieckiem w ruchu.

[...] W czwartej części książki, zatytułowanej »Tajemnice uczestnictwa dziecka w przyrodzie – przenikanie tego, co jawne i ukryte«, podjęto problematykę relacji z przyrodą i kulturą z myślą o otwieraniu się dziecka na siebie, świat i innych. Ogromną rolę w owym otwieraniu się dziecka na naturę i kulturę odgrywają dorośli. To często oni organizują przestrzeń, w której ma się tworzyć więź z przyrodą i kulturą”

[Z Wprowadzenia]

**ZIELONOGÓRSKIE
STUDIA ŁUŻYCKIE nr 5,**
Człowiek pogranicza polsko-
niemieckiego,
red. W. Hładkiewicz,
T. Jaworski,
s. 280, oprawa broszurowa,
17 x 24 cm,
Oficyna Wydawnicza UZ, 2007

„[...] 21-22 maja 2004 r. odbyła się w Zielonej Górze konferencja poświęcona człowiekowi pogranicza polsko-niemieckiego

na przestrzeni wieków. Nie wszystkie referaty, które zostały wówczas wygłoszone, opracowano w formie pisemnej. Otrzymany materiał prezentujemy w niniejszym wydawnictwie. Zebrane referaty podzielono na pięć rozdziałów problemowych. W pierwszym przedstawiamy te referaty, które analizowały problem rozumienia pogranicza. Dalsze dwa obejmują zagadnienia dotyczące szkolnictwa i nauki. Ostatni podejmuje aktualne problemy pogranicza, bo są to takie kwestie, jak sprawa współpracy przygranicznej, pojednania polsko-niemieckiego, poszukiwania tożsamości, czy kwestie przesiedleń, wypędzeń i sentymentów”.

[Ze Wstępu]

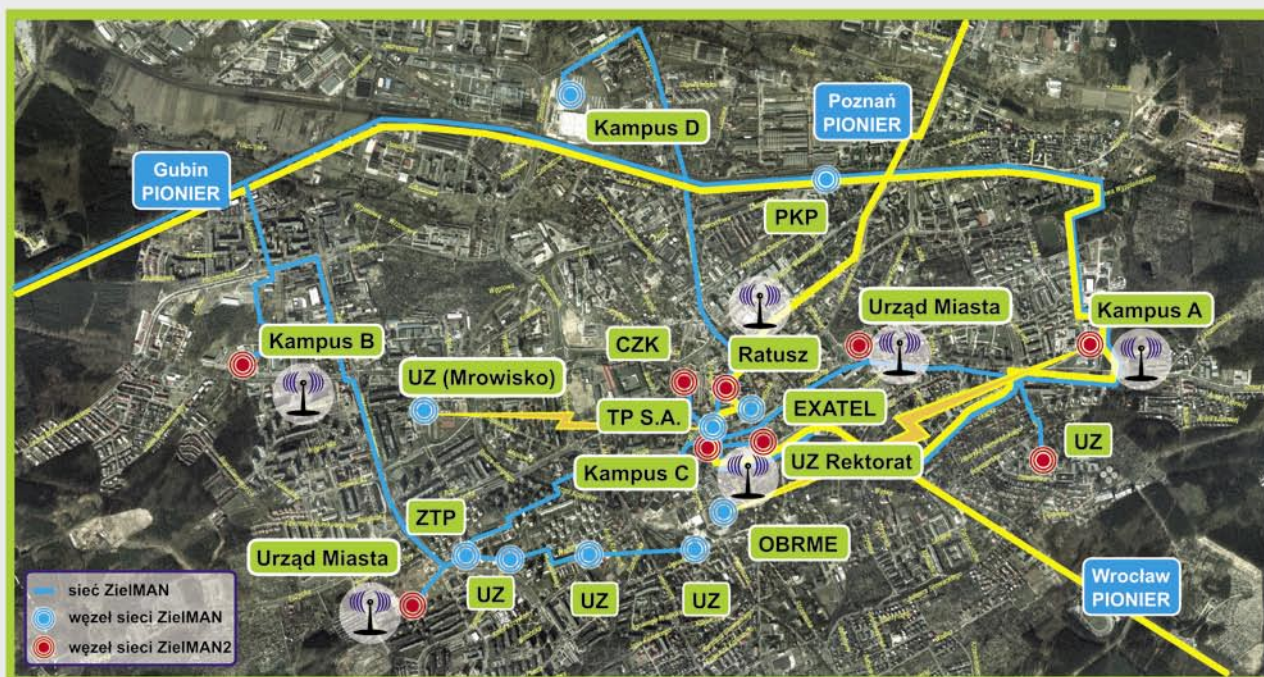

JERZY HEJNOWICZ

„Cela” podczas wystawy „Przestrzeń rysunku 2”, Centrum Kultury „Sztuka i Myśl”, Szamotuły 2007, ↑
(fotografie, obiekty)

„Mayday” rekonstrukcja, Galeria „ON” Poznań, 2006 (118 grafik na powierzchni T-shirts, monitor TV, obiekt księga, kaseton) ↓

ZielMAN przyspiesza 8-krotnie do 1Gb/s w Zielonej Górze

Ogólnodostępny bezprzewodowy Internet dla każdego

WWW, Gadu-Gadu, E-mail, E-urząd, E-banking, Skype

ZielMAN2 najnowocześniejsza technologia, szybki Internet

Bezprzewodowy Internet w sieci ZielMAN:

- bezpłatny Internet
- wygoda
- mobilność
- niezależność
- szybkość (w planowanych punktach do 54Mb/s)

Kontakt:

CENTRUM KOMPUTEROWE

Uniwersytet Zielonogórski
ul. Szafrana 2, 65-516 Zielona Góra, Kampus A, Budynek Dydaktyczny A-2,
tel. (68) 328 25 25, fax: (68) 324 40 12, e-mail: ck@uz.zgora.pl

www.zielman.pl, www.internet.zgora.pl

- Centrum Komputerowe Uniwersytetu Zielonogórskiego w ramach sieci ZielMAN świadczy usługi:

- dostępu do sieci Internet dla operatorów, firm i osób prywatnych z możliwością określenia dostępnego pasma
- hostingu z możliwością określenia dostępnego pasma
- utrzymania stron internetowych
- obsługi skrzynek pocztowych
- utrzymywania domen internetowych

- Projekt ZielMAN2 to projekt modernizacji sieci ZielMAN, który polega na wymianie technologicznej urządzeń w głównych miejscach sieci. Modernizacja polega na przejściu z technologii ATM, w oparciu o którą zbudowany został szkielet sieci ZielMAN na nowocześniejszą, prostszą w obsłudze i tańszą w eksploatacji technologię GigabitEthernet. Dzięki nowej technologii prędkość przesyłu danych w szkielecie sieci ZielMAN wzrośnie 8-krotnie z 155Mb/s do 1Gb/s.

- W ramach projektu ZielMAN2 powstaną Publiczne Punkty Dostępu do Internetu, które pozwolą na bezprzewodową, szerokopasmową łączność z siecią w kilku kluczowych miejscach miasta, takich jak okolice Ratusza, Urząd Miasta, Uniwersytet Zielonogórski.

- Aby korzystać z bezprzewodowego Internetu trzeba mieć w komputerze kartę bezprzewodową lub inne urządzenie umożliwiające dostęp do sieci Wi-Fi. Sieć dostępna jest pod nazwą: WWW.INTERNET.ZGORA.PL.

- Obecnie miejsca, w których można bezpłatnie korzystać z sieci bezprzewodowej to budynki Uniwersytetu Zielonogórskiego przy ul. Szafrana oraz al. Wojska Polskiego. Jeden hot-spot znajduje się także na Ratuszu. W ramach projektu ZielMAN2 zwiększony został jego zasięg przez dodanie nowego urządzenia.

- W ramach projektu ZielMAN2 pojawią się kolejne punkty bezpłatnego dostępu do sieci na ul. Licealnej, w Urzędzie Miasta na ul. Podgórznej i Zachodniej. Zwiększy się także zasięg sieci w Kampusie A przy ul. Szafrana i Kampusie B przy al. Wojska Polskiego.

Dostęp do sieci bezprzewodowej jest możliwy w promieniu 100m od źródła sygnału. W terenie otwartym może sięgać nawet 300 do 500m.

- Projekt ZielMAN2 jest etapem pilotażowym dla projektu Budowy Regionalnej Sieci Szerokopasmowej w Województwie Lubuskim - LUBRAN. Projekt zakłada budowę połączeń światłowodowych do wszystkich miejscowości gminnych i powiatowych oraz zakup urządzeń aktywnych o przepustowości min. 1Gb/s. Projekt opiera się o istniejącą infrastrukturę Polskiego Internetu Optycznego PIONIER. Do szkieletu sieci będą dobudowywane przyłącza do miejscowości, niedaleko których przebiegają światłowody PIONIERa. Centrum Zarządzania siecią planowane jest w Centrum Komputerowym Uniwersytetu Zielonogórskiego w Zielonej Górze. Do projektu zaproszone zostaną samorządy, z którymi, podobnie jak z Urzędem Miejskim w Zielonej Górze, chcemy rozpocząć współpracę.

- Projekt ZielMAN2 został zrealizowany przez Uniwersytet Zielonogórski we współpracy z Urzędem Miasta Zielona Góra dzięki wsparciu finansowemu z Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego 2004-2006 i budżetu państwa.

ZPORR
Zintegrowany Program
Operacyjny
Rozwoju Regionalnego

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską
ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego
oraz budżetu państwa w ramach
Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego

